

Aksel Sørensen

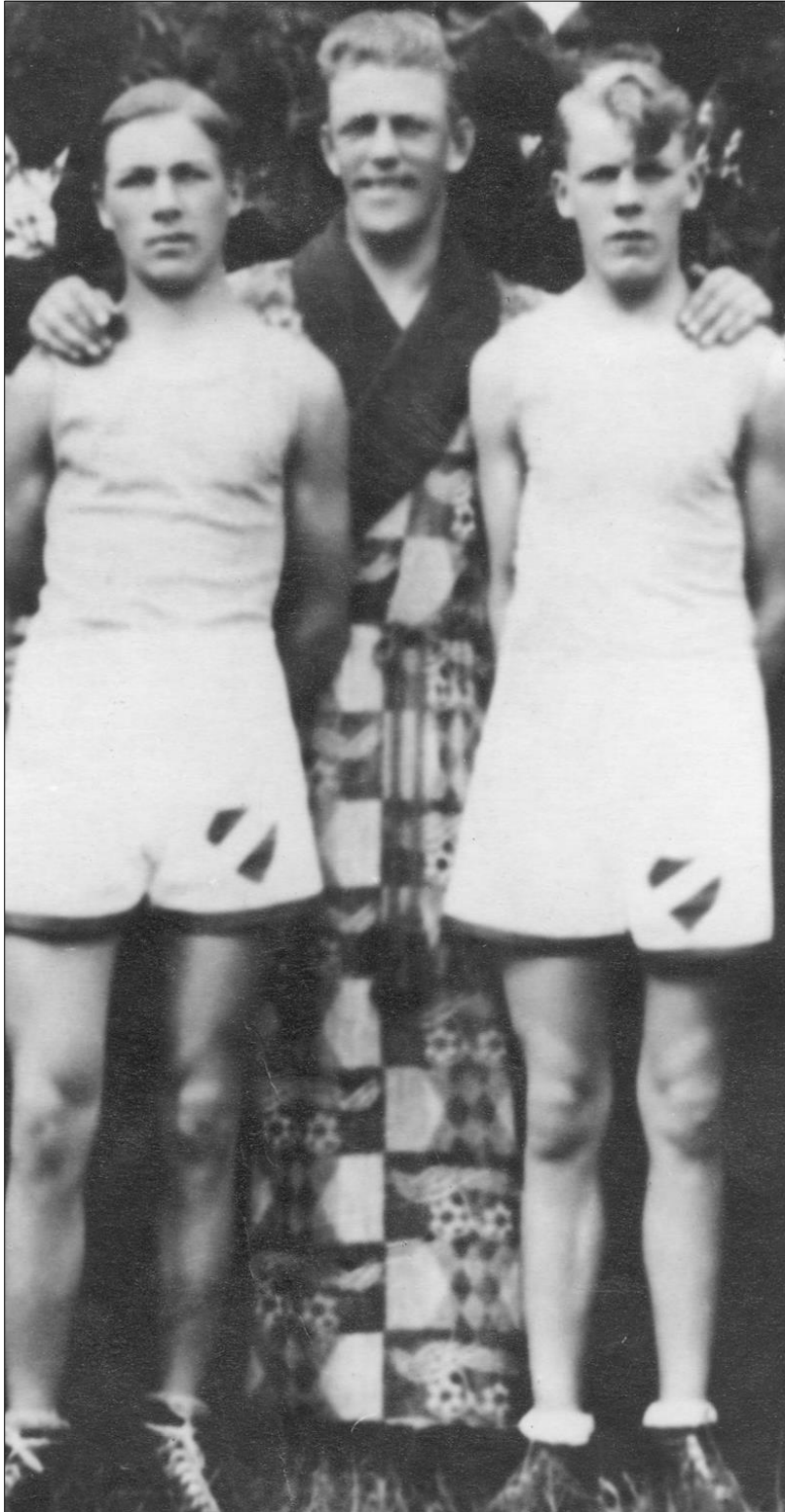
Horsens Athlet Klub

**- tredobbelt dansk mester i boksning
og Thyge Petersens elev**

Aksel Sørensens billedsamling og resterne af mesterbokserens scrapbog

Materialet er samlet og bearbejdet af
Gunner Lindbæk Knudsen, Horsens Idrætsarkiv,
i marts 2012 og revideret i november 2019.

Et trekløver fra Horsens Athlet Klub ca. 1930:
Henning Kjeldsen, Thyge Petersen og Aksel Sørensen.

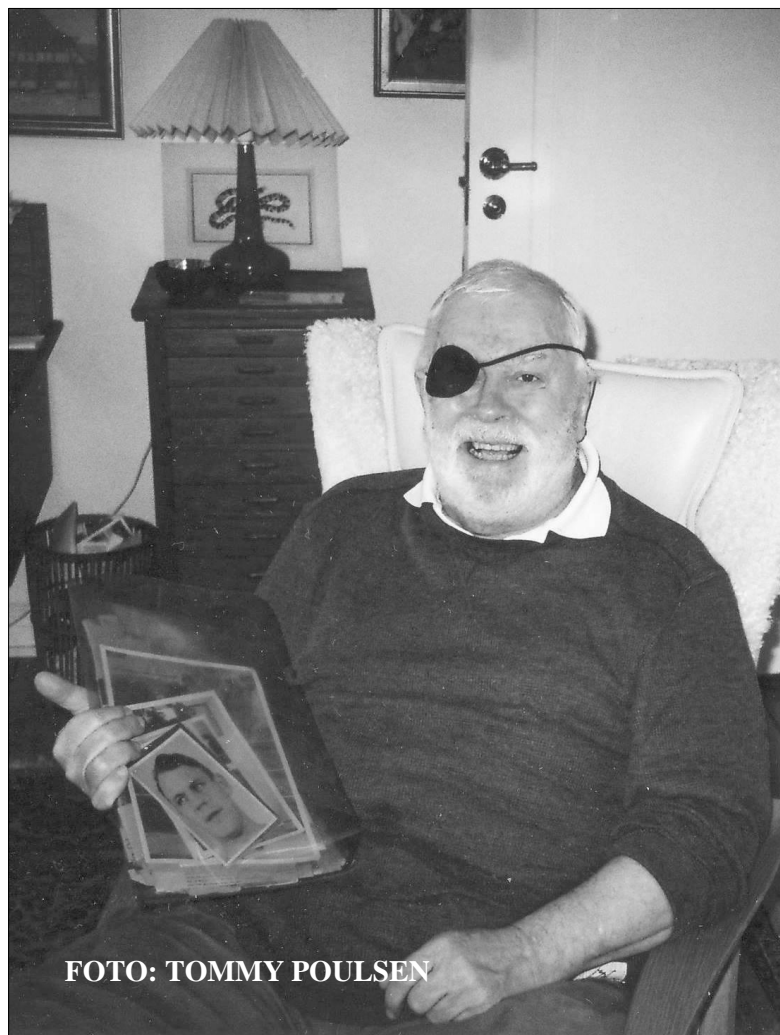

FOTO: TOMMY POULSEN

Tirsdag den 27. februar 2012 fik Horsens Idrætsarkiv overdraget den tredobbelte Danmarksmester i boksning Aksel Sørensens billedsamling og resterne af hans scrapbog inkl. løse avisudklip m.m.

Mesterbokserens søn, operasanger Christian Sørensen, ønskede at skænke bokseminderne om sin far til Horsens Idrætsarkiv.

Overdragelsen fandt sted i Christian Sørensens hjem i København og det skete ved mellemkomst af Tommy Poulsen, Horsens Folkeblad.

På billedet ses Christian Sørensen med det donerede materiale.

I sin ungdom var Christian Sørensen selv aktiv sportsmand i Horsens. Han opnåede i 1957 at spille på HfS divisionshold i fodbold, inden han flyttede til København, hvor han fik en flot karriere som operasanger.

Aksel Sørensen
boksede for Sparta i København
mens han aftjente sin værnepligt
ved Den kongelige Livgarde.

Aksel Sørensen

(1912 - 1993)

•

Danmarksmester for Horsens Athlet Klub i weltervægt 1932 og 1935

Jysk mester for Horsens Athlet Klub i weltervægt 1932, 1934
og 1935 samt 1940 i mellemvægt.

•

Danmarksmester for Sparta København i weltervægt 1933.

Københavnsk mester for Sparta i weltervægt 1933.

•

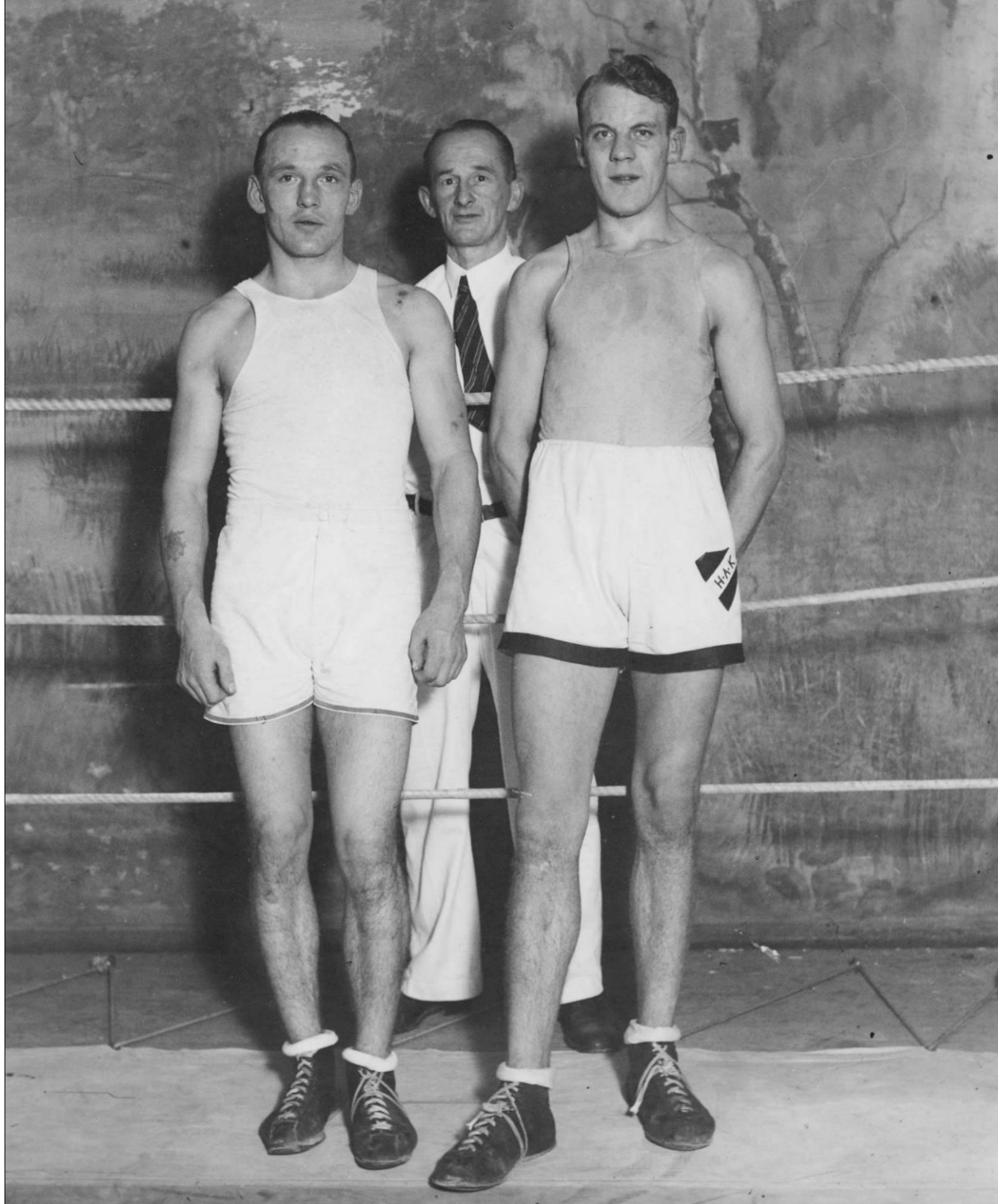
Aksel Sørensen var otte gange på bokselandsholdet.

•

Ved Dansk Amatør Bokse-Unions repræsentantskabsmøde
den 16. juli 1933 blev Aksel Sørensen hædret det
Det danske Boksemærke i sølv.

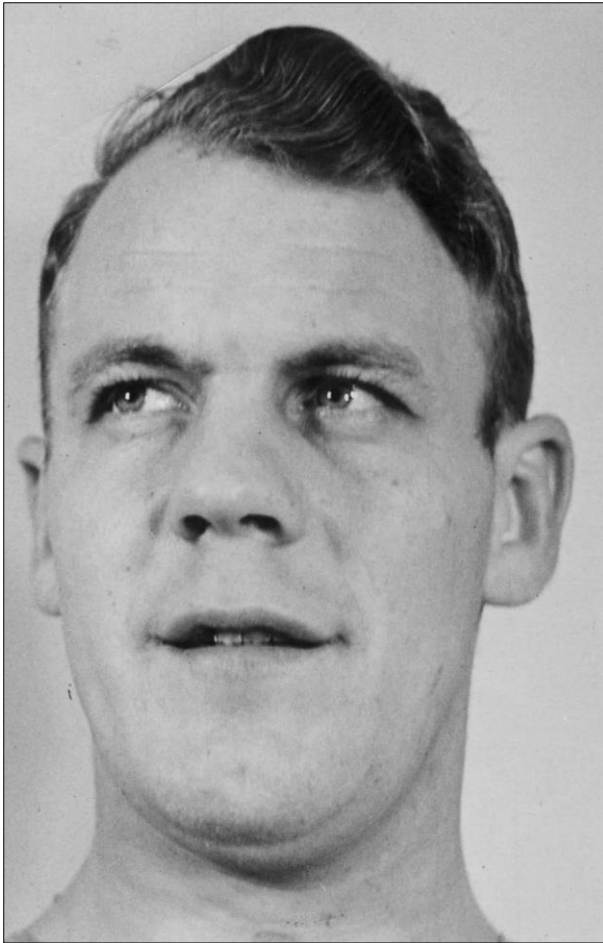
Aksel Sørensens billedsamling

(ingen navne på fotografier er oplyst på billederne).

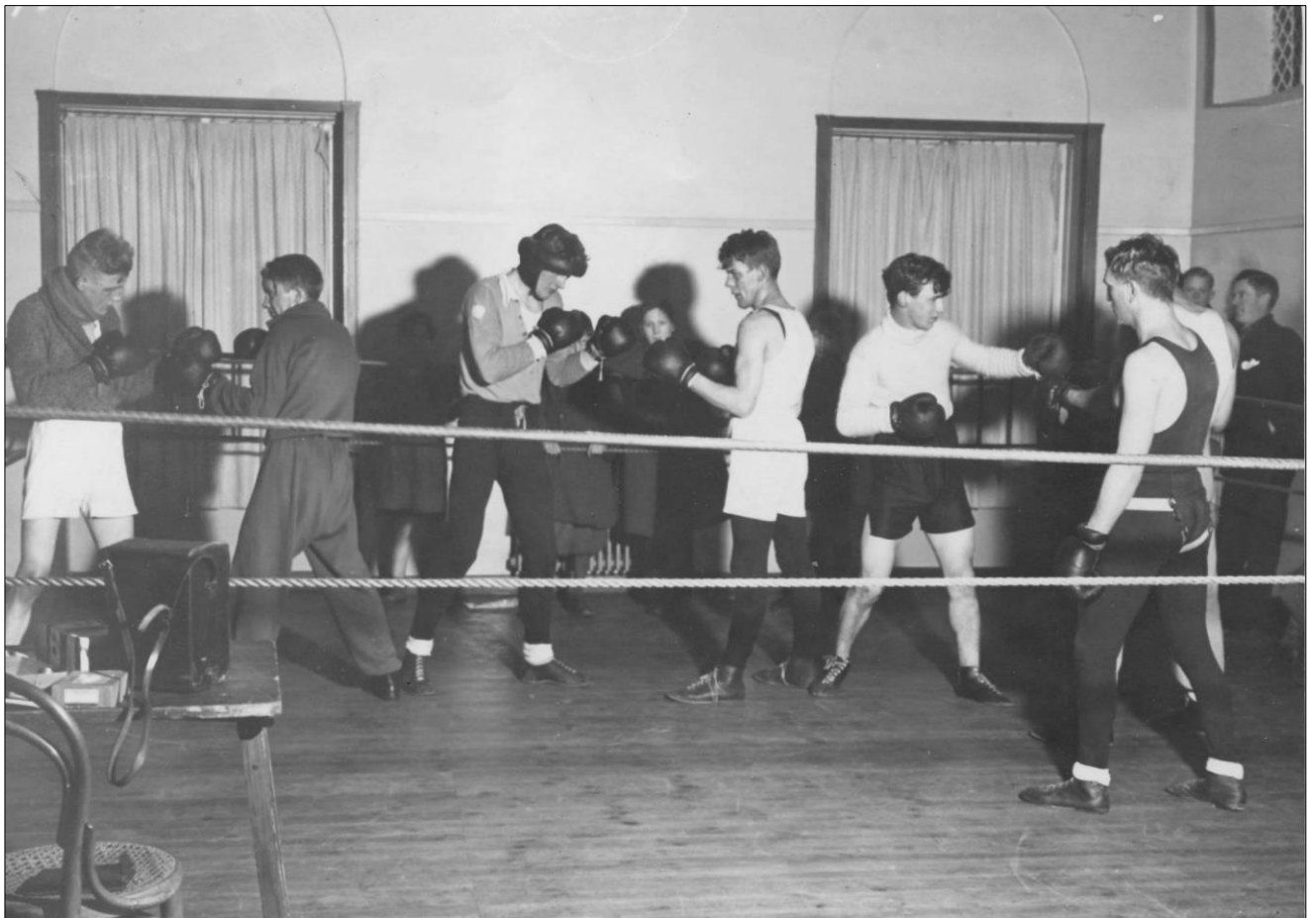
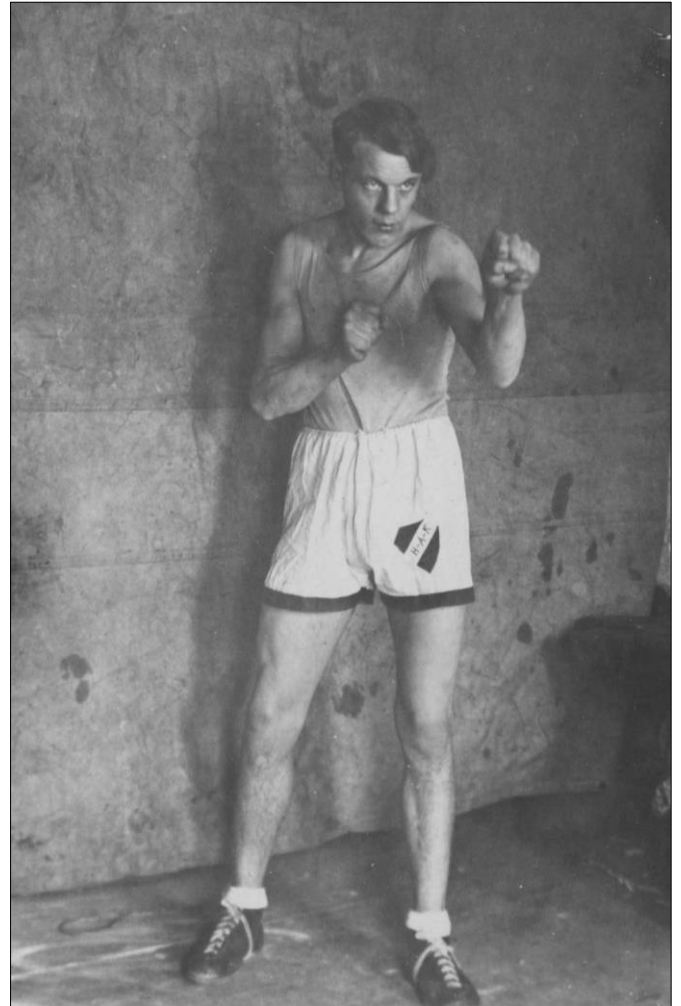

Aksel Sørensen th. sammen med Wilhelm Bech, Århus AK, og en ukendt kamplæder.

Aksel Sørensen tabte i 1931 sin første JM-finale til Wilhelm Bech, som med sejren vandt sit tredje og sidste JM. De to boksere mødte hinanden ti gange i karrieren med fem sejre til hver. Wilhelm Bech blev uden større succes professionel i 1936, og han var far til Erik Bech, Århus FAK, der blev danske mester i fluevægt i 1955.

Aksel Sørensen

Fra træningslokalet. Bokseren som nr. 4 fra venstre er Aksel Sørensen og bokseren længst til venstre formodes at være Thyge Petersen.

Thyge Petersen
som var Aksel Sørensen's
træner og sekundant.
Aksel Sørensen lagde ikke
skjul på, at den dobbelte
europamester og OL sølv-
vinder var hans læremester.

Boksere fotograferet i forbindelse med et boksestævne. Aksel Sørensen ses som nr. 5 fra venstre. Tidspunkt og sted ukendt.

Axel Sørensen besejrer tysk Boksemester

*Gode danske Resultater i tysk-
dansk Boksestævne i Horsens.*

Horsens, Søndag.

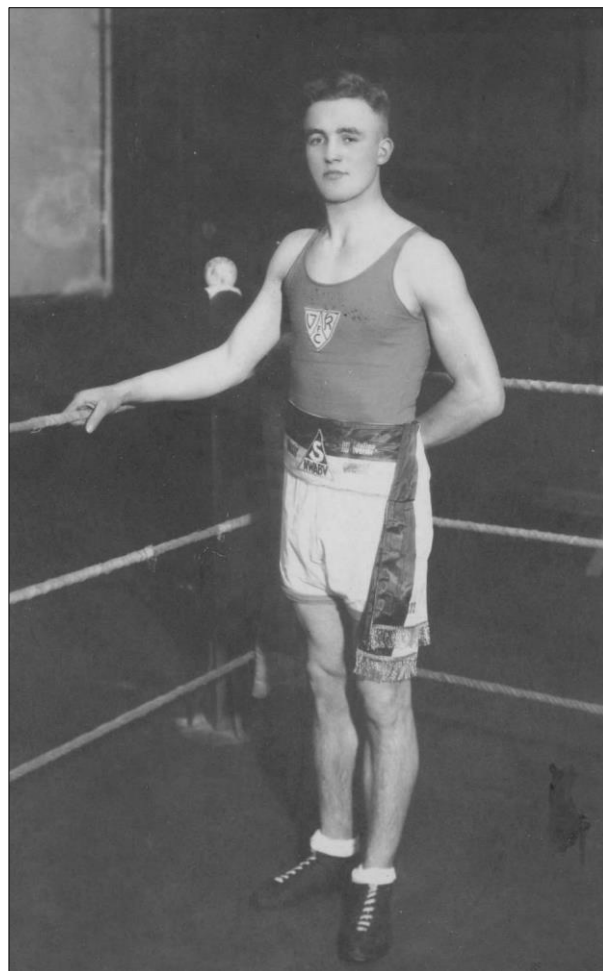
Horsens Atletklub fejrede i Dag sit 10 Aars Jubilæum ved et internationalt Boksestævne.

Den danske Let-Mellemvægtsmester Axel Sørensen, Horsens, boksede med den tyske Mester Amelung fra Bremen. Efter en knaldhaard Kamp fik Axel Sørensen retfærdigt tilkendt Sejren. Det var navnlig paa sin tredje Omgang, at Jyden vandt.

Ogsaa Mellemvægtskampen gav dansk Sejr. Niels Hansen, Horsens, der i Øjeblikket er saa god som ingen Sinde før, udboksede i en Kamp, der Gang paa Gang henrev Publikum til Bifald, sin tyske Mødstander Herbert Sheris.

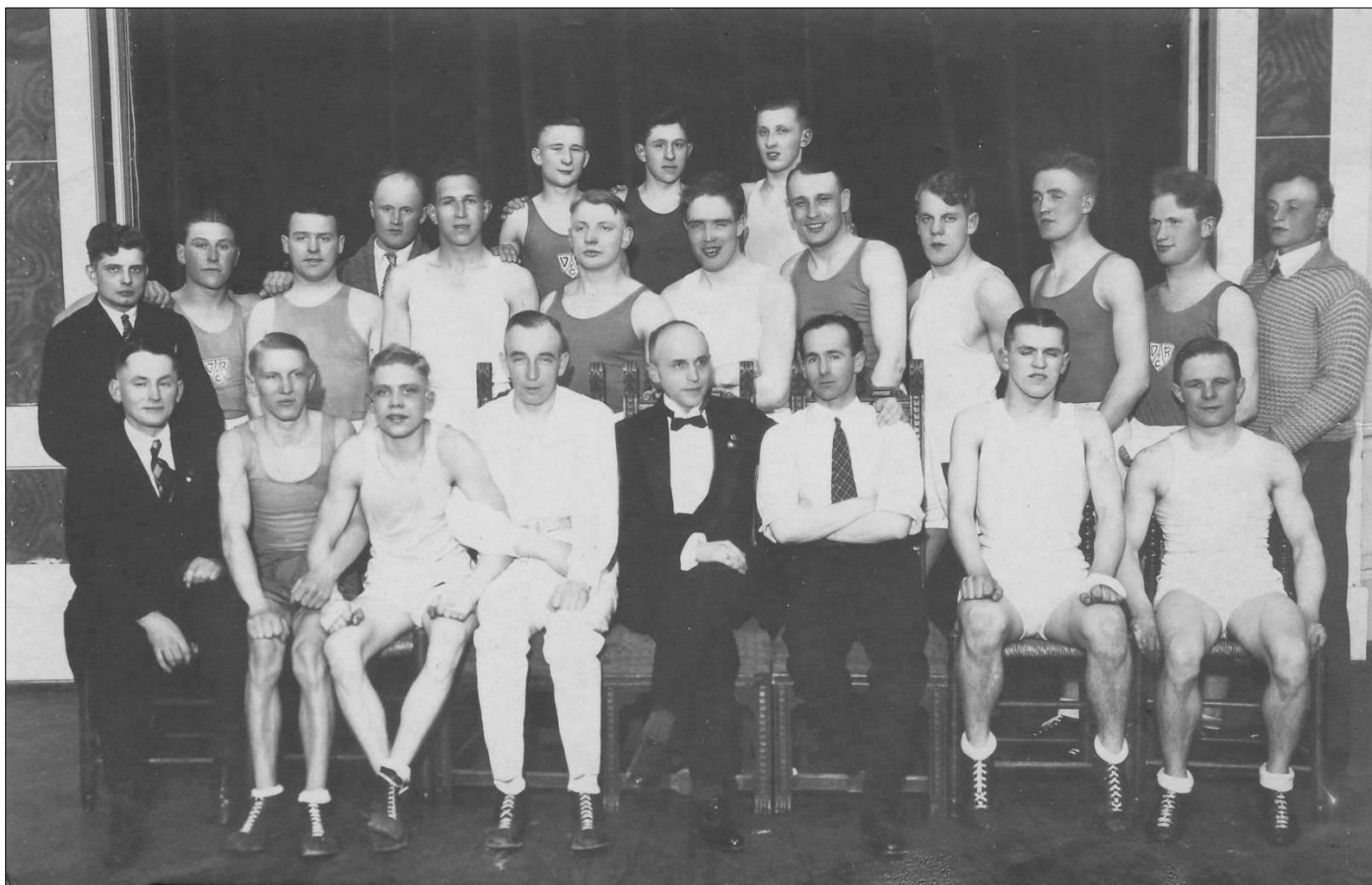
I en Nationalkamp startede forrige Aars Fjervægtsmester Jens Nielsen, Aarhus, for første Gang i denne Sæson. Han vandt let over Viggo Hansen, Horsens.

Til højre ses den tyske boksemester Otto Amelung fra Bremen, som Aksel Sørensen mødte - og besejrede "efter en knaldhård kamp" - ved Horsens Athlet Klubs 10 års jubilæumsstævne den 30. oktober 1932 i Forsamlingsbygningen i Kildgade.

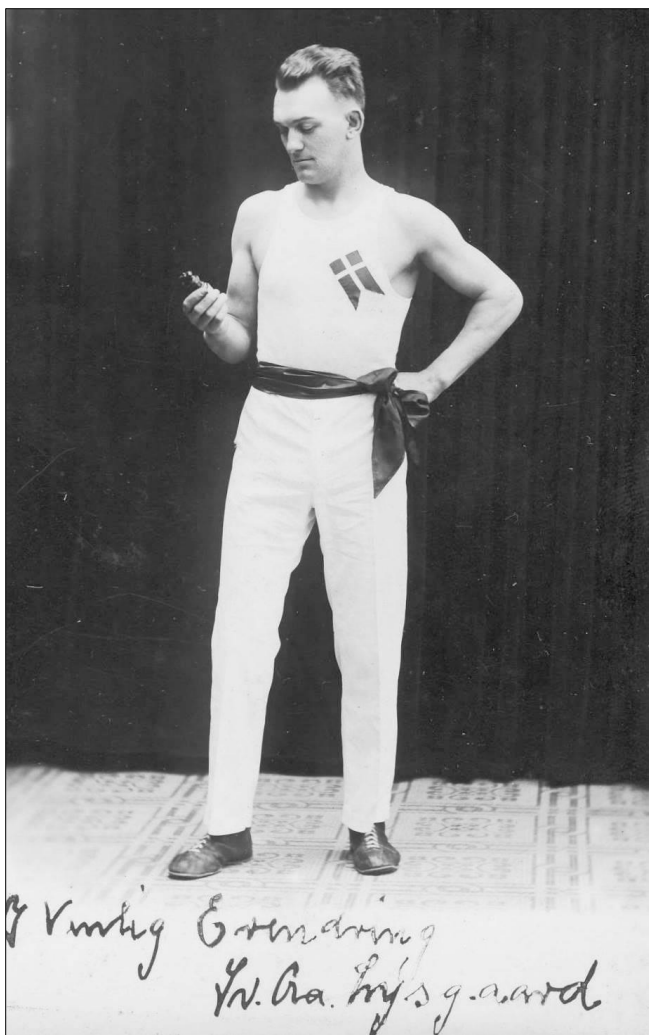

DAGBLADET POLITIKEN BRAGTE MANDAG DEN 31. OKTOBER 1932 OVENSTÅENDE OMTALE FRA HAK'S JUBILÆUMSSTÆVNE.

DAGBLADET POLITIKENS ARKIV

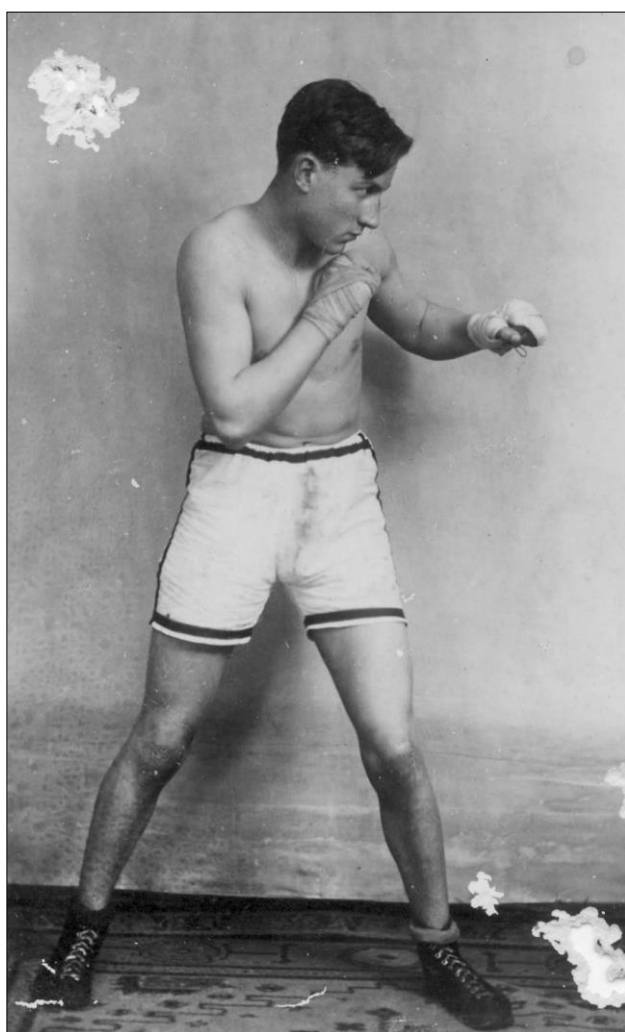

Aksel Sørensen vandt også over tyskeren den 13. september 1933 ved Spartas Rundskue-stævne i Idrætshuset i København. Aksel Sørensen boksede på det tidspunkt for Sparta. Billedet formodes at vise deltagerne fra dette stævne. Otto Amelung ses som nr. 3 fra højre i anden række ved siden af Aksel Sørensen, der er nr. 4 fra højre.

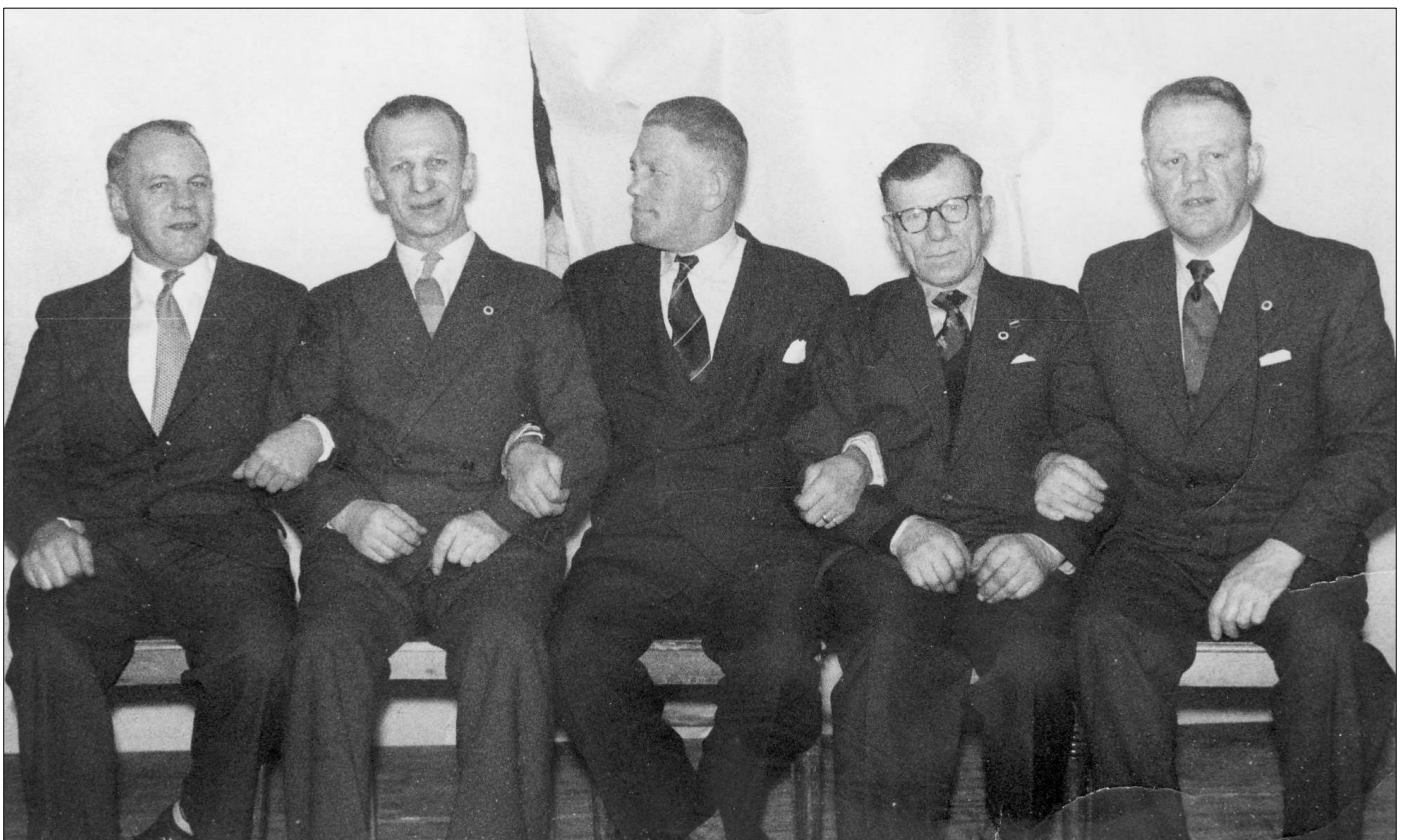
Svend Aa. Lysgaard t. v. boksede for BK Hermod i København, og var endvidere en dygtig instruktør i klubben.

Bokserne på de nederste billeder formodentlig et par udenlandske modstandere til Aksel Sørensen.

Aksel Sørensen (i hvide bukser) i fight med den vestsvenske mester Ture Johansson i Forsamlingsbygningen i Kildegade. Det var i 1947, fem år efter at Aksel Sørensen var stoppet, hvor han var blevet overtalt til et par kampe mod svenskeren. Først i Karlstad og derefter i Horsens – begge gange med sejre til Aksel Sørensen.

Fem gamle boksestjerner samlet ved Horsens Athlet Klubs 50 års jubilæum. Fra venstre: Aksel Sørensen, Niels Hansen, Thyge Petersen, Niels Petersen og Peter Petersen.

Aksel Sørensens tredje Danmarksmesterskab

I de efterfølgende udklip er der ingen omtale af Aksel Sørensens tredje og sidste danske mesterskab, som han vandt i Idrætshuset i København den 10. marts 1935

Det rådes der bod på herunder, hvor den navnkundige sportsjournalist Simon alias Magnus Simonsen begejstret refererede om Aksel Sørensens finalekamp mod Gerhard Petersen fra Esbjerg i Politiken mandag den 11. marts 1935:

Hårde kampe i weltervægt

Jyderne havde heller ikke heldet med sig i går. Kun weltervægts-mesterskabet lykkedes det dem at erobre, men her havde de til gengæld to repræsentanter i slutkampen, den stærke esbjergenser Gerhard Petersen og Aksel Sørensen, Horsens.

En trøst for jyderne må det være, at Gerhard Petersen og Aksel Sørensen leverede den eneste slutkamp, der fuldt ud gav folk valuta for pengene. En pragtfuld kamp var det mellem to hårdføre og bomstærke gutter. Begge har "knockout" i handskerne. Og begge var de klar over modstanderens farlighed. Alligevel boksede de tre omgange i hvorvelvindtempo man sjældent har set mage til.

Der var dødstilte i Idrætshuset, mans man ventede på dommen. Den var i Aksel Sørensens favør. Et drønende bifald viste, at den ikke var upopulær, selv om mange holdt med den lille, stærke Gerhard Petersen. Der var faktisk ingen forskel på dem. Men Aksel Sørensen har det rolige overblik og udfoldede mest initiativ, på det vandt han. Tidligere havde han besejret Østerlund, Kerteminde, på knock-out i første omgang, Chr. Jacobsen, Sønderborg på points og i semifinalen Willy Jensen, Sparta.

POLITIKEN

POLITIKENS

Roskilde fik igen et Danmarksmesterskab efter 10 Aar

Sjælland tog tre Boks-Mesterskaber ved Knud Jensen, André Nielsen og Omar Hermansen. Axel Sørensen eneste Jyde, der blev Danmarksmester

Haarde Kampe i en Idrætssal med frygtelig daarlig Luft

LUFT LUFT! skreg de Utkæmple. De Tilbedende var de 2.000 Tilskuere, der i Gaar overværede Afslutningen paa Danmarksmesterskabet i Boksning, allerede sæsonen som Sidst i en Tende. Idrætshuset stansede sig havde en Temperatur som i et Drevhus. Men her havde Idrætshuset dødsøret op. Der var alle stillet ved Boksensidst, der afsluttede den tredje sig over Salen. Folk sad i Hundrede og vidste sig med Programmet. Paa Ballonen stod Tilbederne i hvide Bukser og strakte Hals, først røde og hvide i Ansigtene af Væbne, senere bløde og regelrødt. Mange af dem stod der fra Kl. 10 om Formiddagen til Kampene var færdige. Kl. 10. Men trods de mange Tilbedere blev der intet gjort for at fjerne den Vindst. Til sidst måtte en ledervort Tilsætte sig op, levede sig ud over Ballonen og råbte: "Paa Tilbedernes Vegne bemeld jeg til Mesteren Blom om at skaffe noget Luft". Et vakkert Billede. Mændet med Pind, boge Dels et Tegn paa Smil for Taleren, hørte det. Det var Luft for Mesteren. Men ikke i Salen. Boksens gripelse, men smilte langsomt. Blikket ud til de straalende Forsvarer. Al Folk overbødte blev indet for Idrætshuset. Mest, hvor den Tilbedende, Danmarksmesterskabet udvælte.

Fra venstre ses: André Nielsen, Peter Petersen og Omar Hermansen.

der var en Slags Jubelstem, det var nemlig 10 Aar siden, at Erikland Møller havde vundet det gamle Danmarksmesterskab i Letsvægt.

Den første, Haarde Sværvægts er mest paa Boksensidst. Her var tidligere Bager, formodentlig var det derfor, han var lidt Mæg ud. Men han kendte ikke sine Sværvægts, det var slet ikke hans fag. Han var en rigtig krigskamp, og det var hans Kærlighed som Boksensidst, der var hans Kærlighed. Altså som Garver har gjort flere Kærlige. Der var god Boks i de Sted, især med den tidligere den underlegne Peter Petersen, og det var ikke noget særligt kraftigt Indtryk, hvor han var 10. Gang og var boksede i Sværvægt, inden han var 17 Aar.

Da der kun var fire Indlæg i Sværvægtsklassen, havde Omar Hermansen for Sværvægts kamp boksede en Kamp med Allan Hansen, Herning. Det var Vejningen var for tung til Letsvægt og måtte rykke op i Sværvægt. Herudover var der ikke saa stort Boksensidst som Væbne, Omar Hermansen vandt det.

gange i et Hvirvelvindtempo som det der har set Mage til.

Der var dødstilte i Idrætshuset, mens man ventede paa Dommen. Der var i Axel Sørensen Favor. Et drønende Bifald viste, at den ikke var upopulær, selv om mange holdt paa den lille, stærke Gerhard Petersen. Der var faktisk ingen Færdig paa dem. Men Axel Sørensen har det rolige overblik og udfoldede mest Initiativ, paa det vandt han. Tidligere havde han besejret Østerlund, Kerteminde, på Knockout i første omgang, Chr. Jacobsen, Sønderborg på Points og i Semifinalen Willy Jensen, Sparta.

Haarde Kampe i Weltervægt.

Jyderne havde heller ikke heldet med sig i Gaar. Kun Weltervægts-Mesterskabet lykkedes det dem at erobre, men her havde de til gengæld to repræsentanter i Slutkampen, den stærke Esbjergenser Gerhard Petersen og Axel Sørensen, Horsens.

Et haardt Job for Knud Jensen.

Knud Jensen var dog nok den af alle danske Danmarksmestere, der måtte stå til det gamle Danmarksmesterskab i Letsvægt. Her var den tidligere Tænk som Haraldsen om Magerne, var det ikke Nielsen som tog sig af det, men Knud Jensen, der havde vundet det gamle Danmarksmesterskab i Letsvægt. Her var den tidligere Tænk som Haraldsen om Magerne, var det ikke Nielsen som tog sig af det, men Knud Jensen, der havde vundet det gamle Danmarksmesterskab i Letsvægt.

Aarets Mestre

Etter Kampene i Gaar om Danmarksmesterskab i de tre lange Klasser er Aarets nye Mestere følgende: Chr. Frederiksen, Hillerød.

Beltsværvægt: Viggo Frederiksen, Hillerød.

Førsvægt: Victor Corvin, Helsingør.

Letsvægt: Chr. Mathiasen, Sparta.

Weltervægt: Axel Sørensen, Horsens.

Mellemsvægt: Knud Jensen, Sparta.

Let-Sværvægt: André Nielsen, Herning.

Sværvægt: Omar Hermansen, Roskilde.

Med andre ord vandt faktisk: Fyrra Danmarksmestere og fire af dem til København.

Et haardt Job for Knud Jensen. Knud Jensen var dog nok den af alle danske Danmarksmestere, der måtte stå til det gamle Danmarksmesterskab i Letsvægt. Her var den tidligere Tænk som Haraldsen om Magerne, var det ikke Nielsen som tog sig af det, men Knud Jensen, der havde vundet det gamle Danmarksmesterskab i Letsvægt.

Etter Kampene i Gaar om Danmarksmesterskab i de tre lange Klasser er Aarets nye Mestere følgende: Chr. Frederiksen, Hillerød.

Beltsværvægt: Viggo Frederiksen, Hillerød.

Førsvægt: Victor Corvin, Helsingør.

Letsvægt: Chr. Mathiasen, Sparta.

Weltervægt: Axel Sørensen, Horsens.

Mellemsvægt: Knud Jensen, Sparta.

Let-Sværvægt: André Nielsen, Herning.

Sværvægt: Omar Hermansen, Roskilde.

Med andre ord vandt faktisk: Fyrra Danmarksmestere og fire af dem til København.

Et haardt Job for Knud Jensen. Knud Jensen var dog nok den af alle danske Danmarksmestere, der måtte stå til det gamle Danmarksmesterskab i Letsvægt. Her var den tidligere Tænk som Haraldsen om Magerne, var det ikke Nielsen som tog sig af det, men Knud Jensen, der havde vundet det gamle Danmarksmesterskab i Letsvægt.

venter det tilbede. Det var stort tilbede. Bifald stemte omstandligt fra det ubegrænsede Stær, som han boksede Kampen ud og blev under stormende Protester skrevet for Sejren.

For Slutkampen indledt Dr. Oskar som svigt Spartenen at gaa i Ringen, og André Nielsen viste og kun for at modtage et Sværvægt. Her havde tidligere vundet over Viggo Lindb, Odense, paa teknisk Knockout i 2. Omgang og paa Points over Carl Christensen, Valby, samt i Semifinalen over den stærke Paa Christensen, Sønderborg Idræt Klub.

En skuffende Sværvægtskamp.

Slutkampen i Sværvægt mellem Peter Petersen, Horsens, og Omar Hermansen, Roskilde blev en stor Skuffelse. Det var dog ikke Omar Hermansen, Sidst. Her havde boksede kampen og saa sig godt for i første Omgang, hvor han momentant endte var lidt nervøs for den stærke, men boksede sig den akutte Sidst.

Under et Forsøg paa et "push" ind modtuden Jorden løst en lige Venstre og saa et hejre Hænde Upprørt. Han blev staaende i Semifinalen over den stærke Paa Christensen, Sønderborg Idræt Klub.

Tjekkerne sat men København

Sikker dansk Sejr i den 7te match for

De Utkæmple Stemmerudvald har sikret sig store glæde for deres Boks i København. Ganske vist kunne de ikke klare de drøgtige danske Sværvægts i den tidligere danske Match, som København vandt med 31 Points mod 41, men de vandt den til deres Fordel med 10 over Boksere.

Men boksede sig den akutte Sidst. Under et Forsøg paa et "push" ind modtuden Jorden løst en lige Venstre og saa et hejre Hænde Upprørt. Han blev staaende i Semifinalen over den stærke Paa Christensen, Sønderborg Idræt Klub.

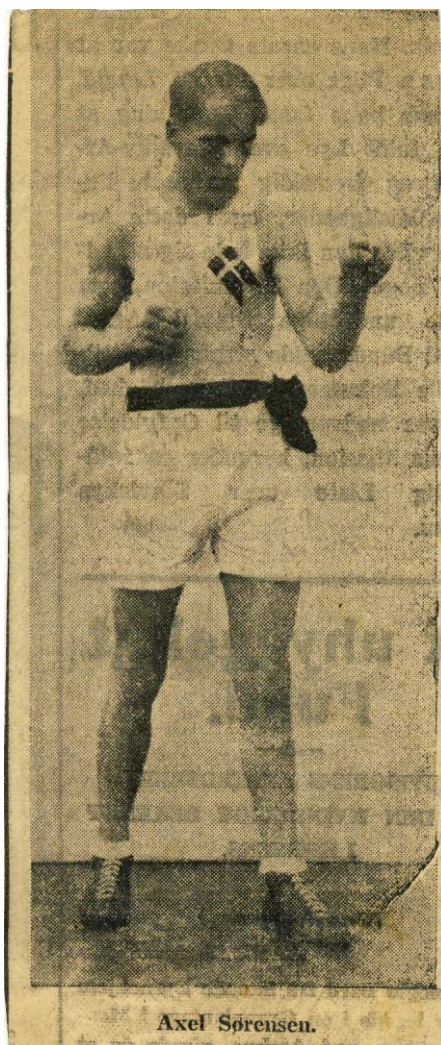
Svensk og Utkæmple Rekord i samme Lab.

De Mest Bejlsomme i den Danske blev som ventet et Lab af den Klasse. Det betød sig som en stor Kamp mellem de to Rivaler, den svenske Mester Kevin Johng og Luffing Christensen. Det var Kevin Johng, der vandt med 127,5, boksede egen gamle Rekord for 1. Sels. Danfugler, Valborg Christensen.

Svennisk og Inger Christensen.

Den svenske Mester Kevin Johng og Luffing Christensen. Det var Kevin Johng, der vandt med 127,5, boksede egen gamle Rekord for 1. Sels. Danfugler, Valborg Christensen.

Fra Aksel Sørensens scrapbog

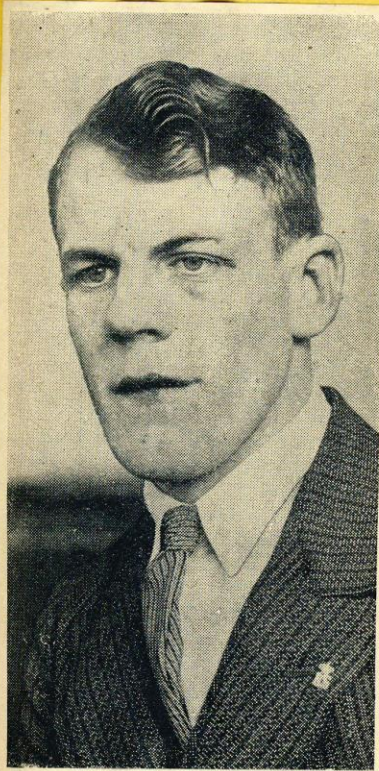

Aksel Sørensen
i den dansk
landskampdragt.
Udklippet er bagpå
dateret 4-1-34.

Sammen med billederne var der kun få sider tilbage fra
Aksel Sørensens oprindelige scrapbog sammen med
nogle løse avisudklip og avissider.

Tidens tand har været hård ved materialet, som er meget
skrøbeligt, men her bringes, hvad der kunne scannes.

Materialet er efterfølgende arkiveret hos
Horsens Idrætsarkiv

Aksel Sørensen.

Aksel Sørensen.

Horsens. ("Sparta-Klubben")

Mesterskaber.

Dybbandsmester i Weltervægt 1932-1934-1935.

Københavns mester i Weltervægt 1933.

Dybbands mester i Mellemvægt 1940.

Danmarks mester i Weltervægt 1932-1933-1935.

Placeringer.

Nr. 1 i den skandinaviske Firkantturnering 1932 i Weltervægt.

Nr. 2 i Firkantturneringen i Berlin 1933.

Nr. 3 i Danmarks mesterskabet i Letsvægt 1941.
(Semifinale)

Deltaget i Matchen: Djylland-København.

Boksset landskamp mod: Sverige 1930. Tabte til Kurt Andersson.

2. Sverige 1933. Vandt over Harry Ekblond. Points.

Points.

3. Norge 1934. Tabte til Carl Dehn. Points.

Sejre over danske Boksere: Gerhard Pedersen, Esbjerg. Chr. Christensen, Randers. Gunnar Andreasen, Aarhus. Willy Jensen, "Sparta". Svend Aage Christensen, "Sparta". Werner Rasmussen, Hørsholm. Oacob Petersen, Frederikssund. Willy Christensen, Næstved. Knud Thomsen, Randers. Poul Jensen, Silkeborg. Otto Winther, C. I. K. Carl Nielsen, Odense. Carl Thorsen, Helsingør. Børge Conradsen, Odense. Kaj Nielsen, "Thor". (Københavnsm.)

Sejre over udenlandske Boksere: Palmurini, Italien. G. Brown, England. Gunnar Bengtsson, Sverige. Veino Heino, Finland. Per Dahl, Norge. Gösta Sandberg, Sverige. Exegy, Ungarn.

Anmærkninger:

Side om Aksel Sørensen
fra bog nr. 218 med boksebiografier
udarbejdet af ukendt samler.

Udlånt af Tommy Poulsen,
Skovparken 16, 8783 Hornsyld

Søndag
17 Marts 1929

Den anden Letvægtskamp var en Revanche mellem Finalisterne ved Juniorstævnet i Aarhus, hvor Brian Jensen, Struer, vandt over Aksel Sørensen, Horsens. Denne Gang gik Sejren fortjent til Horsensboksere, som efter at have været lidt agter ud i 1. Omgang

boksede sig betydeligt op i 2. og 3. Omgang og med lidt større Agressivitet kunde have endt Kampen ved knockout, men nu maatte nøjes med en sikker Pointssejr.

Myggevægt

med en livlig og god Kamp mellem J. Krogh, Aarhus, og Alfr. Sørensen, Horsens.

Krogh vandt paa Points, men Sørensen, der havde sin første Kamp, viste gode Evner som Bokser.

Fjervægt.

Tyskeren Scholten og Aksel Hansen, Horsens, mødtes her i en Dyst. Scholten aabnede Kampen med nogle mægtige Sving, der tvinger Aksel Hansen over i Defensiven. Danskeren udviste her nogle gode Dukninger, men Tyskeren vinder dog Omgangen ret stort.

I anden Runde er det stadig Scholten, der forcerer Kampen og arbejder især med nogle vældige rush og dybe Stød. I sidste Omgang har Danskeren en ganske kort Oplivningsperiode, men han kan dog ikke forhindre Scholten i at vinde en reel Sejr.

Fjervægt.

Carl Schulze, F., contra Axel Sørensen, H. A. Det tjener Axels humoristiske Sans til Ære, at han — trods Kampens Alvor — ikke kunde skjule et Smil, da Schulze aabnede Kampen med Opførelse af en veritabel ægyptisk Dans med Vuggen i Hofterne. Da Axel syntes det havde været længe nok med Dansen, satte han et præcist højre Haands hook ind paa Tyskerens Kæbe, saa Schultze hvilte sig udover de fastsatte 10 Sekunder. (Stort Bifald).

Fjervægt:

Axel Sørensen, H. A. K., contra Erik Hansen, H. A. K. Sekundanten opgav for Erik Hansen, da denne var bleven en Del forslaaet og ude af

Axel Sørensen, Horsens — Her-
ru Christiansen — O. A. B. K.

Det blev en knaldhaard Fight i 3. Omgang var begge Bokser saa trætte, at de næsten ikke kunde loffe Armene, men der var ogsaa gaaet to Omganges ustandselig Slugging forud. Axel Sørensen vandt, men det var kun en lille Sejr.

Niels Petersen gik alle Omgange mod Thyge!

Men Aksel Sørensen, Horsens, ydede Stævnets bedste Præstation i Letvægt

(Fra vor Korrespondent.)

AARHUS

Ved det Stævne, der i Aftes indledede den aarhusianske Bokseseason, kan man uden Overdrivelse betegne Horsensboksernes Indsats som Trækpæstret.

Thyge Petersen havde indstillet sig paa den lille Modstander Niels Petersen og havde lagt sig en Sags lav Undermaalerboksning til. Kampen gik alle tre Omgange igennem uden at den haardføre Niels Petersen gav sig; i 3. Omgang fik han endda Held med flere lige Stød, men Thyge havde fortjent den Keramikvase, der var Seirens Løn.

Den bedste Indsats blev det forundt Aksel Sørensen at yde i en Letvægtskamp med Herman Jensen, F. A. K., som Modstander. Det blev en af de smukkeste, der længe er set i en aarhusiansk Ring.

Sørensens Sejr var fortjent, især paa sidste Omgang.

I Letvægt havde Aksel Sørensen, Horsens, faaet den stærke Selmer Møller fra Aarhus som Modstander. Horsensmanden boksede meget varierende og var overlegen Kampen igennem. Han vandt en stor Pointssejr.

Letvægt.

**Aksel Sørensen, Horsens og
Aron Jensen, Jyden.**

Første Omgang var i Favor af Aron Jensen. I anden Omgang scorede Aksel Sørensen paa Retræten og tredje Omgang gik ligeledes til ham, saa hans Sejr var retfærdig, men kneben.

I Mellemvægt vandt Aksel Sørensen, Horsens, sin Modstander Ejvind Skov, Grindsted, til at opgive i 2. Omgang, hvorefter Aksel Sørensen boksede en Opvisningskamp med sin Klubkammerat Marius Poulsen.

Weltervægt.

**Axel Sørensen, Horsens —
Jens Mogensen, F. A. K.**

Horsensmanden var et glædeligt Bekendtskab for Publikum, jeg tror der ligger en meget fin Bokser gemt i ham. Han ligner Thyge Petersen paa en Prik og hvem ved, maaske er det ogsaa hans Afløser. Hans Finter, hans lynhurtige Stød, hans Benarbejde, alt vidner om Thyge Petersens Instruktion. Hans Parader var i skønneste Orden, det samme kan ikke siges om Jens Mogensen, som bokser alt for aabenl. Men samme Jens er ellers kommet sig godt i den senere Tid, han er virkelig en ganske habil Bokser, som man skal tage sig i Agt for.

A. S. begyndte straks med et Dobbeltstød, derefter en lige eneste, alt mens Jens stod og

tog sig godt ud. — Men saa tog han ogsaa fat og aabnede med et dobbelt Sving og en hel Række gode Stød — god første og anden Omgang.

Tredie Omgang blev meget haard. Jens tog straks Offensiven og havde Overtaget det første Minut — men saa blottede han sig for meget og Axel Sørensen kunde begynde. Han forcerede voldsomt og vandt Omgangen og dermed Kampen stort.

Letvægtskampen fik et dramatisk Forløb. Havde den foregaaende Kamp været uskon, blev denne endnu værre. Lockwood var Skotternes daarligste Mand, og Skylden var hans, at Kampen blev saa daarlig. Den unge Horsensbokser, Axel Sørensen, har en udmærket Stil, men blev forledt til at slaas med Skotten, og det var mere, end hans Fysik kunde staa for. Den Smule Boksning, der blev præsteret, viste Axel Sørensen unægtelig, men det blev

den robuste Skotte, der førte Kampen og var den friskeste Kampen igennem, hvorimod Axel S. var meget træt til Slut. Den skotske Sejr kunde forsvares, men den unge Horsensbokser, der har en høj Stjerne blandt Publikum, blev stærkt hyldet, medens Dommerne, to Aarhusfolk og den skotske Leder, blev Genstand for en fanatisk Pibekonzert, der varede ved længe efter, at næste Par var kommet i Ringen.

Letvægt.

Huxham—Aksel Sørensen.

Aksel Sørensen aabnede Scoringen med en lige Venstre, og begge Boksere føler sig iøvrigt for. Omgangen smaat til Huxham. I 2. Omgang gaar Huxham lidt mere i, og han er tydeligt en meget fin Bokser. Aksel Sørensen arbejder godt fra Defensiven, medens der i Offensiven ikke er ret megen Bund i hans Stød, Omgangen Huxham.

I 3. Omgang begynder Axel Sørensen at gaa lidt mere i, og Stødene veksles livligt til begge Sider. Omgangen lige.

4. Omgang begynder mere livligt end de foregaaende. Englænderen forcerer stærkt, dog Axel følger ham saa godt, han kan, men der er stadig ingen Bund i hans Stød. Omg. Huxham.

I 5. og 6. Omg. er Axel ved at finde ud af sin Modstander, og han vinder da ogsaa disse 2 Omg., men han kan dog ikke indhente det forsømte, og Englænderen fik retfærdigt Sejren tilkendt trods Publikums Protester.

Letvægt:

Aksel Sørensen, Horsens—Alex. Jørgensen (Jøkke), Esbjerg. De to Boksere syntes at være hinanden jævnbyrdige, og det blev en meget livlig Kamp. Axel Sørensen vandt.

Letvægt.

Aksel Sørensen, Horsens, mod Chr. Elgaard, Aarhus. Denne Kamp blev en af Aftenens daarligste, og det var egentlig Synd for Axel Sørensen, der med en god Modstander kan bokse en fin Kamp, men Elgaard var slet ikke en Mand for ham, og han opgav da ogsaa straks ved anden Omgangs Begyndelse.

I Weltervægt

Mødes Axel Sørensen Horsens, og Selmer Møller, F. A. K., og her gik Sejren ogsaa udenbys.

Aksel Sørensen havde en god Start og førte efter første Omgang til Trods for Møllers gode Modstand, navnlig i Slutningen af Omgangen. I Midten af anden Omgang fik Sørensen Held til et velrettet højre Haands Stød til Kæben, og det gik Møl-

Letvægt.

I Letvægt mødtes Joseph Gump, Tyskland, med Axel Sørensen, H. A. K. Gump, der er et Hoved mindre end Axel S., men kraftig bygget, angreb haardt i 1. Omgang, men A. S. bevarede Fatningen, parerede og dukkede og anbragte gode Stoppestød. A. S. havde Fordel af sin større Rækkevidde og han udnyttede denne Fordel klogt. I 2. Omgang lykkedes det Gump at faa anbragt nogle dybe Stød, der sikkert var meget generende, men A. S. klarede sig ud af det og scorede flittigt med lige venstre, som Gump havde vanskeligt ved at parere. I 3. Omgang ramte A. S. Tyskerens Kæbe rent med begge Hænder, og Tyskerens Paagaenhed, der havde præget de første Omgange, tog kendetligt af. Mod Slutningen

anede Tyskeren overhovedet ikke, hvor han ramte, han slog nærmest i Blinde og var stærk ude at svømme, da Gongonen lød. Axel Sørensen vandt stort og Publikum larmede af Begejstring.

Et tysk Uvejr

kunde man godt kalde Joseph Gump, der var matchet med Aksel Sørensen, Horsens, til en Kamp i Letvægt. — Tyskeren var en lille svær Fyr, der med voldsom Kraft sprang sine Stød ind i Modsætning til Aksel Sørensen, der valgte den kloge Taktik at bokse sin Modstander paa Af-

stand. Han stoppede Tyskeren hver Gang med sin lige venstre, og senere i Kampen gik han over til Angreb. Aksel Sørensen vandt en lille solid Sejr.

Weltervægt.

Aksel Sørensen, Horsens—Jens Christensen, F. A. K.

Saa kom det spændende Møde, som skulde vise, om Jens Christensen var Mand for at stoppe Aksel Sørensen Sejrs-march, nu har han jo efter Tur triumferet over vore bedste Folk. Men heller ikke Jens Christensen undgik sin Skæbne. Hans Skalp pryder nu ogsaa Aksels Bælte, hvor der vist med Tiden vil komme til at hænge baade mange og store. Det blev Aftenens pæneste Kamp med pæn og varierende Bokning fra begge. Aksel Sørensen vandt første og tredje Omgang, medens anden var lige. Hans Sejr var fuldtid rigtig, der lød heller ingen Protester, da Kamplederen udraabte:

Vinder: Aksel Sørensen.

Aksel Sørensen var for haard Modstander for Paul Jensen.

F. A. K. præsenterede i den næste Kamp i Weltervægt en hel ny Mand, den kun godt 16-aarige Paul Jensen, til hvem Klubben nærer store Forhaabninger i Fremtiden. Det er

muligt, der er Stof i Paul Jensen til en god Bokser, men det er i hvert Fald alt for tidligt at sætte ham op i en Kamp mod en saa god Mand som Axel Sørensen, Horsens, der jo foruden at være en god Bokser har langt mere Ringrutine end den meget yngre Paul. Hvis ikke Robert Madsen hurtigt var traadt til og stoppet Kampen, var han kommet ud for en knock-out og det vilde være Synd for hans videre Udvikling.

Poul Jensen startede egentlig helt godt, men Axel var hurtig over ham, og det varede kun eet Minut, forinden han var ude at svømme. Et Par Gange sendte Horsensmanden ham i Gulvet, men saa var det, at Robert kom ham i Forkøbet og stoppede Kampen til Fordel for Axel Sørensen; der var da kun gaet et Par Minutter.

Den jydsk Mester „besejret“.

Der indlededes i Letvægt mellem den jydsk Mester Vilh. Beck, Aarhus Athletklub, og Aksel Sørensen, Horsens. Beck havde Overtaget til at begynde med, men da Aksel Sørensen saa forcerede i de to næste Omgange, vandt han saa meget Terræn, at han halede en kneben Sejr hjem. Det var en smuk og ren Kamp, og Horsensmandens Sejr i Gaar vil sikkert faa stor Betydning for hans videre Karrière i Bokseringen, selv om Sejren var mikroskopisk.

En dramatisk Letvægtskamp hvori Gerhard Petersen, Esbjerg, besejrede det horsensianske „Haab“, Aksel Sørensen og slog ham to Gange knock-down.

Aksel Sørensen paa Knockout'ens Rand.

Omkring de to Opvisningkampe var arrangeret et Kampstævne mellem Boksere fra Esbjerg, Aarhus og Horsens.

Selv om flere af Kampene ikke var særlig Publikums-Attraktioner

fik man dog en enkelt sensationel og dramatisk Kamp, som satte Liv og Bevægelse i hele Salen. Sensationen indtraf i Letvægtskampen, hvor en tredje af det horsensianske Publikums-Yndlinge, Axel Sørensen, var kommet i Stormvejr mod den kendte Esbjergboksere Gerhard Petersen, hvis Navn i den senere Tid har været fremme i Forbindelse med en Række sensationelle Knockout-Sejre.

Der var ikke vekslet mange Stød, før et venstre Haands Hug traf Horsensmandens Hagespids saa præcist, at han formeligt blev løftet fra Gulvet og faldt ned paa sin „Hale“. Det samme gentog sig kort efter, og der blev almindelig Uro i Salen. Men Situationen blev reddet; ganske vist i begge Tilfælde ved en Uretfærdighed mod Gerhard Petersen. Efter begge knock-down blev Kampen stoppet for at Aksel Sørensen kunde faa Handskerne aftørret, og i de Sekunder, som her medgik, blev han atter klar; men Gerhard Petersen havde i Virkeligheden mistet sin Chance. Det er den Slags Kunstpauser, som ingen Steder hører hjemme. Naar en Boksere faar et knock-down, skal der tælles over ham, indtil han er i Stand til at fortsætte, eller han tælles ud af de stipulerede 10 Sekunder. Nu red Aksel Sørensen Stormen af i 1. Omgang, men kom noget desorienteret og nervøs ud til 2. Omgang. Han fik sine Parader op og havde enkelte gode Slagserier, saa han vandt denne Omgang. Dog frygtede man stadig en Knockout, thi G. P.s Sving kon lynhurtigt og strejfede ofte. 3. Omgang blev en ny Forcing fra Esbjergmanden, men han var nu træt, og det indvirkede paa Præcisionen af hans Stød, medens Aksel Sørensen til Gengæld havde faaet sin Ro igen og benyttede sine Stoppestød med større Effektivitet. Sejren tilfaldt Gerhard Petersen, hvilket var saa meget mere ærefuldt, som Aksel Sørensen var dømt som Taber paa Forhaand, idet han viste sig at være 3 Pund for tung og saaledes et godt Stykke oppe i Weltervægt.

— Mange har undret sig over, at en af Horsens Athletklubs bedste Boksere, Aksel Sørensen, ikke er Deltager i dette Aars Mesterskabsstævne; men det har sine gode Grunde. Aksel Sørensen befinder sig i Øjeblikket i en vanskelig Over-

gangs alder, og hvis han overhovedet skulde have nogen Chance, var det i Letvægt forrige Søndag; men det vilde svække ham for meget, da hans naturlige Vægt er Weltervægt. I denne Vægtklasse vil han møde saa dygtige og haarde Modstandere, at man maa forvente en Række Nederlag, og hvad dette kan skade et saa ungt og ærgerrigt Talent, som Aksel Sørensen utvivlsomt er, ved de fleste.

Hvem der saa end har ledet ham til at holde sig borte fra Mesterskaberne, er det klogt gjort. Naar først Aksel Sørensen har naaet sit Udviklingstrin og faaet sin mandige Styrke i Behold, da skal hans Tid nok komme. Man bør ikke forcere de unge Talenter — og navnlig ikke mod saa udvalgte Folk, som mødes i Ringen paa Søndag. Det kan fratage en Boksere Gnisten og Lysten til den Idræt, han har kær, og det er jo ikke Meningen. Derfor synes vi, at det er et overmaade fornuftigt Standpunkt, Aksel Sørensen her har taget, og det skal ogsaa nok i Fremtiden vise sig at være klog Taktik.

— Tale om.

Letvægt

Frederich, Kiel—Axel Sørensen, Horsens.

Der var ikke meget Forskel paa de to Boksere's Regnskab efter de to første Omgange, men i 3. Omgang forcerede Axel Sørensen kraftigt og vandt dermed en klar Sejr.

Weltervægt.

Her stillede „Jyden“ med en ny Mand, W. Christensen, der klarede sig hæderligt overfor Axel Sørensen. Aalborgmanden viste nogle gode Dukkninger og Parader men Horsensmandens sikrer sig ved fornuftig Boksning en stor Pointssejr, særlig tredje Omgang gik stort til Horsens.

En god Aarhusmand.

Axel Sørensens fynske Modstander var forhindret, og i Stedet fik den stilige Horsensboksere Aarhusianeren Balle til Modstander. Kampen stod officielt i Weltervægt, men der var næppe Tvivl om, at Balle var en solid Mellemvægter. Det gjorde dog ikke noget; tværtimod fik Axel Sørensen her ved Lejlighed til at vise hele sit store Repertoire. Balle var usædvanlig haardfør og ganske uberørt af de stadige Kryds- og Stoppestød, hvormed Axel Sørensen fangede ham, naar han angreb. Balle var trods alt ikke bange for at komme igen, saa Kampen blev en virkelig Nydelse med stor Variation af Stød og Finter. Axel Sørensen var førende Kampen igennem og vandt en populær Sejr.

Dagens store Overraskelse.

Det blev saa de Herrer Sørensen og Petersen, henholdsvis Horsens og Esbjerg, der afgjorde Mesterskabet mellem sig, og vi skal svagt antyde, at det blev afgjort paa fuldgyltig Maade.

Gerhard Petersen, Knock-out-Konge, Olympiahaab m. m. hav-

de her fundet sin Overmand inden for vor egen Landsdels Grænser.

Efter en ret jævnbyrdig 1. Omgang gik 2. Omgang ubestrideligt til Axel Sørensen, der brugte sine Parader flinkt og viste mere Ro og Beherskelse end Esbjergmanden, der var synlig irriteret over Sørensens Modstandskraft.

Gerhardt Petersen havde knapt Tid til at hilse, før tredje Omgang; han skulde i Slagsmaal med det samme for at faa en Ende paa Kampen, men om Forladelse — Axel Sørensen tog mod Tilbudet og gav igen af et godt Hjerte, ja, Gerhard fik mere, end han havde drømt om, og da Axel Sørensen ikke hører til de blideste, kan det ikke undre, at Esbjergmanden var meget udkort, da Omgangen var forbi.

Axel Sørensens Sejr var uhyre populær.

Sporten.

Boxemesterskaberne.

Axel Sørensen og Niels Hansen sejrede i Welter og Mellemvægt. — Axel Sørensen var Stævnets populæreste Boxer.

Kampen om de jyske Mesterskaber i Boxning afholdtes i Gaar i Aarhus og gav til Resultat, at følgende Boxere blev Mester for 1932:

Fluevægt: Børge Madsen, »Jyden«, Aalborg.

Bantam: Jens Nielsen, Aarhus Atletklub.

Fjervægt: Georg Møller, Randers.

Letvægt: Rye Hougaard, »Jyden«, Aalborg.

Weltervægt: Axel Sørensen, Horsens Atletklub.

Mellemvægt: Niels Hansen, Horsens Atletklub.

Let-Sværvægt: Jens Larsen, Lindholm.

Sværvægt: Jens Beck, Esbjerg.

Horsens Atletklub var kun repræsenteret af de 2 Boxere, der hver især hjemførte et Mesterskab.

Axel Sørensen mødte i sin første

ste Kamp Poul Jensen, F. A. K. Det tegnede i Begyndelsen til en ret jævnbyrdig Kamp. Axel Sørensen sparede sig aabenbart; men i 2. Omg. ramte han Poul Jensen med et haardt Højrehaands hook, der sendte P. J. i Gulvet til 8. Han kom op igen, men blev strax sendt ned for fuld Tælling.

I Semifinalen mødte Axel Sørensen Kermit Larsen, »Jyden«. Denne Kamp forløb omtrent som første. Strax i 2. Omgang ramte Axel Sørensen med sit Favorit-Slag Højrehaands hook, og Larsen gik i Gulvet. Han kom atter paa Benene, men var saa medtaget, at Kampløberen stoppede Kampen.

Med sine to knock-out-Sejre havde Axel Sørensen sikret sig Adgang til Finalen, og her mødtes han med den haardtslaende Gerhard Petersen, Esbjerg. Der startedes lidt nervøst fra begge Sider, men efter ½ Minuts Følen sig for kastede Axel Sørensen Forsigtigheden bort og der blev en drabelig fight. De 2 første Omgange var omtrent jævne. Gerhard Petersen var lidt foran efter første Omg., men i 2. Omg. indhentede Axel S. Gerhard P.s Forspring, saa 3. Omgang blev afgørende. Axel Sørensen var her meget overlegen, forcerede i ét væk og undgik behændigt sin Modstanders haarde venstre Sving. Da Dommeren udraabte Axel Sørensens Sejr, blev der et tordnende Bifald i Salen og under fortsat Jubel blev Axel Sørensen baaret i Guldstol til Omklædningsrummet. Vor mest sympatiske Boxer havde hermed vundet sit første Jylandsmesterskab efter i flere Aar at have maattet nøjes med Andenpladsen.

Niels Hansen kom noget lettere til sin Mester-Titel. I sin første Kamp pointsbesejrede han ret overlegent Ejvind Skov, Tarm, og mødte derefter i Finalen Knud Thomsen, Randers.

Niels Hansen satte sig hurtigt i Respekt. Vandt første Omgang stort og midt i 2. Omg. ramte han Thomsen med et kort hook til Solar plexus. Thomsen segnede om i Tovene og blev talt ud.

Ogsaa Niels Hansens Sejr blev hilst med Bifald.

— Horsens Atletklub kan altsaa glæde sig ved at have to Jylandsmestre i Klubben, hvilket vil vise sig at have stor Betydning, naar H. A. K. atter arrangerer Stævne her i Byen.

O. Ma.

Axel Sørensen, Horsens, jydsk Mester i Weltervægt.

1932:

19. April

Sporten

Axel Sørensen vandt.

Knock-out-Manden Gösta Sandberg tabte!

Ved de afsluttende Kampe i Oslo i Aftes i Firkants-Turneringen mellem Norge, norsk Provins, Sverig og Danmark vandt Axel Sørensen, Horsens, i Finalen i Weltervægt over Svenskeren Gösta Sandberg. Sejren var en Næsse til D. A. B. U., der til Landskampen mod Sverig fornylig forbigik A. S., der trods det Faktum, at han var dansk Mester blev vraget til Fordel for Orla Bernhardt, København, som kvitterede for Udtagelsen ved at lade sig slaa ud af Svenskeren i første Omgang. Ogsaa i Aftes tippedes den haardt-slaaende Svensker som Vinder; men den 19-aarige Horsensianer gjorde alle Skumlere til Skamme ved at vinde en solid Pointssejr over Sandberg, der endda var i Gulvet i første Omgang. Vi ønsker den sympatetiske Sportsmand til Lykke med Resultatet, der er ham selv og horsensiansk Boxesport til stor Ære.

Mq.

Pointsstillingen er blevet: Sverig Nr. 1 med 32 Points, Norge Nr. 2 med 29 P., Provinsen Nr. 3 med 28 P. og Oslo Nr. 4 med 24 P.

Årstal ukendt:

Letvægtskampen mellem Rye Houggaard, „Jyden“, og Axel Sørensen bragte Balance i Regnskabet. Aalborgmanden var frygtløs og sprang hidsigt løs paa sin farlige Modstander. Resultatet blev Klø efter Noder, men Aalborgmanden tog mod det hele, og red om end med Besvær Stormen af, ogsaa i 3. Omgang da Axel Sørensen tydeligt gik efter knockout og hamrede løs paa hans Brystkasse. Stor Pointssejr til Horsens.

Hjem fra Oslo.

Axel Sørensen kom i Aftes.

Med Københavnspressen i Aftes vendte vor sejrige Sportsmand, Axel Sørensen, hjem fra Oslo. Vi havde strax efter Ankomsten Lejlighed til at vexle et Par Ord med ham og beder ham fortælle lidt om Turen og Kampen.

— »Det var en glimrende Tur«, siger A. S., »baade Rejsen og Samværet med de øvrige Boxedeltagere var Oplevelser, som jeg sent vil glemme. Og saa havde jeg jo tilmed den Tilfredshed at vinde min Klasse.

Per Dahl var en udmærket Tekniker, medens til Gengæld Gösta Sandberg havde sin Force i et mægtigt punch, hvis Kraft jeg fik Begreb om, naar jeg fangede de mig tiltænkte »Sovepiller« i Handskerne. Det lykkedes mig dog at faa Gösta i Gulvet til 7 i 1. Omgang. Jeg ramte ham med en haard Højre paa Hagespidsen; men strax efter, at han var kommet op, lød Gongon'en, saa jeg fik ikke Lejlighed til at ende Kampen i den Omgang. I Pausen kom han fuldstændig til Hægterne igen og jeg maatte nøjes med at vinde paa Points. Publikum var meget begejstrede for Sejren; man vil jo gerne se Favoritterne tabe.

Som sagt, det var en dejlig Tur, og jeg haaber, at min Indsats maa bevirke, at jeg ogsaa en anden Gang »kommer med paa Holdet«.

— O. Mq. —

1932:

Aksel Sørensen blev Horsens tredje danske Boksemester.

Han blev Mester i Weltervægt efter haarde Kampe med forrige Aars Mester Willy Christensen, Herlufsmagle, og Sjællandsmesteren Werner Rasmussen.

Niels Hansen i Gulvet for den fynske Dansk-Amerikaner.

Efter Thyge Petersens smukke Sortie i dansk Boksning bliver det nu Aksel Sørensen, der som Horsens Repræsentant skal løfte Arven efter ham.

Ved Danmarksmesterskaberne i Boksning i Gaar i København lykkedes det nemlig Aksel Sørensen at erhverve Titlen af dansk Mester i Weltervægt for 1932. Man havde haabet, men ingenhunde ventet, at Aksel Sørensen skulde naa op. Men det lykkedes altsaa, og hvad mere er, han kom ikke sovende til Sejren. Hans Sejr var over Modstandere, der fuldtud berettiger ham til den smukke Mestertitel.

Noget af Æren for den smukke Præstation, véd vi, at Aksel Sørensen vil give Thyge Petersen. Aksel Sørensen er Elev af ham og har fra sin første Be-

gyndelse været en lærevillig og dygtig Elev, i hvem man saa »et Lys«. Den nye Mester er ikke gammel som Bokser, men har dog i nogle Aar været fremme blandt de bedste. Det skyldes i særlig Grad hans store Evner som Bokser, som hurtigt skaffede ham et Navn i Folks Omdømme, at han allerede nu forekommer at høre til de ældre. Det er imidlertid ikke Tilfældet; thi Aksel Sørensen er kun 19 Aar gammel, og han har bokset fra sit 15. Aar.

Aksel Sørensen blev den tredje i Rækken af den horsensianske Boksestab, der hjemførte et Mesterskab. — Thyge Petersen, en af dansk Boksningens mest repræsentative Navne, var den første. Efter ham fulgte Niels Hansen. Og nu Aksel Sørensen. Den sidste har i mangt og meget en Del til-

fælles med »Thyge«, og har som denn faaet en grundig Skole. En Tid troed man, at Aksel Sørensen ikke vilde indfri de Løfter, han gav. Men det skyldtes en vanskelig Overgang i Opvæksten. Han savnede i Modsætning til Niels Hansen de fysiske, robuste Anlæg, der saa hurtigt gav denne sit fighter-Humør; men hans iøvrigt fine Instinkt som Bokser led her et Knæk, idet det efterhaanden blev Kotume for ham at søge sine Kampe afgjort paa knockout.

Anderledes blev det med Aksel Sørensen. Hans ranglede, drengede Skikkelse savnede i Virkeligheden den Kraft og Ligevægt, som er nødvendig for at føre det vidt som Bokser. Denne Udvikling foregik langsomt og særprægede den unge Bokser, som herved fik Lejlighed til at tilegne sig de smukke og fine Egenskaber, som kendetegner the noble Art. Nu staar Aksel Sørensen i sin Ungdoms fulde Udvikling, og det Resultat, han i Gaar naaede, er det første Bevis for det sunde Udvikling.

Fortsætter han ad samme Bane, har Horsens måske inden længe en ny Storbokser; Thyge Petersen har faaet en værdig Arvtager, og dansk Boksning et nyt Fund.

ARTIKEL FORTSÆTTES

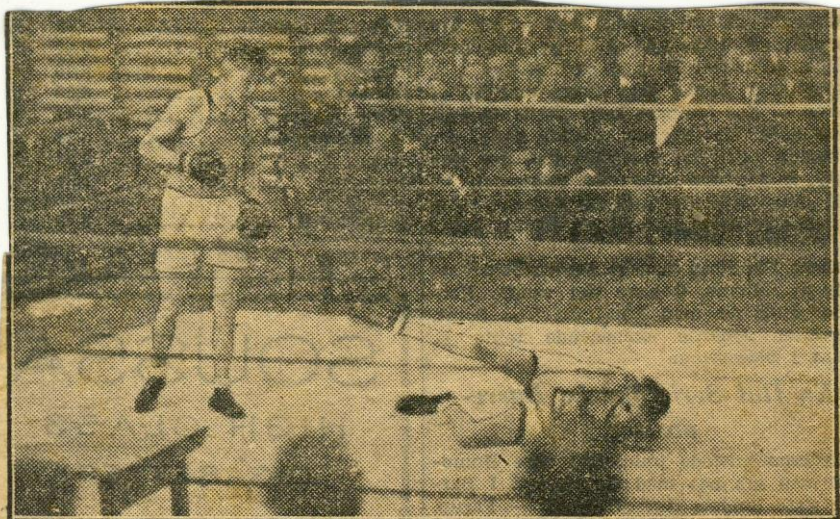
Kampene i Weltervægt blev nogle af Stævnets mest seværdige og tillige af jævnbyrdig og haard Kvalitet. Aksel Sørensen mødte i sin første Kamp Sjællandsmesteren Vald. Petersen, Sorø, hvem han besejrede i en knaldhaard Kamp.

I Semifinalen mødtes derefter Aksel Sørensen med den frygtede Sjællandsmester i Mellemvægt Verner Rasmussen, Hørsholm, der netop i Aar ogsaa har naaet et Udviklingstrin, der berettigede ham til at naa frem i første Række. Kampen blev da ogsaa yderst jævn og Klassens haardeste, men Horsensmanden beherskede Stillingen ved sine gode Stoppestød, idet Verner Rasmussens Force er hans store Slagkraft, og det var en baade klar og ren Sejr, Aksel Sørensen hentede hjem.

I den anden Semifinale vandt forrige Aars Mester Willy Christensen, Herlufsmagle, over Børge Christensen, I. K. 9, der havde besejret Jens Christensen, Aarhus. Den tredje jyske Repræsentant Gerhard Petersen, Esbjerg, var ikke mødt, da han ikke fandt at have nogen Chnace, efter at have lidt Nederlag tidligere paa Sæsonen mod Verner Rasmussen og Aksel Sørensen.

Herefter skulde Willy Christensen forsvare sin Titel mod Horsensmanden. Det blev en fin Kamp. Begge viste god Boksning, og nogen Forskel paa de to Boksere var der ikke efter de to første Omgange. Men saa forcerede Aksel Sørensen i sidste Runde, og »Mesteren« faldt ud af Rollen, saa Aksel Sørensens Overvægt var tydelig, medens Sjællænderen var synlig »groggy«.

Med stor Begjætring fra det talrige Publikum, som Dagen igennem med livlige Tilraab havde fulgt Aksel Sørensens Sejrsgang, modtoges Dommen, som omsider kaarede Dagens første nye Mester: Horsensmanden Aksel Sørensen.

Da et Mesterskab var lige ved at gaa tabt. Verner Rasmussen har slaet den nye Weltervægtsmester Axel Sørensen i Gulvet.

1932:

Den nye Mand fra Horsens.

Mester i Weltervægt blev *Axel Sørensen* fra Horsens, en bevægelig, tap-
per og temperamentsfuld Gut, der viste
en ikke ringe Evne til at indstille sin
Boksning efter Modparten og Omstæn-
dighederne. Han kan baade dække sig,
støde lige og svinge, hvis det betaler
sig, og hans Kondition var i bedste
Orden.

Weltervægt er en god Klasse, naar *Carl F. Jensen* og *Orla Bernhard* er til
Raadighed — ellers ikke. Vi bliver svage her, dersom ingen af de dyg-
tige Spartanere melder sig til Tjeneste. Den nye Mester, *Axel Sørensen* fra
Horsens, gjorde en god Figur i Søndags, men i Ekstraklassen er han nok ikke
endnu. *Willy Christensen* fra Herlufmagle heller ikke. Vi saa jo sidste Vin-
ter, hvor lidt *Willy Christensen* havde at sige overfor en Mand som *Finnen*
Ahlberg.

I de flestes Øjne var *Axel Sørensen* dette Mesterskabsstævnes store Over-
raskelse, og vi hørte *Verner Rasmussens* Venner forsikre, at *Sørensen* til en-
hver Tid „var hans Mand“. I Horsens og andetsteds, hvor man kendte en
Del til *Axel Sørensen*, kom hans Mesterskab dog ikke som noget Lyn fra den
blaa Himmel. Allerede for tre Aar siden fortalte *Thyge Petersen* mig, at den
smaa *Axel Sørensen* var Horsens-Klubbens store Haab og en skønne Dag vilde
vinde et Danmarksmesterskab.

Thyge havde haabet med egne Øjne at se ham vinde det. Det var hans
Ønske at komme til København og sekundere sin unge Klubkammerat, men
Horsensklubben havde ikke Raad til at betale for en Sekundant, og Bokse-
Unionen kunde principielt ikke stille *Thyge* i en anden Stilling end andre Se-
kundanter. Unionen var villig til at betale for hans Sekundanttjeneste, som
den betaler for andre professionelle Sekundanter, men ikke mere.

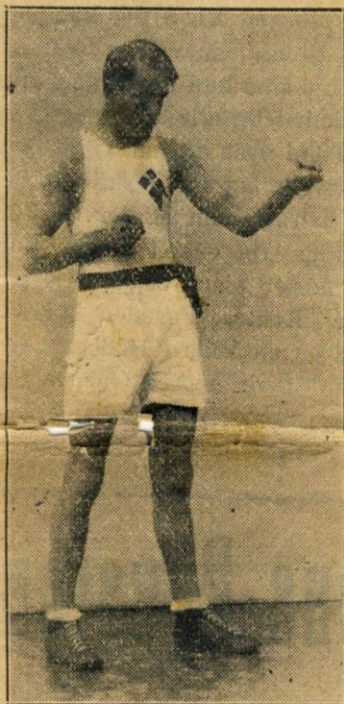
Husk

Friskskudte Raager
til Søndag.

Laue Friis Telefon
418

Et Boxerhaab.

Danmarksmesteren Axel Sørensen fortæller om sin Sport.

Boxesæsonen er nu afsluttet for i Aar, og den af Horsensboxerne, der i særlig Grad har gjort sig bemærket, er Weltervægteren Axel Sørensen, der vandt Jyllandsmesterskabet, Danmarksmesterskabet og desuden to Gange var Repræsentant paa det danske Landshold.

Vi har i den Anledning bedt Axel Sørensen fortælle Læserne lidt om sig selv og sin Boxning.

— Hvor gammel er De, og hvor længe har De boxet? spørger vi.

— Jeg er 19 Aar og har i 4 Aar dyrket Boxningen. De første Aar som Letvægter. Allerede det første Aar var jeg med ved Begyndermesterskaberne i Aarhus. Vi var 12 Deltagere i Letvægt og jeg blev Nr. 2. Jeg tabte i Finalen til Brian Jensen, Struer. Aaret efter startede jeg ved Jyllandsmesterskaberne, hvor jeg atter blev Nr. 2, idet jeg i Finalekampen tabte til Vilhelm Beck, Aarhus.

Samme Aar startede jeg ved Danmarksmesterskaberne — jeg var kun 17 Aar, og temmelig nervøs. Det gik heller ikke særlig godt, idet jeg tabte den allerførste Kamp. Min Modstander var Alex Jørgensen, Esbjerg. Jeg havde Ugen i Forvejen vundet over ham ved et Stævne i Skive; men i København kunde jeg ikke klare ham.

mod Dommen. Den mest haardtslaaende Boxer, jeg har modt, var Svenskeren Gosta Sandberg, som jeg besejrede paa Points i Oslo. Han havde jo kort forinden vundet over Orla Bernhard paa knock-out, saa jeg vidste, jeg skulde passe paa. Jeg blev heller ikke ramt saa jeg var i Fare, men han hamrede paa mine Parader med en Kraft, der overbeviste mig om, at én Blottelse kunde blive afgørende.

— Hvem har været Deres Lærimester?

— Det er Thyge Petersen, jeg kan takke for mine gode Resultater. Baaede som Kammerat og Træner er han den Boxer, der har betydet mest for mig. Jeg boxer hos ham endnu, foreløbig kun én Gang om Ugen; men til Efteraaret tager jeg alvorligt fat igen. Jeg vilde jo gerne baaede bevare mit Danmarksmesterskab og være med paa udvalgt Hold, ogsaa i næste Sæson. Mit største Ønske er at komme med til Los Angeles. D. A. B. U. antydede en saadan Mulighed i Brevet til min Fader; men der er vist desværre ikke store Chancer for at Danmark i det hele taget sender et Boxehold afsted.

— — —
Vi ønsker den unge, raske og sympatiske Sportsmand fortsat Held og Lykke. Han er en Stjerne paa Boxehimlen, og meget tyder paa, at han kan komme til at betyde meget for denne Sportsgænen. Et godt Raad til ham: Bliv aldrig Professionel!
O. Mq.

1932:

LÆS
SPALTERNE
EFTER
NUMRENE

2)

Sidste Aar var jeg atter med i Kampen om Jyllandsmesterskaberne, men naaede ogsaa denne Gang kun Andenpladsen. Jeg tabte i Finalen til Gerhard Petersen, Esbjerg. Jeg havde forovrigt det største Besvær med at klare Vægten, og i Aar maatte jeg saa op i Weltervægt.

— Det er altsaa som Weltervægter, De rigtig er slaaet igennem?

— Ja, jeg startede jo ved Jyllandsmesterskaberne og vandt. Mine to første Kampe vandt jeg paa knock-out og derefter mødte jeg Gerhard Petersen (der ogsaa var rykket en Klasse op) i Finalen og vandt over ham paa Points. Senere var jeg med i Kampene om Danmarksmesterskaberne og vandt atter.

— De har jo to Gange repræsenteret Danmark ved Stævner i Udlandet?

— Ja, jeg var først med i Oslo, hvor jeg vandt begge mine Kampe, og senere i Aarhus, hvor jeg desværre kun blev Nr. 2. Jeg var forovrigt nær ved ikke at komme med. Ja, jeg havde faktisk sendt Afbud. Min Fader kunde daarligen undvære mig i Forretningen, han mener desuden at Arbejdet er vigtigere end Sporten, og det er selvfølgelig rigtigt, men det var nu alligevel en stor Skuffelse at maatte sende Afbud.

— Hvorledes gik det saa til, at De alligevel kom afsted?

— Jo, Dansk Boxe Unions Ledelse, der var fast besluttet paa at faa mig med, skrev et langt Brev til Fader og det endte med, at han alligevel gav mig Tilladelsen.

— Hvorledes forløber nu disse Ture? Er der godt Kammeratskab mellem Boxerne?

— Ja, der er lige fra første Begyndelse et udmærket Kammeratskab mellem os alle, og de to Ledere, vi havde med, Overgaard og Max Lind, sørgede for at vi fik saa meget at se, som Tiden paa nogen Maade tillod; medens de naturligtvis paa samme Tid overvaagede at vi fik tilstrækkelig Søvn, saa vi kunde bevare Konditionen.

— Hvilken Boxer er den haardeste, De har mødt?

— Det er lidt vanskeligt at sige. Den haardeste Kamp, jeg har haft, var her i Byen mod Skotten Luckwood. Vi boxede 6 Omgange og jeg blev domt Taber. Nogen stor Forskel paa os var der dog vist neppe og Publikum protesterede

Det danske Olympiahold :

Hvorfor ikke Axel Sørensen?

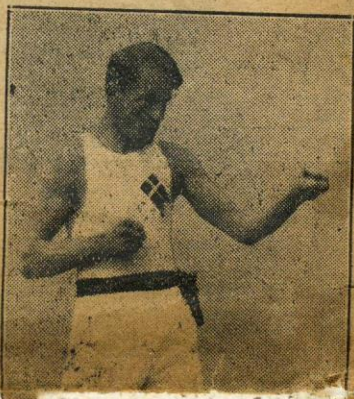
Dansk Amatør Boxe-Union har udsat for det lille Hørsens-Boxeren i Udsigt, at han skulde deltage i Olympiaden, men vrager ham til Fordel for en notorisk yngre Københavner.

1) Som det fremgaar af den Deltagerliste, der forleden blev offentliggjort af den danske olympiske Komité, bliver Danmark ved Olympiaden i Los Angeles kun repræsenteret af to Boxere. At Antallet ikke er større, kan kun beklages, men det skyldes økonomiske Vanskeligheder, som det ikke har været muligt at overvinde i større Grad. Paa det Punkt bør man altsaa ikke undres.

Derimod maa man i allerhøjeste gode olympiske Komité har truffet ved Besættelsen af de to Pladser paa Holdet. Som Danmarks Repræsentant i Let Sværvægt har man udpeget Peter Jørgensen, København, mod hvis Valg der næppe kan rejses alvorlige Protester og af hvem man venter, at han — selv om han just ikke vil forbause Verden — vil forsvare de danske Farver paa bedst mulig Maade.

Derimod undres man saare over Valget af Repræsentanten i Weltervægt: Carl F. Jensen.

Carl F. Jensen hører til den bedste Ende indenfor dansk Boxesport, men staar ingeniunde som nogen lysende Stjerne for den store Offentlighed. Og hans sidste Kampe berettiger næppe heller til nogen Glorie om hans Hoved.

3) derved, at Boxeren blev i Stand til at rejse. Naar dette Arrangement kom i Stand, skyldtes det ikke mindst, at Boxe-Unionen stillede Axel Sørensen i Udsigt, at han — hvis han klarede sig godt — skulde komme til Olympiaden i Los Angeles. Allerede paa det daværende Tidspunkt var Axel Sørensen den bedst kvalificerede Boxer indenfor sin Vægtklasse, og heri har Udfaldet af Turneringen i Berlin absolut ikke bragt nogen Ændring.

Vi har faaet forelagt det omtalte rev, som ikke lader noget tilbage at ønske med Hensyn til Tydelighed, og vi aftrykker det derfor i sin Helhed.

Bokse-Unionens Brev.

Ærede Hr. Sørensen,
Horsens.

Ved nærværende tillader vi os højst at rette en Henvendelse til Dem Anledning af, at det er blevet os meddelt, at Grunden til Axel Sørensens Afbud om Deltagelse paa det danske Landshold er den, at De, som hans Fæder og Arbejdsgiver, har svært ved at undvære ham i den Tid, Rejsen varer. Trods dette drister vi os til at appellere til Deres Imodekommenhed og skal i korte Træk forklare, hvorfor det er os saa meget om at gøre, at det netop bliver Axel Sørensen, som kommer til at repræsentere dansk Amatørboxning ved en forestaaende Begivenhed.

Som det maaske er Dem bekendt, afoldes der i Aar olympiske Lege i Los Angeles, og meget taler for, at ogsaa Danmark skal deltage i disse, selv om det bliver en meget kostbar Repræsentation. Af Hensyn til de store Udgifter har Dansk Idrætsforbund forlangt, at kun de allerbedste maa indstilles til denne Nationernes store Styrkeprøve, hvorfor man indenfor Boxningen har besluttet at lade de Boxere, som kan komme i Betragtning, mødes med andre Europas bedste Boxere, saaledes at de i Kampe kan danne Grundlaget for

5) maa imidlertid formodes, at Dansk Boxe-Union allersnarest vil fremkomme med en Redegørelse om Spørgsmaalet, en Redegørelse, der her i Horsens — og vel over det ganske Land i boxeinteresserede Kredse — afventes med megen Interesse.

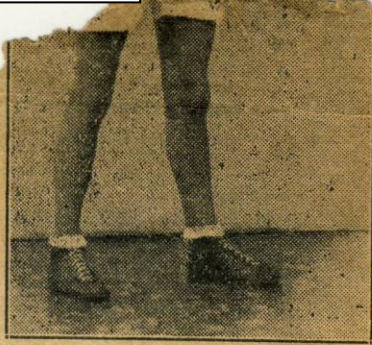
Sluttelig kan man som et lille Kuriosum notere, at der virkelig findes Antydning af en Maalestok, der kan anvendes overfor de to Boxere, den olympiske Jensen og den vragede Axel Sørensen.

Orla Bernhardt, der som sagt slog Carl F. Jensen paa teknisk knock-out ved dennes sidste Kamp, blev — trods det, at Axel Sørensen allerede paa det daværende Tidspunkt havde erobret Danmarks mesterskabet i Weltervægt — udtaget som Danmarks Repræsentant i denne Vægtklasse ved den dansk-svenske Landskamp i Stokholm. Her blev Orla Bernhardt slaaet ud i første Omgang af Gosta Sandberg. Samme Sandberg deltog i Firkantturneringen i Oslo, hvor Axel Sørensen vandt en stor Pointssejr over ham i Finalen.

Vi undrer os.

Og saa har Dansk Amatør Boxe-Union Ordet. jun.

2)

Axel Sørensen.

Saa vidt vides, har Carl F. Jensen ikke vist sig i en Boxering, siden Kampene i Februar om Københavns-Mesterskabet, hvor han tabte paa teknisk knock-out til sin Klubkammerat, Orla Bernhardt. Ingen af de to Boxere mødte op ved Danmarksmesterskaberne.

Danmarksmesteren i Weltervægt er — som bekendt — Horsensianeren Axel Sørensen, der ganske vist ikke har mødt Carl F. Jensen, bl. a. af den simple Grund, at denne Boxer ikke blev opstillet til Kampene om Danmarksmesterskabet, men har til Gengæld to Gange repræsenteret Danmark i Udlandet. Første Gang ved Firkantturneringen i Oslo, hvor han blev en fin Nr. 1, og sidst ved Firkantturneringen i Berlin, hvor han efter en yderst lige Kamp tabte i Finalen paa Points til den ualmindelig dygtige Lütke, Berlin.

At Axel Sørensen tabte i Berlin kan paa ingen Maade rokke hans Position indenfor dansk Boxning. Ikke blot var Nederlaget saa lille som vel muligt, men dertil kommer yderligere, at Axel Sørensen paa det daværende Tidspunkt ikke var i sin bedste Form. Han havde selv udtalt Ønsket om ikke at starte i Berlin, da han ikke følte sig helt paa Højde med sig selv efter den senere Tids mange Kampe. Som et yderligere Argument anførte den unge Boxer, at han vanskeligt kunde rejse, da han jo havde sit Arbejde at passe i sin Faders Virksomhed.

Dansk Boxe-Union skrev imidlertid et meget indtrængende Brev til Axel Sørensens Fader og opnaaede

4)

Olympiske Deltagelse.
 Frihed er den, hvortil vi ansøgte. Frihed for Axel Sørensen. Hans urende Indsats ved den nyligt afholdte nordiske Turnering har bevirket, at man gerne ser ham i Styrkeprøve med Tysklands, Frankrigs og Italiens valgte Boxere, for derved at faa afsluttet om Unionen kan betegne ham som en af de bedste i Europa og paa Grundlag deraf foretage Indstillingen til de store Begivenheder i Amerika til Sommer.

Ja, det er i korte Træk Grunden, hvorfor vi meget gerne ser Axel Sørensen deltage i Berlin. Vi er naturligvis indforstaaet med, at en Idrætsmand meget nødigt skal forsømme sit daglige Arbejde af Hensyn til Idrætten, men naar specielle Forhold — som i dette Tilfælde — indtræffer, finder vi Grundlag for at række en hjælpende Haand, og vi vil være Dem meget taknemmelige, Hr. Sørensen, saafremt De ved denne Lejlighed kunde udstrække Deres Imødekommenhed til at give Deres Søn den fornødne Frihed.

— I Forventning om et gunstigt Svar, forbliver vi forbindtligst Deres

f. Dansk Amatør Boxe-Union

/ Paul Christiansen.

Boxe-Unionen giver her Sort paa Hvidt for, at de Boxere, der kan komme i Betragtning, skulde mødes med Udlandets bedste Folk. Men blev Carl F. Jensen udtaget til det Landshold, der forsvarede Danmarks Farver i Berlin? Eller har man senere arrangeret en Udtagelseskamp mellem Axel Sørensen og Carl F. Jensen?

Nej, Boxe-Unionen er gaet enevældigt frem. Maaske har den haft Motiver, men hvilke? For man kan da ikke tænke sig, at den Omstændighed, at Carl Jensen er Københavner, skulde have spillet nogen Rolle? Man har før ude i Provinsen ved lignende Lejligheder beklaget sig over, at man indenfor Boxe-Unionen havde en Tilbojelighed til at foretrække Københavnerne, men det har jo altid vist sig, at Provinsen her gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse. Jysk Boxeunion har allerede for nogen Tid siden taget Sagen op til Overvejelse, men hidtil lader det ikke til, at man i Aarhus er naaet længere end til Overvejelserne. Det

Fin Indledning paa Boksesæsonen.

1932

LÆS SPALTERNE
EFTER
NUMRENE

Fuldt Hus i Idrætshuset i Aftes.

1) Det var minsandten en fin Start, Idrætsforeningen „Sparta“ gav Boksesæsonen i Aftes.

Fuldt Hus var der i Idrætshuset, og Publikum fik en Række gode, haarde Kampe dels med Tyskerne som Deltagere og dels mellem vore egne Bokserere indbyrdes.

De fem Tyskere, som „Sparta“'s Bokseleder havde engageret under Foreningens Tournée i Tyskland fornylig, adskilte sig egentlig ikke væsentlig fra mange andre tyske Bokserere, som gennem de senere Aar har gæstet os. Det var Konditionen, der var Tyskernes Styrke, medens det var Danskerne, der viste Boksningen, alt-saa ganske som ved tidligere Tyskerbesøg, men alligevel blev Stævnet interessant og Kampene mere spændende end sædvanlig, hvad saa Grunden end var.

Fine nationale Kampe.

Men trods Tyskerbesøg blev de nationale Matcher vist dog alligevel Aftenens Begivenheder, og det er glædeligt at kunne konstatere, at vi i Virkeligheden udmærket kan arrangere gode og interessante Stævner udeluk-

Carl F. Jensen.

kende med national Deltagelse; en Kamp som den i Aftes mellem Carl F. Jensen og Aksel Sørensen fra Horsens maa altid have Betingelser for at trække mange Mennesker.

Thyge i Ringen.

Og dette Møde blev Aftenens egentlige Kamp. Det var før, under og efter denne Kamp, at Stemningen i Idrætshuset kulminerede. Da Aksel Sørensen entrede Ringen sammen med Thyge Petersen, der var taget med til København for at sekundere Horsensbokserne, brød Jubelen for Alvor løs. Carl F. Jensens Entré havde nok fremkaldt stort Bifald, men det var alligevel for intet at regne ved Siden af det, der

3) run paa det Lokale, der skal danne Rammen om Parrets Revanchekamp.

De Kampe, der laa forud for dette store Møde, havde vi fundet baade gode og spændende, men Kampene, der kom bagefter, forekom, paa Baggrund af de tre forrygende Omgange mellem vore to bedste Weltervægtsbokserere, mattere end egentlig fortjent. En national Match mellem Knud Jensen og Niels Hansen fik dog atter Stemningen noget i Vejret, og den afsluttende Letsværvægtskamp var ikke daarlig at gaa hjem paa; det var dog navnlig den morsomme tyske Fremtoning, der gav Stof til Samtale, mere end selve Boksekampen.

Tyskerkampene.

Men lad os fortælle lidt om Tyskerne i den Orden, de viste sig i Ringen. Fjervægteren Lupprian var den første, han havde faaet Spartaneren Chr. Mathiesen til Modstander. Man har Lov til at betegne Kampen som en Match mellem Slugger og Bokser; Mathiesen var Bokseren, og han bed godt fra sig, men Tyskerens Kondition overvældede ham, og efter en haard Kamp fik Lupprian tilkendt Sejren.

Letvægtskampen mellem Willi Seekamp og Aalborgenseren Ry Hougaard resulterede ogsaa i en tysk Sejr. Seekamp var bomstærk, og Hougaard nærede alvorlig Respekt for ham. Det tabte han i hvert Fald første Omgang paa, og i anden boksede Danskeren ikke klogt. Han burde kunne have stoppet sin Modstander mere virkningsfuldt med sine Ligestød, men der var ingen rigtig Bund i dem, og han drejede ikke Kroppen rigtig med i Stødene, hvad der naturligvis tog Virkningen af dem.

I tredje Omgang var Hougaard træt, og han maatte finde sig i at se, at Seekamp blev udpeget som Vinder.

Første danske Sejr.

I Weltervægt stod en forbitret haard Kamp mellem Orla Bernhardt og Otto Amelung, men denne Kamp laa lige efter Mødet mellem Carl F. Jensen og Aksel Sørensen, og det led Kampen under i Publikums Omdømme. Matchen var yderst jævnbyrdig, og det var vanskeligt at finde en Vinder. Dommerne voterede for Bernhardt, og der var ikke Tale om, at Tyskerne skumlede derover; den tyske Leder Hr. Libertin var den første til at lyønske Bernhardt.

Saa var der Kampen mellem Axel Olsen („Sparta“) og Friederich Bothe. Det var et daarligt matchet Par; Olsen var et Par Hoveder højere end Tyskeren, og det er saamænd vanskeligt at sige, hvem af Parret, der var mest handicap'et ved denne Størrelsesforskel. De to Omgange var temmelig stillestaaende, men i tredje luftede det

2)

brød løs, da den stadig lige populære Thyge Petersen viste sig i Ringen; Publikum tiljubede Thyge paa en Maade, der maa have varmet ham om Hjertet.

Men han og Knud Larsen, der se-kunderede Carl F. Jensen, var jo dog ikke denne Gang Aftenens Hovedper-soner og Publikum fik da ogsaa andet at tænke paa, da Carl F. Jensen og Aksel Sørensen blev sluppet løs paa hinanden.

En Opvisning i Boksekunsten.

Hviken herlig *exhibition* første Om-gang bød paa! Fra begge Sider send-tes der velberegnede og snertende Stød mod Modstanderen, og fra begge Sider afsløredes en Drevenhed og en kløgtig Taktik, der nok var et Studium værd.

Aabenbart var begge Boksere fast besluttet paa at ville se Modstanderen i Gulvet, og de lod ikke hinanden have Ro et Øjeblik. Den glimrende første Runde sluttede med at begge Boksere samtidig ramte med Stød, som syntes meget nær ved at skulle have et dob-belt *knock out* til Følge, men de to Boksere holdt Balancen og næsten i samme Sekund lod Gongongen.

Spændingen var paa Kogepunktet, og det gode ved det var, at de følgende Omgange holdt, hvad den første lovede. I anden Omgang sendte Carl F. næsten straks sin Modstander bagover i Tove-ne, men selv maatte han ogsaa paa et meget kort Besøg paa Gulvet. Han var dog oppe som et Lyn og var bedst hele denne Omgang; Aksel Sørensen blev i Virkeligheden sat paa Plads i denne Runde.

Situationen tilspidses.

Tredie Omgang blev en forbitret fight, men i det Kapitel var Spartane-ren sin Modstanders Overmand, og Jy-den trættedes mere og mere. Der kun-de ikke længere være Tvivl om, hvad Vej Sejren vilde gaa; Carl F. Jensen havde tydeligt vundet, men Aksel Sø-rensen havde skabt Muligheder for et

4)

Knud Jensen.

op, og det var i denne Omgang, at Bo-the erobrede sig det Pointoverskud, der gav ham Sejren.

En morsom Sværvægtsmand.

Aftenens sidste Kamp aabenbarede en tysk Letsværvægtsmand, lidt til Aars, med pilskaldet Isse og en Embon-point, der i hvert Fald ikke kunde kal-des klædelig i en Boksering. Han, *Döll-mann* hed han, lod imidlertid til at ha-ve et farligt Stød i begge Handsker, men *Ejnar Larsen* („Sparta“) var dog Mand for at klare Tyskeren og burde vist have gjort det af med ham inden de stipulerede tre Omgange, for det var da hurtigt klart for enhver, at det var begrænset, hvad Tyskeren kunde taale i „Spisekammeret“.

Vi mangler endnu at berette om et Par nationale Matcher. Fluevægtskam-pen mellem *Poul Kops*, Sorø, og *Evald Andersen*, „Sparta“, var endelig en Gang en Fluevægtskamp med det rette Tempo. Alle tre Omgange var yderst livlige; Kops fik Sejren.

I Letvægt kæmpede *Hirsch Wechter*, I. K. 99, mod *Henry Christoffersen*, „Sparta“; Wechter vandt paa Points, men Christoffersen var farlig for ham hele Vejen. Endelig kæmpede *Knud Jensen*, „Sparta“, i Mellemvægt med *Niels Hansen*, Horsens. Knud Jensen gjorde en brillant Kamp, og selv om han nu og da maatte tage et Par Træf-fer fra den stærke og taktisk gode Horsensmand, var han dog Situationens Herre i alle tre Omgange, og Niels Hansen var tilsidst saa træt, at han maatte finde paa alle mulige Narrestre-ger for at klare Kampen til Ende.

I Morgen fortsættes Stævnet, og der er al mulig Udsigt til nogle lige saa for-nøjelige Timer, som i Aftes.

Ove.

1932:

HORSENS ATHLET
KLUB's
JUBILÆUMSSTÆVNE
30. OKTOBER 1932

Axel Sørensen boksede en f

Jubilæumsstævnet og vandt en

sikker Sejr over den tyske Tysker Amelung.

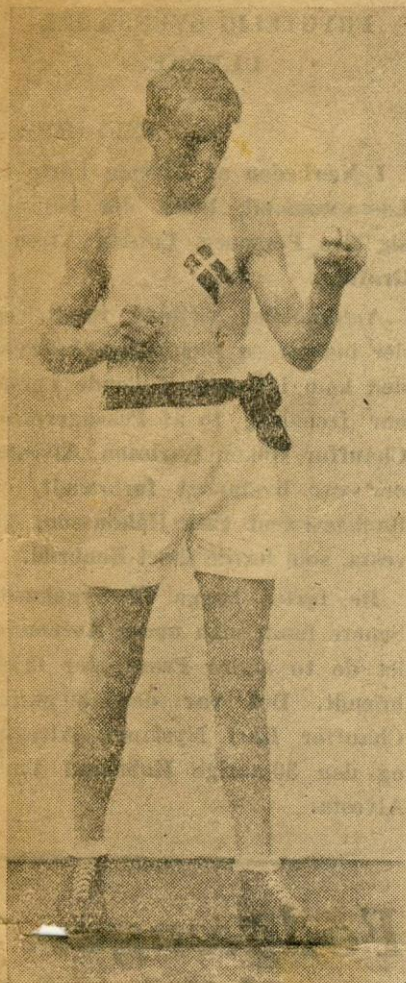
HORSENS ATHLETKLUBS 10-års Jubilæumsstævne i Gaar i forsamlingsbygningen bød paa et udraaet Program; men man kan dog ikke frigøre sig for, at Interessen for Boksning har tabt sig noget her i Horsens siden Thyge Petersens Overgang til de betalte Rækker. Der var kun halvdelen i Salen, skønt der var to internationale Kampe paa Programmet.

Under Præsentationen af Boksningen tog Kamplederen, Unionsmedlem Robert Madsen, Aarhus, Ordet og mindede om Klubbens 10-aarige Bestaaelse og den Mand, Thyge Petersen, der Klubbens Levetid har betydet saa meget for dansk Boksning i Almindelig og horsensiansk i Særdeleshed. Efter læste derefter et Par Telegrammer der var indløbet med Hilsener fra dygtige Amatør Bokse Union, Aarhus Atletklub og Frederiksbjerg Athletklub Aarhus.

Thyge Petersen, der skulde kunde dere Horsensbokserne entrede i Ringen og hilstes med stærkt Bifald.

Axel Sørensen en værdig Danmarksmeister.

Skønt Axel Sørensens Kamp med Tyskeren Amelung var den næstsidste paa Programmet, vil vi omtale den først; thi den var en Storkamp, som rangerer paa Højde med de bedste Thyge Petersen har budt sit Publikum En Overraskelse var det i Sandhed, at se Axel Sørensen udfolde sig i den Kamp, og den oversteg sikkert alle Forventning. Nok havde man hørt om Horsensmandens Sejre baade her og der i Udlandet det sidste Aars Tid; men ingen havde hidtil ved Selvsyn kunnet overbevise sig om, hvor store Fidskridt Axel Sørensen havde gjort i sin dygtige Læremester Thyge Petersens Ledelse, og at vi i Axel Sørensen nu faaet en Bokser, der vilde blive en værdig Afløser. Uagtet man kunde gøre os Begreb om, hvad Axel Sørensen har præsteret i Udlandet

Axel Sørensen.

han fik en velvillig og god Presse, tror vi at turde sige, at han i Gaar gjorde sin hidtil bedste Kamp.

Ærlig talt havde vi ikke ventet, at Axel Sørensen kunde have klaret denne fortræffelige Tysker, der har et stort Ry paa sig i sit Hjemland og fornylig i København har givet et slaaende Bevis for sin høje Klasse ved at udbokse den svenske Mester og sejre paa knockout over den danske olympiske Repræsentant Carl F. Jensen.

Amelung var en høj og smuk Bokser med livlige og lynhurtige Bevægelser og dertil et punch i Handskerne, som fik Folk til at føle Medlidenhed med den svenske Mester.

Axel Sørensen startede da ogsaa ty-

VIDERE TEKST MANGLER

En Slutspurt, der kom i rette Tid.

Axel Sørensen, der startede under »Sparta«s Auspicier, hilstes ved sin Entree med stormende Begejstring og Haandklap. Ogsaa Thyge Petersen som hans Sekundant fik Bifald. Eftersom Carl Lundberg var Ax. Sørensens haardeste Modstander ved Danmarksmesterskaberne og der hist og her tvistedes om Afgørelsens Retfærdighed, var man indstillet paa en spændende Match. Det fik man ogsaa. Den korte, men stærke Skivebokser var ikke let at tøjle. Men Ax. Sørensen har Paraderne i den bedste Orden og hans fortræffelige Stoppestød gjorde god Virkning. De to Boksere lod ikke hinanden noget byde i de to første Omgange. Ax. Sørensen var en Ubetydelighed foran efter 1. Omgang, og da anden ikke ændrede Stillingen, blev det sidste Omgang, der maatte blive den afgørende. Det saa ikke særlig godt ud ved Rundens Begyndelse for Horsens-Spartaneren. Carl Lundberg fik et Par Træffere ind, og var i det hel taget meget nergisk. Men Ax. Sørensen tog Situationen koldblodig og rolig. Og saa uspandt der sig pludselig en hidsig fight, som Lundberg tydelig ikke havde Kondition nok til at staa igennem. Han gjorde nu et træt Indtryk, og Ax. Sørensen kendte sin Besøgelsestid. Ustandselig forcerede han Tempoet og jagede Lundberg rundt i Ringen sættende sine Stød ind fra alle Vinkler. Det var en Afslutning, der var en Danmarksmester værdig, og Publikum var i den Grad med, at da Gong-Gong'en lød, drønedes et Bifald løs, som vi ikke længe har hørt det under en Boksekamp. Den Gang kunde der ikke herske Tvivl om Sejrens Rigtighed.

1933:

Niels Hansen blev Mester i Mellemvægt.

—o—
Og Axel Sørensen genvandt sit Mesterskab i Weltervægt.

Axel Sørensen.

KØBENHAVN.

Afslutningen paa de danske Bokse-mesterskaber i Gaar med Kampene i de fire tunge Klasser blev en fejrende Triumf for de horsensianske Boksere. Stævnet var skæmmet af en Række Afbud, der naturligvis satte sit Spor ved Fordelingen af Mesterskaberne, og det var særlig Welter- og Mellemvægt, der var haardest ramt af Afbudene, hvor Gerh. Petersen, Esbjerg, Carl F. Jensen o. fl. savnedes i Weltervægt, medens Niels Hansens store Chance i Mellemvægt laa i, at Knud Jensen »Sparta«, var sygemeldt. Han fik Chancen, og han tog den.

Axel Sørensens Kunststykke at vinde Mesterskabet i Weltervægt to Aar i Træk giver et klart Bevis for, at han er den af Klassens Boksere, som har Krav paa størst Opmærksomhed. Og herefter kan Unionen næppe sidde ham overhørig ved Udtagelserne til de repræsentative Kampe, hvor et Navn som Carl F. Jensen altid har fundet Naade hos Udtagelseskomiteen, skønt han i alle Kampene har skuffet Forventningerne. Vi skal indrømme, at Ax. Sørensen ikke er saa besnærende at se paa som Spartaneren, men Horsensboksere leverer et dygtigt og solidt Arbejde, som ikke kan værdsættes højt nok og som gør ham vanskeligt at besejre. Den samme Erfaring har Carl F. Jensen sikkert gjort. Og derfor har han holdt sig borte fra de to sidste Aars Mesterskaber.

Det var en haard Dag i Gaar for Ax. Sørensen, men han klarede sig stolt. Først besejrede han den stærke Falstringer Osc. Thulin, mødte derefter Carl Lundberg, Skive, og den tidligere Spartaner Gerh. Schiønning, Nykøbing Mors, for endelig i Slutkampen at træffe sammen med Stævnets største Overraskelse, den jyske Mester Knud Thomsen, Randers. Det blev en glimrende Kamp, hvor særlig Axel Sørensen imponerede og ganske betog Publikum med sin gode Boksning. Han hilstes med stor Begejstring, da han var blevet Mester paany.

1935:

Horsens mister sine „Stjerneboksere“

Horsens Athletklub synes i Aar at skulle faa en fattig Sæson. Klubbens bedste Boksere er udvandret. Axel Sørensen er blevet stationeret i Skanderborg, og nu erfarer vi, at ogsaa Peter Petersen, der har sin Bopæl i Tørring, svigter Horsens og fra næste Sæson vil starte for Vejle Athletklub, i hvilken han har indmeldt sig.

Apropos Axel Sørensen saa har denne ikke haft Tid til at deltage i de udskrevne Olympiade-Kursus, men nu har Axel Sørensen af JBU faaet Indbydelse til at deltage i et Par Stævner, der er en Fortsættelse af disse Kursus. Foreløbig har Axel Sørensen givet Tilsgagn om at møde til et Stævne i Slagelse den 27. September, hvor han skal op mod den nuværende Danmarks-mester i Letvægt, Chr. Mathiasen, »Sparta«, København, der er rykket op i Weltervægt. Endvidere har Unionen anmodet Sørensen om at deltage i et Stævne den 6. Oktober.

1936-1938:

(Gunnar Andreasen
var dansk mester
mellemvægt
1936 og 1937)

LÆS SPALTERNE
EFTER NUMRENE

2) Dommen enstemmig.

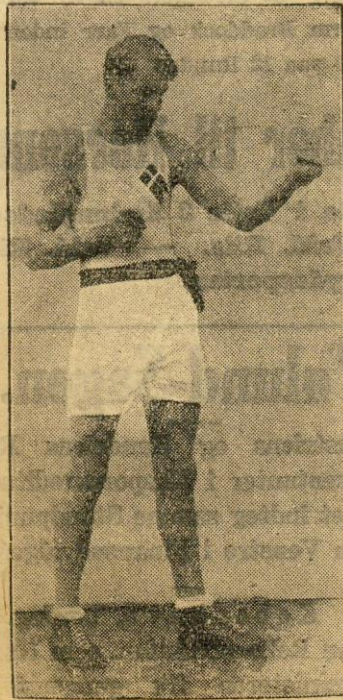
Kampen fandt Sted i Østergades Forsamlingshus, hvis store Sal var fyldt til sidste Plads, og den var Stævnets Slutkamp. Den ikke saa lidt sejrssikre Aarhusianer blev udbokset i alle 3 Omgange. Aksel Sørensen er noget af et Konditionsfænomen, og navnlig hans Slutspurt — hele 3. Omgang — var imponerende.

Den farlige Aarhusianer fik ikke Ljlighed til at foretage sig meget, og dog kunde det nær være gaaet galt. Lige inden Gong-Gong'en lød til Kampens Afslutning fik Gunnar Andreasen, der er meget haardt slaaende, Lejlighed til at ramme rent med et højre Haands hook, men Stødet rystede ikke Horsensianeren, der var saa klart foran, at kun en knockout kunde have forrykket Resultatet.

Aksel Sørensen udboksede klart Danmarksmesteren i Mellemvægt

Den tilbagevendte, sympatiske Horsensbokser indfrie de i Gaar de Løfter hans seneste Kampe har givet.

Den sensationelle Sejrs Revanche-kamp i Horsens den 13. Februar?

Aksel Sørensen

1) Den tidligere uafsættelige Danmarksmester i Weltervægt, Horsensianeren Aksel Sørensen, har faaet et yderst lovende come back. Han har efter sin Tilbagevenden til Ringen bokset et Par Kampe, der gav Løfter, og i Gaar fastslog han under et Stævne i Aarhus, at han stadig er en Bokser, man maa regne blandt de allerforreste her i Landet. Den tidligere Weltervægtsmester besejrede nemlig klart ingen ringere end Danmarksmestren i Mellemvægt, Landsholdsbokseren Gunnar Andreasen, Aarhus. Efter denne sikre Sejr i Modstanderens Hjemby har Aksel Sørensen dokumenteret, at han er stilt going strong. Horsens kan igen faa Glæde af denne solide, talentfulde og energiske Bokser. Antagelig vil den Revanche-kamp, som Gunnar Andreasen har Krav paa, og som sikkert bliver et Slag, der vil staa Gny om, blive udkæmpet her i Horsens den 13. Februar.

3) Skønt fremmed i Aarhus blev Aksel Sørensen efter Kampen hyldet paa det hjrteligste af det store Publikum, og Retfærdigheden af Dommen illustreres bedst derved, at alle 3 Dommere, deraf de to fra Aarhus og en fra Horsens, havde Aksel Sørensen som Vinder af alle 3 Omgange.

En Horsens-Sejr og 2 Nederlag.

En anden god Kamp ved Stævnet var Jens Niensens Møde med Gunnar Jensen, F. A. K., i Letvægt. Landsholdsbokseren Jens Nielsen var for stærk for den unge Aarhusbokser og vandt sikkert, efter hele Tiden at have behersket Kampen, som han lystede.

I Fjervægt vandt iøvrigt Horsensianeren Børge Petersen over Poul Dahlgren, Frederiksberg Atletklub, Aarhus, og i Letvægt Otto Christensen, Aarhus, over Kaj Petersen, Horsens. Endelig vandt Erik Dallerup, Aarhus, i Sværvægt over Jens Brockmann, Horsens — men trods disse to Horsens-Nederlag var det alligevel en Ærens Dag for horsensiansk Boksning ved Stævnet i Aarhus i Gaar, og det skyldes væsentligst Aksel Sørensen.

Axel Sørensen er stadig bedst!

Vandt klart over Danmarksmesteren

Chr. Christensen, Randers

Horsensbokserne dominerede med 5 Sejre mod 2 over Bokserne fra Randers — De lette Klasser bød paa smuk Boksning, men de tunge Folk ødelagde Billedet

Horsens Atletklub havde omtrent fuldt Hus til sit Boksestævne i Forsamlingsbygningen i Aftes, som stort set formede sig som en Klubmatch mellem Bokseklubberne fra Randers og Horsens.

Optakten til Stævnet var lovende, idet Bokserne i de lette Klasser gav Bevis paa Boksningens gode og smukke Egenskaber. Desværre blev denne Retningslinje ikke holdt op gennem Klasserne. Et Par af Kampene i den tunge Ende var aldeles blottet for Begrebet Boksning; men til Gengæld appellerede den i høj Grad til Humoren; disse »Skæg«-Kampe har ogsaa sit Publikum, og det morede sig kongeligt. Det var simpelthen umuligt at lade være.

Bokserens Sejr over Fighteren

Stævnets Clou var dog Revanche-matchen i Mellemvægt mellem Danmarksmesteren Chr. Christensen, Randers, og vor egen Axel Sørensen. Den gode Horsensbokser dokumenterede paany sin Særklasse blandt Landets Mellemvægttere. Chr. Christensen var et nyt Ansigt for Horsensianerne, en sympatisk og stærk Karl var han; men som Bokser kunde han ikke maale sig med Axel Sørensen. Danmarksmesterens Chance laa i Virkeligheden kun i en knockout. At der var Dynamit i hans Handsker, blev man hurtigt paa det rene med. Axel S. var dog for rutineret en Ringkæmper til at give sig saadanne Blottelser; han havde Forsvaret i Orden, og opfangede de fleste af »Sovepillerne« i Handskerne. Selv var han den, der maatte starte Angrebene og skabe Kampen. Han gjorde det ypperligt og havde gode Resultater med sine Dobbeltstød, som ofte gik rent ind med bidende Snært.

Chr. Christensen var i Aftes 5 Pund for tung og saaledes helt oppe i Letsværvægt. Nogen Fordel havde han næppe i sin Overvægt. Axel S. var ham baade for hurtig og for smart. Værst var det, naar Randersbokseren gjorde af sin Styrke i Nærkamp og hang

over Axel Sørensen, men denne var stærk nok til at ryste ham af sig og indlod sig ikke paa Vidtløftigheder.

Chr. Christensen startede straks Kampen med voldsomme rush, men blev stoppet. Ax Sørensen brugte flittigt højre og venstre og var iøvrigt noget forsigtig. Nogen væsentlig Forskel var der ikke i 1. Omgang. Derimod skinne de Axel S.s større Boksekunnen tydeligt igennem i 2. Omgang. Han boksede her paa Defensiven og viste stor Forsvarskunst, saa Chr. Christensen kun sjælden slog igennem Paraderne. Den store Kraftudfoldelse trættede ham, og 3. Omgang blev helt og holdent Axel Sørensens. Han boksede her en straalende Kamp, og Mesteren var hele Tiden paa Retræten. Da Gong-Gong'en lød, var Chr. Christensen selv klar over sit Nederlag, og inden Dommerne havde voteret for Axel Sørensens Sejr, havde Danmarksmesteren gratuleret sin Modstander til Sejren.

Men Publikums Hyldest og Bifald til de to Bokser brød først rigtigt igennem, da Kampløberen forkyndte den officielle Horsenssejr.

1938/39:

(Chr. Christensen var dansk mester i mellemvægt 1938)

Ukendt tidspunkt:

(Gerhard Petersen vandt bronze ved OL i 1936 i Berlin og var dansk mester i weltervægt 1936 og 1937, hvor han også deltog ved EM i Milano)

LÆS SPALTERNE
EFTER NUMRENE

2)

Kampens Forløb

Et rungende Bifald hilste begge Boksernes Entre i Ringen. De begyndte straks en livlig Slagserie, hvor Axel Sørensen ramte først med et af sine Favoritstød, venstre Stoppestød efterfulgt af højre Krydsstød, men saa suste et af Gerh. P.s venstre Sving ind paa Ax. S.s Kæbe; han tog mod det uden at blinke, men man fik Anelse om, hvor farlig Esbjergmanden var. Ax. Sørensen scorede igen med 1-2-Stød, og lige ved Omgangens Slutning landede Gerh. P. med et dybt Kropstød, der bed. Omgangenen var temmelig jævn; maaske nok en Kende i Gerh. Petersens Favør.

Gerh. P. aabnede 2. Omgang med et nyt venstre Kropstød og forsøgte igen, men da tog Ax. S. det i Handsken. Gerhard forcerer, men bliver for ivrig, og Axel undviger ham behændig. Saa gaar Horsensmanden frem og rammer med et rent højre Stød, der ikke bekom Gerh. P. vel. Horsensbokseren er nu den angribende og forcerer stadig med Held. Atter faar Gerh. P. et Sving ind paa Kæben af Ax. S. i sidste Sekund. Denne Omgang gik klart til Horsens.

Da Bokserne kommer ud til sidste Omgang, er det Axel S., der er den angribende. med venstre Stonnestød hol-

Søndagens Bokse-Sensation:

Axel Sørensen vandt klart over Gerh. Petersen

Axel Sørensen.

Landsholdbokseren blev ubehersket og vild, da han ikke kunde slaa Horsensbokseren ud

Kun een Esbjergsejr i Matchens 9 Kampe

1)

At der var stor Interesse for Boksekampen mellem Landholdbokseren Gerh. Petersen, Esbjerg, og Axel Sørensen, Horsens, var tydelig at forstaa af den Folkevandring, der i Gaar Eftermiddags var til Forsamlingsbygningen i Kildegade, hvis store Sal var tætpakket til sidste Staaaplads, hvilket vil sige, at der var 12-1500 Mennesker til Stede.«

For Boksporten i Horsens blev det baade en økonomisk og ikke mindst sportslig Sukces. Af Dagens 9 Kampe tabte Horsensbokserne kun een.

Dagens Hovedkamp laa sidst paa Programmet, og den blev baade spændende og dramatisk, saavel i Ringen som udenfor denne. Publikum var med fra første til sidste Sekund og gav højlydt deres Glæde saavel som Mishag til Kende, alt eftersom de to Bokserere var i Vælten. Nogen smuk Kamp var det ikke. Men den var præget af to Bokseres Kamplyst, Mod og Energi. For Gerh. Petersen gjaldt kun eet: at slaa Axel Sørensen ud. I de 8 Kampe, hvori de to Bokserere har mødt hinanden, og hvoraf Axel Sørensen nu har vundet de 5, har Horsensbokseren stadig forstaaet at neutralisere sin haardtslaaende Modstander. Og i Gaar vandt Ax. Sørensen sikkert sin største Sejr over ham til Dato.

Kampens Forløb

3)

der han Gerhard paa Afstand og støder træfsikkert med højre Krydsstød. Gerh. P. rusker voldsomt ind, skubber og er nærmest ubehersket, han taber stadig Terræn og i sit Vildskab er hans Stød og Sving uden Maal. Ax. Sørensen, der hele Kampen igennem har bevaret sin Ro og Koldblodighed, straffer ham haardt og ubarmhjertigt under Publikums begejstrede Bifald; Salen er som et sydende Hav. Begejstringen er over alle Grænser. Folk piiber og hyler ad Gerh. Petersen, der ikke var helt sportsman-like i sin Boksning, da han følte Nederlaget. Da Kampen brydes af, er Publikum klar over, at Sejren kun kan gaa til en Side: Axel Sørensen. Og længe før Dommen forkyndes, raaber Publikum taktfast efter Axel Sørensen, der glædesstraalende modtager Sejrens Pris.

Det kan ikke nægtes, at det var en beundringsværdig Præstation af Ax. Sørensen at vinde denne Kamp. Men han var fornuftig nok til ikke at lade sig lokke med ind i de voldsomme Slagsier, hvor Gerh. Petersen havde alle Fordele for en Knockout-Sejr. Netop Ax. Sørensens Beherskelse var afgørende for denne Kampen, ligesaa sikkert som Gerhard P. tabte og gjorde sig upopulær ved sin ubeherskede Boksning tilsidst.

Ukendt tidspunkt:

Gerhard Petersen tabte i Horsens

Horsens, Søndag.

I Forsamlingsbygningen i Horsens overværede 1200 Mennesker i Eftermiddag en af de haardeste og mest dramatiske Boksekampe siden Thyge Petersens store Dage.

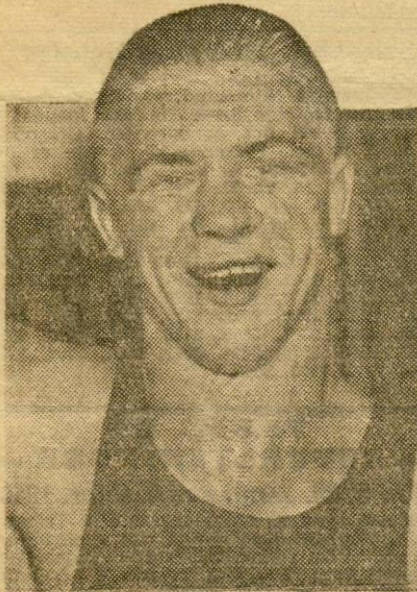
Kampen stod imellem Gerhardt Petersen, Esbjerg, og Aksel Sørensen, Horsens, og resulterede i en Pointssejr til Horsensmanden.

I første Omgang var Kampen meget lige, Gerhardt Petersen fik et Par Gange sine voldsomme Venstresving ind paa Sørensen, der til Gengæld scorede adskilligt paa sin renere Boksning. En enkelt Gang var Gerhardt Petersen i Vanskeligheder, idet han gled for Presset af Aksel Sørensen. I anden Omgang fik Horsensianeren en ren Venstre ind paa Esbjergmandens Kæbe. Gerhardt Petersen syntes at være chokeret og begyndte en vild Boksning, der kun resulterede i, at Aksel Sørensen scorede og Opgangen var stor i Horsensianerens Favor. I tredje Omgang var præget af haard in-fight. Gerhardt Petersen var klar over, at hans eneste Chance var en Knockout-Sejr; der fulgte lange Slagudvekslinger, inden Gerhardt Petersen kunde faa anbragt sine farlige Sving. Til Gengæld scorede Akse Sørensen sikkert paa sin lige Venstre og 1-2 Stød. Aksel Sørensens Sejr var sikker. Han havde vundet 2. og 3. Omgang stort.

1940:

DE fire tunge jyske Boksemesterskaber havde samlet fuldt Hus i Aarhus-hallen i Dag, og ingen Tilskuere kom til at fortryde Besøget. Der blev bokset en Række spændende og haarde, til Tider næsten for haarde, Kampe.

Mellemvægtsklassen var paa Forhaand udpeget som den interessanteste Klasse. Det kom til at slaa til. De tre store Navne, *Aksel Sørensen*, Horsens, *Chr. Christensen*, Randers og *Gunnar Andreasen*, F. A. K., Aarhus, leverede nogle meget fine Kampe. Aksel Sørensen vandt

Gunnar Andreasen, der havde et vellykket come back.

Mesterskabet og det var retfærdigt. Han boksede saa godt som aldrig før og maatte affærdige baade Chr. Christensen og Gunnar Andreasen, før Titlen var hans.

Kampen mod Chr. Christensen, der forinden havde haft adskilligt Besvær med at besejre Frode Lange, Holstebro, blev ren og god. Den var dramatisk derved, at begge Boksere skiftevis havde Overtaget og derfor Resultatet paa Vippen. Aksel Sørensen fik Sejren 2-1, og det var forsvarligt. Det var hans fjerde Møde med Chr. Christensen og fjerde Sejr. Slutkampen mod Gunnar Andreasen, der havde slaaet Hans Thomsen, Lindholm, og Viggo Nielsen, Vejle (stoppet i 3. Omgang), blev lige saa spændende. Gunnar Andreasen vandt første Omgang knebent, anden gik lidt større til Aksel Sørensen, og endelig var tredje Omgang lige, maaske knebent i Aksel Sørensens Favor. Dommen blev modtaget med Spænding. Den gav Aksel Sørensen en ny 2-1 Sejr. Dette hans første Mellemvægtsmesterskab var dog ærligt fortjent.

1940:

De jyske Boksemesterskaber

Axel Sørensen

Axel Sørensen.

I Gaar udkæmpedes i Aarhus-Hallen de jyske Boksemesterskaber i de fire tunge Vægtklasser. Den mægtige Hals Bænkerader var fuldt besat, og Stævnet blev en baade økonomisk og sportslig Sukces.

Man mindes ikke nogensinde et Mesterskabsstævne, hvor der har været kæmpet saa haardt og jævnyrdigt om Mesterskabstitlerne og samtidig præstere Kampe af saa god Kvalitet som Tilfældet var her.

Og set fra et Horsens-Synspunkt er det værd at notere, at det var en Horsensbokser, der prægede den gode Stil og leverede de bedste Kampe. Axel Sørensen var saa ubestridt Dagens Triumfator, og det Mesterskab, han tog hjem, maatte han stride haardt for mod nogle af vort Lands bedste Bokserer. Efter hver Sejr var Hallen som et oprørt Hav af Begejstring, en Pubilkums-Tilkendegivelse som ikke forekom i andre Kampe, naar lige undtages Finalen i Weltervægt, hvor den unge Aarhusbokser Gunnar Jensen detroniserede den gamle Mester Chr. Jørgensen fra Aal-

Axel Sørensens Mesterskab kan ikke vurderes højt nok. Sit første Mesterskab vandt han i Weltervægt 1932. Og i 1934 og 1935 var han atter Klassens Mester. I Aarene derefter lagde han Boksningen paa Hylden, men Ringen drager, og en skønne Dag vendte Axel Sørensen atter tilbage. Hans come bag for et Par Aar siden var vellykket, og i Dag staar han atter paa Nævesportens højeste Tinde efter at være vokset en Klasse højere op.

Ukendt tidspunkt:

Af otte Boksekampe endte de tre i første Omgang

*Og til teknisk god Boksning saa man ikke meget i
de øvrige Kampe*

Fra Tegnerens Skitsebog: Til venstre Hans Thomsen, der ikke var glad for Axel Sørensens lige Venstre, og til højre en karakteristisk Situation fra Sværvægtskampen mellem Henry Rasmussen og Carl Nielsen

FORTSÆTTES NÆSTE SIDE

»Det bød paa lidt af hvert« kan man ofte sige om et Boksestævne, men Vendingen lader sig ikke bruge om det Stævne, som Lindholm Bokseklub i Gaar havde arrangeret paa Folkets Hus. Den helt gode Kamp mangiede nemlig. Slagsmaal var der derimod nok af, og Dramatik skortede det heller ikke paa. Tilfredsheden var da ogsaa almindelig hos det ret talrige Publikum, og forsaavidt kan den arrangerende Klub godt tale om Sukces. Men det maa fastholdes, at Hovedparten af den Boksning, der blev vist, laa under Middel, ikke saa helt lidt endda. Bedst var Kampen i Letvægt mellem Sv. Aage Petersen, Aarhus, og Eigil Mortensen, L. B. Sidstnævnte havde faaet fri fra Soldatertjenesten og var tydeligt nok ikke i Topform. Det kneb med Konditionen, og hans Afstandsbedømmelse svigtede. Takket være denne Omstændighed leverede Sv. Aa. Petersen en god Kamp og var oven i Købet i Stand til at vinde Kampen til Trods for, at han næsten udelukkende bokkede paa Defensiven. Men ret stor kan Sejren nu ikke have været.

Ændringer i Programmet

Den ganske unge, sympatiske Aarhusbokser var mødt som Modstander til Eigil Mortensen i Stedet for Viggo Brandstrup, og andre Sidste-Øjeblikks Ændringer paa Programmet var foretaget i Fluevægt og i Weltervægt. Stævnet fik en dramatisk Optakt, idet Lindholms Fluevægter Knud Carlsen slog Hjalmar Møller, Aarhus, paa k. o. midt i 1. Omgang efter en haard og livlig fight. Ogsaa Lindholms Bantamvægter, Ole Jensen, gjorde sig hurtigt færdigt med sin Modstander. Bruno Nielsen, Horsens, maatte allerede i Kampens Begyndelse lægge Kæbe til et Par Træffere, og det gjorde ham saa ked af det, at han opgav midt i 1. Omgang uden at væ-

re rystet. I Fjervægt beviste den tynde og langarmede Børge Petersen, Horsens, at en Bokser med lidt Teknik i Handskerne kan holde en stærk og farlig slugger fra Livet. Vald. Riisgaard kørte sig træt med sine vilde og eksplosive rush, og Børge Petersen scorede tilstrækkeligt til at vinde. I Weltervægt forsøgte Poul Jensen, Horsens, og Harry Korsgaard, L. B., at undlive hinanden i et græs-seligt Slagsmaal, der ikke havde meget med Boksning at gøre.

Den tunge Ende

Knud Skov Hansen, L. B., var i den ene Mellemvægtskamp ikke længe om at gøre Svend Hansen, Horsens, ked af Finkerne. Før end Midten af 1. Omgang var Horsensmanden rystet af flere Træffere og valgte klogeligt at kapitulere. I den anden Mellemvægtskamp vandt den stilige Axel Sørensen en sikker Pointsejr over Hans Thomsen, L. B., idet han behændigt undgik de fleste af »Bombere«s Sovepiller. En enkelt Gang var der dog Bud efter Horsens-Bærørtheden, men det blev ved Tilløbet, og det var Hans Thomsen, der maatte lægge Hoved til de fleste af Øretæverne. Kampen skæmmedes stærkt af den ustandselige Hængen over hinanden, som fulgte efter hvert eneste Udfald.

Sværvægtskampen mellem Carl Nielsen, L. B., og Henry Rasmussen, Horsens, blev det helt store, usandsynlige Slagsmaal. Henry Rasmussen er fantastisk haardfør og red Stormen af, og endnu mod Slutningen af Kampen kunde han være farlig for den stærke Lindholmslagter. Det var dog denne, der var Leverandør af de fleste Lussinger, og som saadan maatte han jo have Sejren. Et dramatisk — men som Boksning betragtet undervægtigt — Punktum paa Stævnet.

— erst.

SPORTEN

300 Kampe i en femtenaarig Boksekarriere!

Aksel Sørensen fortæller om Sejre og Nederlag, om Mesterskaber og Landskampe. Den kendte Horsensbokser, der ikke kender til Skuffelser, vil holde op, mens Legen er god.

1) Aksel Sørensen.

Kun de færreste Boksere naar igennem 300 Kampe, og der er næppe i Øjeblikket nogen aktiv dansk Bokser, der kan se tilbage paa en smukkere Karriere i den firkantede Ring end Aksel Sørensen, som netop nu staar foran sin Kamp Nr. 300. Man skulde ikke tro, at Aksel Sørensen virkelig har 15 Aars Boksning bag sig. Han er kun 27 — men allerede som 12-aarig forsøgte han sig med Boksehandskerne paa. — Af de 299 Kampe, den sympatiske og rolige Horsensbokser har haft, har han til Dato vundet de 255. Naar man spørger ham om hans Rekordliste, fortæller han altid, hvor mange Kampe han har tabt — i Aftes sagde han 44, da vi talte med ham efter endt Træning. De mange

3)

min Værnepligt og samtidig boksede for »Sparta«, og endelig naede jeg igennem til danske Mesterskaber i 1932, 1933 og 1935. Jeg har bokset i alle Vægtklasser bortset fra Letsværvægt og Sværvægt, men alle mine Mesterskaber vandt jeg som Weltervægter.

— Og Landsholdet?

— Der har jeg været med syv Gange, mod Norge 2 Gange, mod Sverige 3 Gange samt mod Tyskland og Ungarn, og af de syv Kampe, som Landsholdsbokser har jeg vundet de 4. Den ene Gang, det var i Oslo 1932, naede jeg endda at blive nordisk Mester ved at besejre Karl Dahl, Norge, og Gösta Sandberg, Sverige. Endvidere har jeg været paa det udvalgte jyske Hold enkelte Gange. Som Letvægter fik jeg saaledes en Tur til Polen i 1930.

„Jeg har ikke kendt til Skuffelser“

En Tysker med Slagkraft.

— Hvilken Modstander har været Deres værste?

— Uden Sammenligning Tyskeren Otto Amlung, som jeg boksede uafgjort med paa en Tysklandstur og senere vandt over herhjemme. Han var mere haardtslaaende end nogen anden Modstander i mine Kampe. F. Eks. Baumgarten og Gerhard Petersen kan hvad Slagkraft angaar ikke maale sig med ham. Til mine bedste Kampe — dem, jeg har haft den største Fornøjelse af — regner jeg de mange, jeg har haft med Aarhusianeren Vilh. Bech.

— Hvad har været Deres største Oplevelse som Bokser?

— Det véd jeg ikke rigtigt, men naturligtvis var jeg glad, da jeg i sin Tid i Oslo blev nordisk Mester. Jeg har kun haft Glæder af min Boksning. Skuffelser kender jeg ikke til — og det kunde slet ikke falde mig ind at

1939:

LÆS
SPALTERNE
EFTER
NUMRENE

2)

ham efter endt Træning. De mange Laurbær, han i Tidens Løb har høstet, har ikke ændret hans Væremåde. Han er vellidt af sine Klubkammerater som af sine Modstandere, og han er overmaade populær i alle jyske Bokselejre.

Aksel Sørensen, der bortset fra kortere Perioder altid har tilhørt Horsens Atletklub, er ikke kommet sovende til sine Resultater. Han er en af Thyge Petersens første og bedste Elever — ja, vel den af dem, der er naaet længst, og da Thyge i sin Tid rejste fra Byen, havde han lært sin Elev alt det, han havde Brug for. Aksel Sørensen tager sin Træning med den største Alvor og er meget paapasselig i sin hele Leve-måde. Han er kort sagt en Pryd for den Sport, der er blevet hans.

Bokser fra sit 12. Aar.

Aksel Sørensen fortæller om sin Karriere.

— Jeg tog fat allerede som 12-årig, fortæller Aksel Sørensen, og før jeg nogensinde kom ud af Skolen, havde jeg været i Ringen fire Gange som Myggevægtsbokser. Fra mit 14—16. Aar havde jeg lagt Bokseringen paa Hylden, men saa gik det løs igen, og siden har jeg, bortset fra en enkelt kortere Periode, været aktiv.

— Har De haft noget Ideal som Bokser?

— Thyge var mit Forbillede. Fra første Færd tog han sig omsorgsfuldt af mig. Han lærte mig alt om Bokseringens svære Kunst, og det er ham, jeg kan takke for, at jeg er naaet saa langt, som Tilfældet er. Den Konditionstræning, han kunde faa sine Elever i i de første Aar, har gavnet dem saa længe, de overhovedet har beskæftiget sig med Boksering.

Mesterskaber og Landskampe.

— Hvilke Masterskaber har De i Tidens Løb lagt Beslag paa?

— Jeg har ialt vundet seks officielle Mestertitler. Jeg blev jysk Mester i 1932 og 1934, københavnsk Mester blev jeg i 1933, da jeg aftjente

4)

det kunde slet ikke falde mig ind at henregne mine Nederlag til Skuffelser. Af Nederlagene lærer man, og jeg er næppe mere forfordelt end andre.

— Hvor længe vil De blive ved endnu?

— Min Tid i Ringen er snart forbi, siger Aksel Sørensen. Jeg vil holde op, mens Legen er god — og det er den jo nu. Min Deltagelse i Mesterskabsstævnerne har været paa Tale, men jeg er ikke helt sikker paa, at den bliver til noget. Formaalet med mit come back var en god Afslutning paa min Karrière, og den synes jeg nu er, som den bør være, og som jeg har ønsket mig den.

Er det forbi?

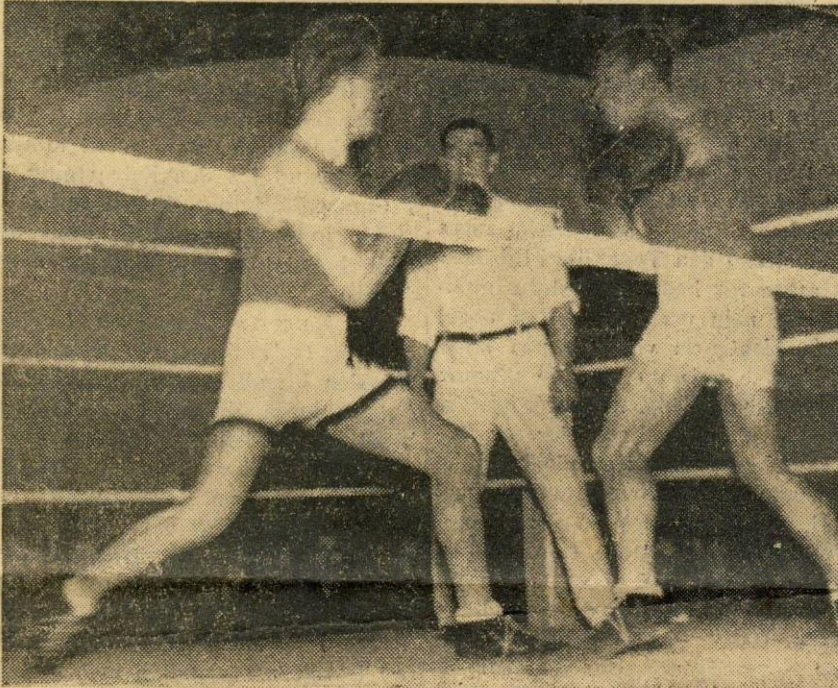
— — — Meget tyder saaledes paa, at vi ikke ret mange Gange endnu faar vort Bysbarn at se i Ringen. Det kan kun beklages, men paa den anden Side maa man fuldtud anerkende hans Standpunkt, at sige Stop, mens Legen endnu er god. Aksel Sørensen har altid været en forsigtig Mand i en Ring, og det har betalt sig. Kun én eneste Gang i hele sin lange Tid som Bokser har han været i Gulvet et Par Sekunder. Det kan ikke andre Bokserere med 300 Kampe bag sig sige. Hvis Aksel Sørensen gør Alvor af at lægge Handskerne paa Hylden, mister ikke alene horsensiansk, men ogsaa dansk Amatørboksering en af sine mest sympatiske og bedste Skikkelser igennem alle Tider.

G.-C.

Aksel Sørensen er Danmark 1939: bedste Mellemvægts - Bokser.

I sin Jubilæumskamp Nr. 300 vandt den populære Horsens-Bokser en sikker Points-Sejr over Danmarksmesteren Chr. Christensen, Randers.

Han var den eneste fremmede Bokser, der i Aftes vandt i Randers.

Fra Kampen mellem Chr. Christensen og Aksel Sørensen. Til venstre Aksel Sørensen, Chr. Christensen til højre.

(Fra vor udsendte Medarbejder).

RANDERS, Søndag.

AKSEL SØRENSEN vandt over Danmarksmesteren Chr. Christensen, Randers — og vandt overbevisende igennem tre Omgange! Herefter vil vi fastslaa, at den sejge, stærke Horsensmand er Danmarks bedste Mellemvægter — og han er det akkurat lige saa klart, som han i sin Tid var den bedste Weltervægter.

Aksel Sørensen hyldes

Det store Stævne, som Randers Atletklub havde arrangeret og slaaet op paa Storkampen Aksel Sørensen—Chr. Christensen, havde fyldt »Jylland« Sal til sidste Plads. For Randersklubben blev det et Sukcesstævne — ikke alene økonomisk, men ogsaa sportsligt, idet R. A. C. vandt alle Aftenens Kampene bortset fra den sidste og betydeligste.

Ved Præsentationen i Ringen var Aksel Sørensen Genstand for megen Hyldest. Randersklubbens Formand talte for ham og overrakte ham en Buket røde Tulipaner, som Aksel Sørensen omgaaende delte med sin Modstander, Chr. Christensen. — Det saa godt ud, og denne Gestus fremkaldte nye Bifaldskaskader!

Spændingen var paa Kogepunktet, da de to Bokserere entrede Ringen. Aksel Sørensen vilde forstaaeligt nok gerne have en Sejr i sin Kamp Nr. 300, og Danmarksmesteren paa sin Side ønskede en Sejr over Gerhardt Petersens Banemand!

Den store Kamp

Fra Starten var Aksel Sørensen meget energisk, og det blev han ved med at være, til Gong-Gongen lød ved Kampens Slutning. Det var ham, der lave-

de Kampen. Chr. Christensen forholdt sig Traditionen tro afventende for at faa Lejlighed til at sende sine frygtede Stoppestød afsted, men hver Gang, han ramte Aksel Sørensen, fik han omgaaende to Stød tilbage. 1. Omgang gik klart til den gamle Mesterbokser. Han ramte flere Gange rent med sin Venstre paa Chr. Christensens Kæbe. Det bekom ikke Danmarksmesteren vel, og han blev lidt mere paapasselig mod Omgangens Slutning. — Ogsaa anden Omgang vandt Aksel Sørensen, omend lidt mere knebent end første. Det var igen Horsensbokseren, der var den angribende Part, og Chr. Christensen var stadigvæk i Vildrede med, hvordan han skulde finde ud af den durkdrevne Aksel Sørensens Boksning.

Straks fra 3. Omgangs Begyndelse gav Chr. Christensens Boksning det Udseende af, at han var klar over, at en k. o. Sejr var hans eneste Chance. Han blev mere aaben, og det var netop noget, der passede Aksel Sørensen, hvis mangeaarige Erfaring har lært ham til Stadighed at passe paa, selv om Modstanderen lokker.

Der var overhovedet ingen Tvivl om Aksel Sørensens Sejr. De tre Dommere — en Randersdommer, en Horsensdommer og Svend Frier, Aarhus — var absolut enige, hvad Dommersedlerne ogsaa viste.

Der blandede sig enkelte Fyraab i det stærke Bifald, der hilste den populære Horsensbokseres Sejr, men de var kun almindelige Udslag af Lokalpatrioters store Skuffelse over deres Mands Nederlag.

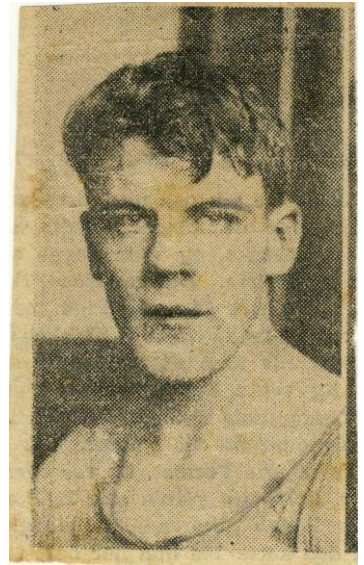
Lidt blandet tidsmæssigt:

Axel Sørensen.

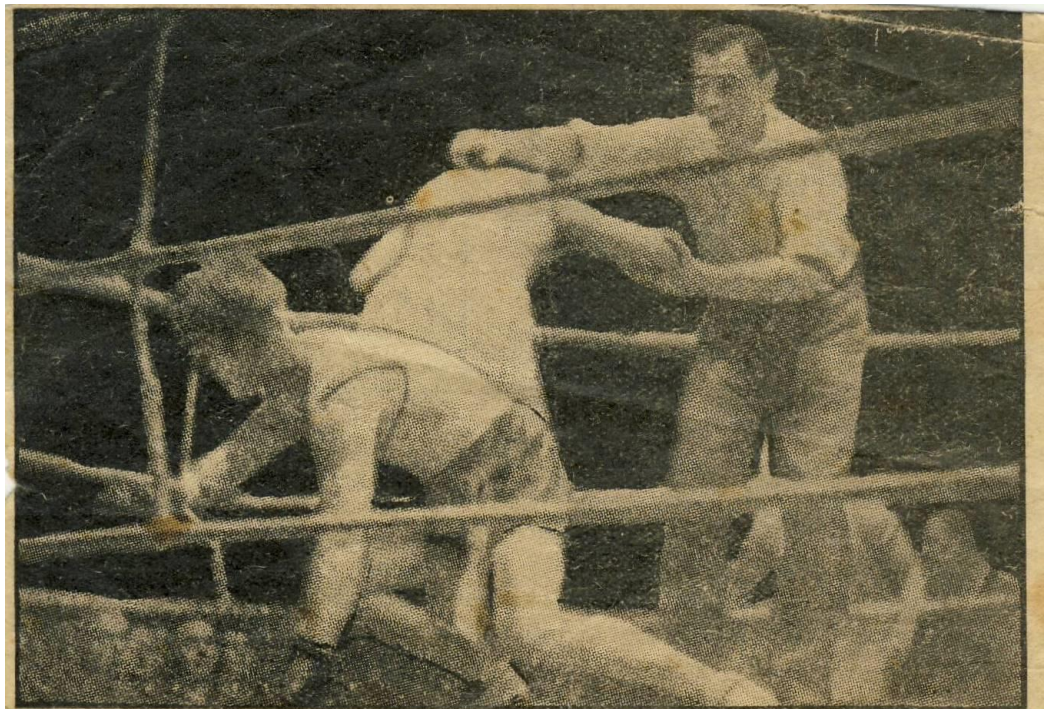
— — Stævnet som Helhed bød paa adskillige gode Kampe — men først og sidst var der Grund til at glæde sig over Aksel Sørensens Indsats. Dersom han ikke stiller op til de jyske Mesterskaber — og det er der Sandsynlighed for, at han ikke gør — kan Begrundelsen bl. a. være den, at han ved Mesterskabsstævnet ikke kan opnaa mere — bortset fra Titlen naturligvis — end han allerede har opnaaet i denne Sæson: Sejre over Gerhard Petersen, Chr. Christensen, Hans Thomsen og Henry Nielsen. Det er, hvad han har ønsket at opnaa. — Og nu er der ingen Tvivl om, hvem der er Danmarks bedste Mellemvægter!

g.-c.

Axel Sørensen bokser igen.

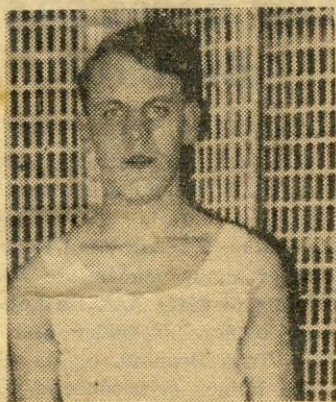
Bokseren Niels Hansen, Horsens, skulde i Aftes bokse Kamp Nr. 300, men hans Modstander, Poul Jensen, sendte Afbud i sidste Øjeblik. Man fik overtalt Axel Sørensen, Skanderborg, der ikke har været i Ringen et Aar, til at møde Niels Hansen i Hovedkampen. Han gjorde det saa godt, at Kampens Resultat var uvis til det sidste. Niels Hansen fik dog Sejren.

I den bevægede Weltervægtsfinale har Axel Sørensen ved en smart Undvigelse faaet Lütke til at havne mellem Tovene.

Dommerne ødelægger den gode Boksning!

Lille Samtale med den populære Letsværvægter AXEL SØRENSEN, der nu trækker sig definitivt tilbage fra Ringen

AXEL SØRENSEN

1) IGENNEM AARENE har Horsens mønstret mange udmærkede Idrætsfolk, der ikke alene gennem deres Resultater har skabt Respekt omkring Sporten i Horsens, men som ogsaa derigennem har gjort en god Reklame for Byen i Almindelighed.

Til disse Sportsfolk hører saa afgjort Axel Sørensen, HAK's populære Letsværvægter, der i Morgen ved det store Boksestævne i Forsamlingsbygningen bokser sin sidste Kamp for Klubben med den stærke Fynbo Oscar Andersen som Modstander. At Axel Sørensen er populær blandt det horsensianske Sportspublikum er ikke saa underligt. Han er nemlig det, man forstaar ved den rigtige Sportstype. Axel Sørensen har altid haft den Fordejl frem for saa mange andre, at hans store Resultater ikke gik ham til Hovedet, at han altid forblev den samme overfor sit Publikum og sine Kammerater. Tilmed er han en tiltalende og fair Bokser at se i en Ring, uden Unoder, uden Fiduser, saa derfor fortjener han en festlig Afslutning, naar han nu trækker sig tilbage.

Har bokset otte Landskampe

Været dansk Mester tre Gange og jysk fire Gange

— I 15 Aar har jeg dyrket aktiv Boksning, siger Axel Sørensen i vort Afskedsinterview med ham. Endnu, medens jeg kun var 14 Aar, stillede jeg op til Begyndermesterskaberne, og trods min unge Alder den Gang var jeg allerede Letvægter. Efter at jeg her havde faaet en 2. Plads, har jeg lige siden da dyrket aktiv Boksning.

3) hvor haardt han kan slaa, men heldigvis for mig er han ikke saa alsidig i Ringen som Gerh. Petersen.

Bokset 335 Kampe og vundet ca. 300

— Igennem 15 Aar maa De jo have bokset mange Kampe?

— Ja, Kampen med Oscar Andersen i Morgen maa blive — saavidt jeg kan huske — min 335., og heraf har jeg kun tabt godt 30, saa jeg syntes selv, at jeg har klaret den pænt, naar man tager Modstanderne i Betragtning.

— Skuffelser og Glæder?

— Absolut flest Glæder for mit Vedkommende. Ikke alene det, at jeg har vundet saa mange Kampe har været mig en Glæde, men ogsaa Kammeratskab og Rejseoplevelser, som Boksningsingen har givet mig, har og vil stadig være til Glæde for mig. Men naturligtvis har jeg ogsaa haft Skuffelser. Den største var ved Danmarks-mesterskaberne i 1940, da stærke Otto Winther stoppede mig i 2. Omgang, Thyge Petersen opgav for mig. Det har været den eneste Gang i hele min Karriere, at jeg ikke er gaaet Kampen til Ende.

Iøvrigt kan jeg takke Thyge Petersen for de Resultater, jeg har naaet. Han har lært mig Boksningsens Hemmeligheder, og maaske er det derfor, han er mit Sportsideal.

Boksningen herhjemme er ikke saa ren som tidligere

— Har Boksnesporten forandret sig gennem de 15 Aar, De har bokset?

— Absolut. Det er saa tydeligt at se, at Bokserne ikke mere er saa rene i deres Arbejde som i gamle Dage, og det er Dommernes Skyld. Alt for ofte kender Dommerne ikke til de Opgaver, de skal løse. Mange tror, at det blot gælder om at ramme, og paa denne Maade er Boksning ved at blive Slagsmaal. Nej, for 10 Aar siden, da sad den rene Boksning i Højseadet herhjemme, men det kommer forhaabentlig igen. Min Stil er maaske ikke ligefrem skøn at se, men jeg har dog stræbt mig for at bokse saa rent som muligt — og effektivt.

— Trækker De Dem helt tilbage fra Boksnesporten?

— Som aktiv er det forbi, men jeg

1942:

LÆS
SPALTERNE
EFTER
NUMRENE

2)

— Og nu skal det altsaa være definitivt Slut?

— Ganske afgjort. Nu syntes jeg, jeg har gjort det godt nok, og det er med at holde op, mens Legen er god. Det er ikke, fordi jeg tror, at jeg ikke kan klare en eller flere Sæsoner endnu, men naar man — som jeg — har bokset i 15 Aar og taget de Kamppe, jeg har haft, saa er det paa Tiden at lægge Handskerne paa Hylden. Det er da heller ingen Hemmelighed, at jeg kun bokkede i Aar, fordi jeg dermed gjorde Klubben en Tjeneste, som jeg syntes, jeg skyldte den, men fra næste Sæson maa HAK klare den uden mig. Bortset fra en Kamp i Sportsugen, som jeg for længe siden har givet Tilsagn om, er den i Morgen den sidste.

— Jeg har bokset otte Landskampe, været dansk Mester tre Gange, jysk Mester 4 Gange og københavnsk Mester én Gang, altsammen medens jeg endnu kunde klare Weltervægt.

— Er Boksning saa haard en Sport, som mange vil gøre den til?

— Det vil jeg ikke nægte. Boksning er absolut en haard Sport, den kræver noget af sin Mand, men den betaler ogsaa meget tilbage, og jeg har i hvert Fald været glad for at dyrke aktiv Boksning, ellers var jeg vel heller ikke blevet ved saa længe, som Tilfældet er blevet.

— Hvem er den haardeste udenlandske og indenlandske Modstander, De har mødt?

— I Trekant-Turneringen mellem Danmark, Norge og Sverige mødte jeg Gustav Sandberg. Jeg vandt over ham, men han var en haard Negl at bide Skeer med. Iøvrigt vandt jeg ogsaa over Nordmanden. Herhjemme har min værste Modstander absolut været Gerh. Petersen. Han er en fartlig Mand, slaar fra alle Vinkler og rammer præcist og haardt, men ogsaa Chr. Christensen har jeg haft mange haarde Kampe med. Jeg har ganske vist vundet dem alle, men jeg har følt,

4)

haaber, at jeg stadig kan blive til Gavn for horsensiansk Boksning omend paa en anden Maade, idet jeg gerne vedblivende vil virke som Instruktør i HAK.

Iøvrigt maa jeg maaske paa dette Sted sige Tak til det horsensianske Boksepublikum for den Velvilje, jeg altid har mødt, naar jeg har været i Ringen her i Byen. j-r.

1947:

Karlstad duperet af Horsens

Aksel Sørensen fik en meget smuk Sejr og fin Indsats
iøvrigt fra de andre Horsensboksere

Karlstad.

(Fra vor udsendte Medarbejder.)

Det bokseinteresserede Karlstad blev tydeligt duperet af Holdet fra Horsens. 1000 Mennesker udtrykte som en enstemmig Dom, at Gutterne fra Venskabsbyen var det bedste Hold, Karlstad har haft Besøg af i mange Aar, og hjerteligt Bifald hilste de horsensianske Sejre. Det gjaldt navnlig den gamle Kæmpe, Aksel Sørensens Sejr over den kendte Thure Johansson og Vagn Jørgensens Sejr over Stig Søberg, men ogsaa de øvrige Horsensianere gjorde saa god en Figur, at de kastede Glans over Horsensnavnet. Det var ingen Sag for os i den horsensianske Tilskuerlejr. De Mesterskabstitler, som prydede nogle af de svenske Modstandere, havde i Forvejen givet os banke Anelser, men vore Boksere skuffede ikke.

Foruden de Horsensfolk, som rejste sammen med Bokseholdet til Karlstad, overværedes Stævnet af en

Aksel Sørensen.

hel Del Horsensianere, som for Tiden er paa Besøg i Karlstad eller andre Steder i Landet Øst for Sundet. De var mødt op for at opdne HAK-Bokserne med fornøjelige og kvikke Tilraab, og Svenskerne startede naturligvis smaa Hylekor for deres Farver. Det afvikledes i den Venskabsaand, som har udviklet sig mellem Horsens og Karlstad.

For Aksel Sørensen blev Stævnet en stor Succes, og efter Sverrigsturen faar han næppe Lov at undslaa sig for en Tur i Ringen i Horsens. Inden Hjemrejsen spurgte jeg ham, om han vilde begynde igen, men han rystede blot paa Hovedet. Karlstad-Bokserne lader ham imidlertid ikke slippe. Naar Holdet fra i Gaar skal paa Genvisit i Horsens, vil det se Aksel Sørensen i Ringen, og I kan glæde jer derhjemme. Aksel gav Thure Johansson en Kamp, der vil gaa Ry af heroppe i Karlstad i lang Tid, og hans Sejr, der var paa 2-1, var uhyre populær. Der knyttede sig store Forventninger netop til denne Kamp. Thure Johansson er en fin fighter, og hans Sejrsliste er frygtindgydende, men Aksel Sørensens Ringrutine fejrede Triumfer. Han havde lagt sin Taktik an paa at trække sin Modstander med over i et Ringhjørne, og naar Thure troede Aksel trængt ind i Krogen, startede denne et Fyrværkeri af Krydsstød. I første Omgang fik Aksel Sørensen en Advarsel for at slaa med aaben Handske, men det var tydeligt, at han desuagtet førte, da Omgangen sluttede. I 3. Omgang fik han endnu en Advarsel, og da var Kræfterne ved at slippe op. Han har røget for mange amerikanske Cigaretter i de sidste Dage. De tærer stærkt paa »Luften«. Men Aksel var klar over, at han havde et Pointoverskud, og derfor trak han sig blot ind i sin uigennemtrængelige Parade. Svenskeren slog meget haardt, men saa godt som intet gik ind, og Aksel vandt med to Dommerstemmer. Der lød ikke saa meget som et Pift til Protest. De 1000 Tilskuere accepterede Dommerkendelsen og sluttede op om den med taktfaste Klapsalver.

Med igen efter fem års pause.

Borgmester Jens Chr. Juliussen overtalte i 1947 Aksel Sørensen til at tage med på Horsens Athlet Kklubs tur til Karlstad i Sverige. Her vandt Aksel Sørensen sin kamp, hvorefter han indvilgede i at bokse igen ved Karlstads genvisit i Horsens. Det blev en ny sejr og den allersidste kamp for den gamle mester.

1947:

Mathed prægede Karlstad-Stævnet

Aksel Sørensen og Niels Hansens Svanesang. Leo Kaiser havde sin Modstander fem Gange i Gulvet

Rygterne om de Braavallaslag, man kunde vente sig, naar de svenske Boksere fra Karlstad kom hertil, har huseret længe i Byen, og det er maaske en af Grundene til, at Stævnet i Gaar blev lidt af en Skuffelse. Svenskerne boksede absolut pænt, men for næsten alle Kampene gjaldt det, at det var, som om der manglede lidt Gaa-Paa-Mod — fra begge Sider.

Stævnet i Gaar blev ikke alene et Ven-skabsby-Stævne. Det var ogsaa en Svanesang for de to dygtige gamle Boksere, Aksel Sørensen og Niels Hansen, der sagde definitivt Farvel til aktiv

Aksel Sørensen

Boksning. Niels Hansen gav en hæderlig Kamp til Bedste, men Aksel Sørensens Match var rent ud forrygende. Man havde nok anet, at der sad Krudt i hans Handsker endnu, men at der var saa meget, havde vist ingen drømt om. Aksel Sørensen havde faaet en god Modstander i Ture Johansson, men denne kunde alligevel ikke stille meget op mod Aksel Sørensens Bombardement. Han holdt dog Tiden ud, men overlod 3-0 Sejren til den haarde Horsensianer.

For alle de svenske Kampe gjaldt det, at HAK'ernes Modstandere var de samme som ved Besøget i Karlstad, hvor Horsensianerne som bekendt vandt 6-2. I Gaar blev det knapt saa godt, idet Resultatet blev

fire Sejre til hver Side.

Svenskerne blev iøvrigt budt Velkommen til Stævnet af Sportssammenslutningens Formand, Direktør St. St. Blicher, og hver af de danske Boksere overrakte derefter deres svenske Modstandere et lille Dannebrogslag. HAK's Formand, H. P. Mogenssen, modtog som Gave fra »Boxningsklubben 1925« Klubbens Stander.

Den første Kamp var rent dansk og stod mellem Vagn Jørgensen, HAK, og Jørgen Andersen, Skanderborg. Jørgen Andersen boksede meget aabent og maatte tage flere Advarsler for Slag med aaben Handske — saa mange, at han i Slutningen af anden Omgang blev diskvalificeret. Paa dette Tidspunkt førte Vagn Jørgensen dog overlegent.

Letvægteren Ake Sefton virkede mere erfaren end Erling Petersen. Svenskeren havde hele Kroppen med i sin Boksning, men var noget ensidig i Angrebet. Alle tre Omgange gik til Sefton — den sidste dog mest overbevisende. 3-0.

Den lille rappe Letvægter Thorkild Petersen mødte Børje Larsson, der gik paa i et vældigt Tempo fra Begyndelsen. Han søgte at komme ind paa Halvdistance, men Thorkild Petersen undgik behændigt med sit straalende Benarbejde. I anden Omgang gik HAK'eren i Offensiven og landede flere Hook paa Svenskerens Kæbe, hvilket imidlertid indbragte ham en Advarsel for at slaa med aaben Handske. I sidste Omgang virkede Larsson, som om han var rystet. Han forsøgte at afgøre Sagen med knock-out, men uden Held. 3-0 til Thorkild Petersen.

En ret uregelmønteret Kamp fandt Sted mellem Bernt Karlsson og Kaj Frydenholm. Begge maatte modtage Advarsler, dels for at holde og dels for at slaa med aaben Handske. Sejren gik til Svenskeren med alle Dommerstemmer. — Kurt Hage-lin var absolut bedst i sidste Omgang, hvor han tog adskillige Points hjem, mod Thorkild Rix Sørensen. I anden Omgang havde han taget Tælling til 8 to Gange, men kom saa ordentlig med i sidste Runde, der var stærkt medvirkende til at give ham alle Dommerstemmer.

Det var en noget diskutabel 2-1 Kendelse til Kaj Jensen i dennes Kamp mod Mellemvægteren Lasse Niklasson. Begge Boksere havde i Slutningen af første Omgang modtaget en Henstilling fra Kampledern om at gaa mere til Sagen. Men Svenskeren dominerede absolut de to sidste Omgange. Kaj Jensen modtog to Advarsler for at slaa med aaben Handske — Svenskeren fik en.

Saa fulgte den fine Kamp mellem Aksel Sørensen og Ture Johansson. Der blev lagt for med en rasende Infight, og i det hele taget blev det en fantastisk 1. Omgang. Aksel Sørensen gik uimponeret løs paa sin Modstander og gav denne nok at gøre. Der var ingen Tvivl om, at HAK'eren helst havde set Kampen afgjort med knock-out. Han forsøgte i al Fald ustandselig med drønende højre Hook. Gik den ikke ind, saa gik den lige Venstre i det mindste ind hver Gang og gav rare Points. Svenskeren var meget hurtig. Størelsen taget i Betragtning, holdt godt til Aksel Sørensens Bombardement, men savnede maaske lidt Overblik. Sørensens 3-0 Sejr hilstes med larmende Bifald af Publikum.

Niels Hansen var absolut hele Tiden i Offensiven mod Stig Johansson, men hans Stød og Hook var ikke præcise nok til rigtigt at score Points. I anden Omgang var man i en haard Kamp paa Halvdistance, der indbragte Niels Hansen en Advarsel for at slaa med aaben Handske. Sidste Runde begyndte ogsaa med Nærkamp, men her virkede begge Boksere lidt trætte. 2-1 til Stig Johansson.

Den sidste Kamp — i Sværvægt — stod mellem Leo Kaiser og Anders Lindholm. Allerede i første Omgang maatte den høje, unge Svensker tage Tælling efter et Højrestød til Kæben. Han kom paa Benene, men i Slutningen af anden Runde blev Lindholm slaaet ned igen. Det var meget tvivlsomt, om han vilde være kommet med igen, om ikke Gongon'en havde reddet ham. I tredje Omgang virkede Svenskeren meget træt og skræmt. Tre Gange gik han i Gulvet her, før Kampen endelig stoppedes til Fordel for Kaiser.

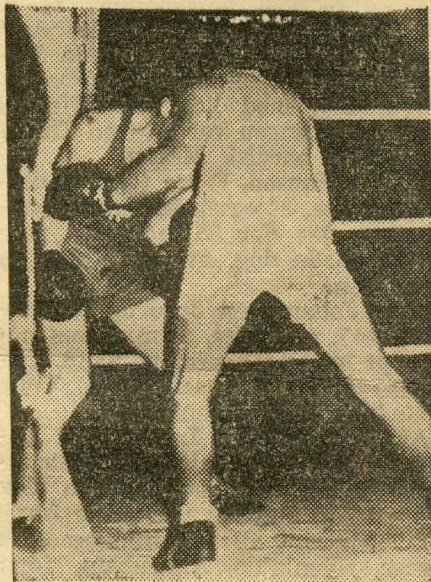
Axel Sørensen kan endnu

Sejrede paa Points over den vestsvenske Mester,
Ture Johansson, ved Gaarsdagens Boksestævne

Skandaløs Dommerkendelse i Letsværvægt

1) HORSSENS ATLETKLUB kan takke de »gamle« for, at Publikum ikke faldt i Søvn ved det svensk-danske Boksestævne i Gaar. Det var de to gamle Kæmper, Axel Sørensen og Niels Hansen, som skabte de to eneste seværdige Kampe. De ydede alt, hvad de overhovedet havde i sig, og det var kun Synd, at Niels Hansen ikke fik den Sejr, han havde fortjent. Han boksede en virkelig fin Kamp og burde have haft alle Dommerstemmer paa sin Side i Stedet for den ene, han fik. Dommerkendelsen i denne Kamp var i høj Grad medvirkende til at kaste et højst beklageligt Skær over hele Stævnet, og Kendelsen var saa meget mere beklagelig, som det var Niels Hansens sidste Kamp. Den gamle Mester havde fortjent en bedre Skæbne efter den Indsats han ydede.

Niels Hansen var matchet mod en af Karlstads bedste Bokserere, den sympatiske Stig Johansson, som havde den Fordel at have Ungdommen i Behold. De to Bokserere stod godt til hinanden, og Svenskeren havde lært af den første Kamp mod Niels Hansen. Han havde fundet frem til en Taktik, der lignede Niels Hansens, med dybe Dukninger og mange Finter. Begge Bokserere maatte tage imod en Advarsel, da Ivrigheden løb af med dem, men det var tydeligt, at Niels Hansen var den mest overlegne. Han scorede mange Points, især efter infight, hvor hans Handske den ene Gang efter den anden fandt Vej ind til Svenskerens Kæbe. Desuden havde Niels Hansen en Række fine, rene lige Stød, mens han fintede sig fra de fleste af de svenske Angreb, der blev rettet mod ham. Man var derfor næsten overbevist om, at det maatte blive en dansk Sejr, men det viste sig, at kun en af Dommerne havde Danskeren som Vinder. Det var ikke alene blandt Danskerne, der var Overraskelse. Forbavselsen var antagelig lige saa stor i den svenske Leir, og den svenske Sekundant udtalte efter Kampen, at Danskeren utvivlsomt burde have haft Sejren, og Niels Hansens unge Modstander, Stig Johansson, udtalte ogsaa sin Forbavselse over Dommen. Han havde paa det Tidspunkt givet Tilsagn om at bokse Danmarksmesteren Gunnar Andreasen ved et Stævne paa Fredag i Aarhus, og der var mange, som stillede den skandaløse Dommerkendelse i Forbindelse med denne Omstændighed.

Axel Sørensen har trængt Ture Johansson op i Tovene.

3) tes, at man virkelig af og til sad og beklagede, at Axel Sørensen boksede sin sidste Kamp. Han var i Besiddelse af en Ringrutine og en Kondition, som fik en til at ønske, at han vilde stille op til Mesterskaberne til næste Foraar.

Svenskeren indledte i et ganske imponeret Tempo. Han gik straks ind paa Livet af Axel Sørensen, som imidlertid med det samme viste, at han mestrede hele Repertoiret. Axel Sørensen scorede fint paa sine lige Stød og eminente Krydsstød i 1. Omgang. I anden Omgang var det tydeligt, at Axel Sørensen var ude efter en hurtig Afgørelse. Han var øjensynlig bange for ikke at have Luft nok til sidste Omgang. Der var Sus i hans Slag, men Ture Johansson stod for alt. Han virrede lidt med Hovedet efter de værste Fuldræffere, men holdt Stand hele Kampen igennem, men han var tydeligt træt i sidste Omgang, mens Axel Sørensen syntes at være lige saa frisk som ved Kampens Begyndelse. Axel Sørensen forsøgte en Serie hooks og uppercuts, hvoraf dog mange gik ind, og da Kampen sluttede, kunde der ikke være Tvivl om Resultatet. Det blev en 3—0 Sejr til Horsensianeren. Der var taktfast Bifald til begge Bokserere, og et Øjeblik mindedes man gamle Dage, da Axel Sørensen hentede det ene Mesterskab efter det andet hjem til sin Klub.

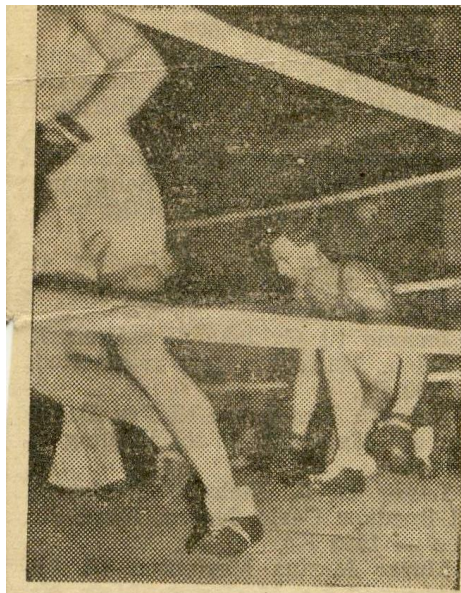
1947:

LÆS

SPALTERNE

EFTER

NUMRENE

Leo Keiser har Anders Lindholm i Gulvet.

2)

Iøvrigt blev Stævnet stilfuldt aabnet med Velkomsttale af Formanden for Sportssammenslutningen, Direktør Blicher, hvorefter den svenske Leder, Bror Hellden, overrakte sin Klubstander til HAKs Formand, H. P. Mogensen, som derefter takkede. Ved Præsentationen overrakte hver dansk Bokser et dansk Flag til sin Modstander, mens den gamle Europamester, Thyge Petersen, der var de horsensianske Bokseres Sekundant, fra sit Hjørne iagttog Ceremonien. Han har utvivlsomt mindet de store, gamle Dage, da det var ham, der optraadte aktivt i Ringen og blev hyldet for sin Indsats.

Stævnets bedste Kamp stod mellem den vestsvenske Mester, Ture Johansson, og den gamle Axel Sørensen, som viste, at han stadig er i Stand til at optræde med Boksehandsker paa. Efter Kampen udtalte den neutrale Dommer, Sv. Frier, FAK, at med den Kondition og den Rutine, som Axel Sørensen udviste, vilde han være i Stand til at besejre selve Danmarksmesteren i Letsværvægt, Gunnar Andreasen, og det kan ikke næg-

4)

Men bortset fra disse to Kampe var Boksestævnet jævnt kedeligt. Man havde Indtryk af, at Bokserne efterhaanden kendte hinanden for godt og ikke nænnede at gaa til Sagen. De holdt sig alle for det meste i Defensiven, og Resultatet var en Række ret »døde« Kampe, hvor der kun skete lidt. Det samlede Resultat var uafgjort 4—4, hvilket vel maa siges at være passende for en Match mellem to Venskabsbyer, men for Publikum var det en kedelig Forestilling.

De enkelte Resultater var:

Vagn Jørgensen vandt over Jørgen Andersen, Skanderborg, som blev diskvalificeret. Ake Sefton vandt med Dommerstemmerne 3—0 over Erling Petersen, Thorkild Petersen vandt 3—0 over Börje Larsson, Bernt Karlsson vandt med alle Dommerstemmer over Kaj Frydenholm, som burde have været diskvalificeret efter en Række meget urene Stød, der kun indbragte ham to Advarsler, Kurt Hagelin vandt 3—0 over Thorkild Rix Sørensen, Kaj Jensen vandt 2—1 over Lasse Nillasson, og endelig vandt Leo Keiser over Anders Lindholm, idet Kampen blev standset til Fordel for Danskeren i 3. Omgang.

jeffer.

Hovedkamp: Axel Sørensens „come back“ og Farvel til Boksringen. — Det blev en Afskedskamp, som satte et effektivt og værdigt Punktum for en straalende Boksekarriere.

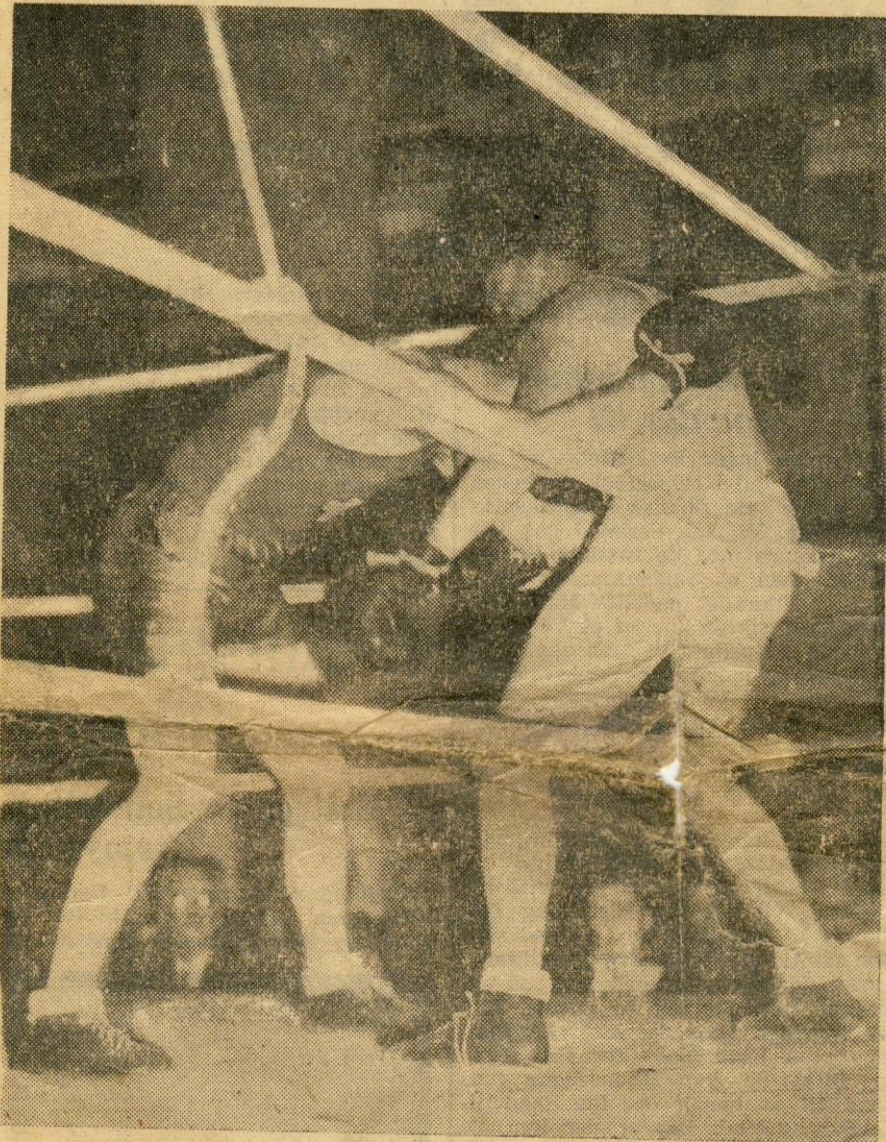
Allerede i 1. Omgang viste Axel Sørensens sig at være i straalende Kondition. Han fremviste et blændende Initiativ og drev Gang paa Gang sin Modstander, Ture Johansson, tilbage med sit venstre Hook og sin Kaval-kade af Stød i Infight.

2. Omgang begyndte Axel Sørensens med en haard lige Venstre afløst af Infight. Ture Johansson blev trængt op i et Hjørne og der bearbejdedes med 1—2-Stød til Kæben, ligesom han nær var blevet Offer for et drabeligt højre Uppercut, der knuste hans Gips-Tandbeskytter, som i flere Stykker røg ud mellem Tilskuerne. Omgangens sidste Sekunder bød paa intensiv Fight,

blev drevet rundt i Ringen og momentvis trakteret med en hel Serie korte venstre Hooks afløst af venstre og højre Sving, hvormed Kampen og Axel Sørensens Karriere afsluttedes.

Efter Kampen, der gav Axel Sørensens en sikker 3—0-Sejr over een af Sverrigs bedste Mellemvægttere, hyldede de mange Tilskuere den populære Bokser med Bifald, der næsten ingen Ende vilde tage. Han maatte op i Ringen endnu en Gang for at tage mod den spontane og velfortjente Hyldest, som steg op imod ham fra de tætpakkede Tilskuerrækker.

Niels Hansen var i Letsværvægt mindre heldig mod Stig Johansson. Han boksede en ret god Kamp, men fik alligevel kun een af de tre Dommerstemmer. Resultatet svarede ikke fuldt ud til den gamle Danmarksmeisters Indsats, idet han vandt de to før-

Et Snapshot fra Axel Sørensens straalende Kamp mod Ture Johansson. Den gamle Danmarks-mester bearbejder — trængt op i Tovene — sin Modstander med korte Hooks.

hvorunder Axel Sørensens dog klart var bedst med sine gode Kropstød og rene Stød til Kæben.

3. Omgang begyndte den gamle Danmarks-mester med et 1-2-Stød, der satte en midlertidig Stopper for Johanssons Aktivitet. Axel Sørensens gode Kondition tillod ham at gaa over i skarp Offensiv igen, og Johansson

ste Omgange knebent og boksede en jævnbyrdig tredje Omgang. Det var Niels Hansens Farvel til Boksningen.

Endelig besejrede Leo Keiser i Sværvægt Anders Lindholm, der blev sendt i Gulvet Gang paa Gang for Keiser haarde Stød, hvorefter Kamplederens 3. Omgang valgte at stoppe Kampen til Leo Keisers Fordel.

Program
fra 1929

BRYDE =

8 Matcher.

**Aarhus Athletklub contra Frederiksbjerg Athletklub
Tirsdag den 12. ds. Kl. 8 i Amaliegades Forsamlingsb.**

8 Matcher.

KAMP E

PROGRAM

FOR

F. A. K.^s BOKSESTÆVNE

I AMALIEGADES FORSAMLINGSBYGNING

FREDAG DEN 8. NOVEMBER 1929

Bantam:

Wagn Frederiksen, Horsens, contra Axel Jensen, F. A. K.

Sværvægt:

Jens Bech, Esbjerg, contra Chr. Kløve, Randers.

Letvægt:

Vald. Olsen, Fredericia, contra Herman Jensen, F. A. K.

Weltervægt:

Axel Sørensen, Horsens, contra Jens Mogensen, F. A. K.

Letsværvægt:

Jacob Michaelsen, København, contra Niels Petersen, F. A. K.

Weltervægt:

Thyge Nielsen, Aalborg, contra Jens Christensen, F. A. K.

Mellemvægt:

Karl Fritsche, Tyskland, contra Marinus Thomsen, F. A. K.

Officials:

Stævne- og Kampleder: Robert Madsen.

Dommere:

Chr. Møller, Randers. P. Stampe, J. A. B. U.

Chr. Christiansen, F. A. K.

Stævnelæge: Egerrup.

**F. A. K. Lærere: Officiant Neve F. A. K.
Robert Madsen**

LÆR BOKSNING OG BRYDNING

**Kl. 19³⁰ Indmeldelse Tirsdag og Torsdag i Kl. 19³⁰
FÆGTESALEN DRAGONKASERNEN**

Mesterbokser startede som „en nyfødt kalv”

Aksel Sørensen boksede 335 kampe og vandt de 300. Her fortæller han uhøjtideligt om sit begivenhedsrige liv i ringen. Anledningen er hans 60 års fødselsdag

Aksel har altid været en glad gut!

1) „... og der er jubel, når han sætter sine stød ind. Den boksning kan man øjensynligt lide. Det er et mandfolk, den jyde. Intet kan imponere ham. Sådan skulle alle vore bokserere være indrettet. Han har faktisk duperet os hver gang. Den manglende affilning i sin boksning opvejer han ved sin effektivitet og styrke ...“

(Bladet „Illustreret Sport, maj 1932).

„Aksel Sørensen er Dan-

3) letsværvægtsklassen, og gennem 15 år som aktiv nåede han at bokse 335 kampe af hvilke han vandt de ca. 300.

- Enkelte kampe har De altså tabt. På knock-out?

- Nej, jeg er aldrig blevet knock-outet, men en enkelt gang opgav Thyge Petersen for mig - han syntes, jeg var for groggy, og smed håndklædet ind. Det var jeg ikke rigtigt tilfreds med, jeg mente, jeg nok kunne ha' klaret den.

- Bokseinteressen var stor dengang i Horsens?

- Ja, og vi havde mange fine bokserere - navne som Thyge Petersen, Peter Petersen, Niels Petersen, og Niels Hansen, for at nævne de mest kendte. Jeg var den yngste i det selskab - fem år yngre end nogen af de

5) „Der er en Aksel Sørensen, som træner med Thyge Petersen, men som ikke er kendt - men ham skal vi nok høre nyt om“. Jeg var 18 år dengang. Et par år senere da jeg første gang blev dansk mester, kommenterede „Mr. Smile“ lakonisk: „Der kom han!“

Må jeg tilføje, at Thyge P. var en hård læremester, der krævede meget af os unge bokserere. Hver morgen kl. 6 løb vi fra roklubben til Stensballe, en tur på 8-9 kilometer. Konditionen skulle være i orden. Var den ikke det, så risikerede man at blive den, der fik de fleste øretæver. Gjaldt det et Danmarksmesterskab, måtte man hverken ryge eller nyde spiritus i hele sæsonen.

Fik rystelser, men ...

Der var også opvisningskampe?

- Ja, og dem har Peter Petersen og jeg taget mange af sammen. Nu om dage er der rideopvisning ved dyrskuerne men i sin tid var det boksning, man underholdt med, og vi gav mange opvisninger på dyrskuer i bl. a. Horsens, Vonge og Tørring. Man gik helt op i sin sport, og jeg havde faktisk hver søndag besat året rundt, for der blev også arrangeret en mængde bystævner.

- Hvordan er det at ha' været passiv så længe?

- Jeg går af og til hen og ser boksning. Lidt aktivitet er der også stadigvæk. Man kan længes efter at komme ud at løbe, og nu har jeg begyndt at tage turen ad kondistien i Bygholm.

6) Og jeg kan mærke, at jeg har godt af det.

- De ser ikke ud til at have fået mén af den hårde sport?

- Jeg mener ikke, jeg har taget skade af at bokse. Men skal jeg være ærlig, tror jeg heller ikke, jeg har haft gavn af det. Man kommer jo ud for nogle rystelser, og man skal, ikke ligefrem udfordre skæbnen. Jeg sagde altid til mig selv:

„Den dag du bliver slået ud, vil d u ikke bokse mere“. Så er det sjovere at blive klappet ind. Det blev jeg tre gange efter min sidste kamp. Vores daværende formand i Jysk Bokseunion, politiassistent Eriksen, påstod, at jeg kunne gå op og vinde endnu et Danmarksmesterskab. Men jeg syntes, jeg var blevet for gammel. Jeg havde ikke lyst. Top-alderen for en bokser er 26 år. Derefter går det nedad.

- Er der nye emner blandt de unge i dag?

- Jeg vil nøjes med at nævne en mand som Preben Rasmussen. Han er ikke dårlig.

Den 60-årige eks-bokser Aksel Sørensen er en beskeden mand, der ikke ynder at prale af foruds bedrifter i ringen. Lad os derfor for egen regning tilføje, at han og Thyge Petersen er de eneste to horsensianere, der har opnået at få guldmedalje i dansk boksport.

Og hans egen slutreplik: Om jeg har taget skade af boksning? Jeg har som sagt fået nogle rystelser, men jeg tror da ikke, jeg er blevet ligefrem idiot af det ...

- Nej, vel er du ej! tilføjer fru Paula Sørensen, der har overværet samtalen.

H. R.

2)

marks bedste mellemvægtsbokser. I sin jubilæumskamp nr. 300 vandt den populære Horsensbokser en sikker pointssejr over danmarksmesteren Chr. Christensen, Randers.“

(Horsens Folkeblad).

„Aksel Sørensen jernnæve knuste modstanderens gipsgebis.“

(Horsens Folkeblad).

„Thyge Petersen i ny udgave.“

(Horsens Avis).

Man kunne sikkert fylde en hel avis med sådanne superlatter om Aksel Sørensen - næst efter den legendariske Thyge Petersen vel nok det største navn i horsensiansk boksport. Men lad os høre, hvad han selv siger. Nu på søndag fylder Aksel Sørensen 60 år, og det er flere årtier siden, han lagde boksehandskerne på hylden - ja, han ejer ikke engang sådan et par i dag. Kun adskillige kilo sølvtøj i skufferne i det hyggelige hjem i Fredensgade vidner stadig om en fornem idrætskarriere i boksportens store tid i Horsens.

Hans sidste kamp

- Hvornår startede De, og hvornår holdt De op, Aksel Sørensen?

- Jeg begyndte i myggevægt allerede som 12-13 årig knægt, og jeg husker, at jeg som drengbokser kom op mod en 18-19 årig, hvilket jo slet ikke var tilladt. Jeg skyndte mig dagen efter hen på Søndergade for at læse om mig selv i „Horsens Avis“ udhængsskab, og der stod: „Den kamp kunne godt have været undgået, for Aksel Sørensen lignede en nyfødt kalv“.

Det var jo en slem en at sluge, og jeg kom hjem i en fart, skal jeg love for.

Det var jo i HAK jeg begyndte - den klub, som jeg nu er æresmedlem af, og som hvert år sender mig et partoutkort. Det er jeg glad for.

Og min sidste kamp? Jo, det var i venskabsbyen Karlstad i 1947 og med påfølgende returkamp i Horsens. Jeg vandt begge gange over min modstander, og siden har jeg ikke rørt en handske. Jeg var holdt op i 1942 og var blevet træner for klubben, men på opfordring af daværende borgmester Juliussen gik jeg med til at bokse i Karlstad.

Fra myggevægt var Aksel Sørensen efterhånden nået op i

4)

andre - og derfor blev jeg lidt forkælet af dem. Til vore kampe var der så godt som altid fuldt hus, og HfS orienterede sig hos HAK om tidspunkterne for vore kampe. De ville ikke risikere, at vi rendte med deres fodboldpublikum...

Tre mesterskaber i otte dage

Aksel Sørensen kigger i sin desværre ikke helt komplette scrapbog og mindes en række gode kampe i udlandet: - Jeg har bokset mange gange i Tyskland, Norge og Sverige. Mens jeg var soldat ved garden, var jeg med „Sparta“ 14 dage i Tyskland, og jeg har været med Peter Petersen på yngste hold i Polen. I „Deutschlandshalle“ deltog jeg i en firkantturnering Ungarn-Italien-Tyskland-Danmark, og blev nr. 2 i min vægtklasse, hvor vi var to, der nåede frem til finalen, nemlig Peter Jørgensen, „Hermod“ og jeg, og vi tabte begge to, efter at jeg først havde vundet over en ungare. Jeg mindes også en firkantturnering i Oslo mellem de fire nordiske lande, hvor jeg blev nr. 1 i min vægtklasse. Den gamle Europamester Jac. Michaelsen blev nr. 1 i sværvægt. Jeg besejrede den skrappe svensker Gustav Sandberg, som lige havde slået danskeren Orla P. Jensen ud.

- Hvor mange mesterskaber blev det egentlig til, Aksel Sørensen?

- Tre Danmarksmesterskaber, fire jyske mesterskaber og et Københavns mesterskab i 1932, da jeg var soldat. Jeg vandt Danmarksmesterskaber i 1932 og 1933. I 1934 var jeg syg af influenza, men kom dog så meget til hægterne, at jeg kunne slå Danmarksmesteren Carl Nielsen, Odense. I 1935 besejrede jeg endelig landsholdsbokseren Gerhard Petersen i finalen og blev igen Danmarksmester. I 1932 havde jeg et Danmarksmesterskab, et jysk mesterskab og et Københavns mesterskab på een gang - men kun i otte dage, så fik en anden det jyske mesterskab.

„Der kom han“

- Thyge Petersen var jo alle tiders Horsens-bokser?

- Ja, og han var min lærer. Ham kan jeg takke for de resultater, jeg opnåede. Han lærte mig boksningens kunst, og han blev mit sportsideal. Da Thyge i sin tid havde en professionel kamp mod en franskmand på Horsens stadion, - en kamp, han vandt på points - foretog træningen offentligt på Lunden hver middag. Jeg var med, og jeg husker endnu, at „Dagens nyheder“s kendte sportsredaktør „Mr. Smile“ som overværede træningen, fik øje på mig, og skrev i sit blad:

Fra Fire-Landsturneringen i Berlin

Det er en stor Begivenhed for Berlin, at fire Landes Boksemandskaber skal konkurrere. For at kunne tilfredsstille Publikumsinteressen, havde Arrangørerne lejet Autohallen, en imponerende Sal, der kan rumme 20.000 Mennesker. Mindre kunde have gjort det, da der næppe var mødt 4000 op Lørdag Aften, da Stævnets Indledning fandt Sted.

Præsentationen.

Tyskerne er jo ved at drukne i Arrangementspaafund, og det prægede ogsaa denne Begivenhed. Man maatte gennem en omstændelig Præsentation, med Taler til Myndigheder, Presse o. s. v., og — som en Opmærksomhed mod Danmark, den første Nation, der indledede Samarbejde med tysk Boksning, kom det danske Hold først i Ringen. Det hilstes af venligt Bifald, hvad der forøvrigt ogsaa var nok af til de øvrige Hold.

De maa have læst lidt om vor tunge Endes Styrke, for de fik langt større Bifald end de lette Folk.

En ganske pudsig Episode indtraf under Præsentationen, idet Orkestret skulde spille den italienske Nationalhymne, fik godt begyndt, men syntes ikke at ville holde op. De havde vist paa det nærmeste spillet den igennem tyve Gange, da en af de italienske Ledere stormede op til Dirigenten og truede ham med Mussolini, — det hjalp.

Først lidt om vore egne Kampe.

De danske Boksere havde lovet hinanden at gaa ind til Opgaven med al deres Kunnen, og — det kan næppe siges, at nogen skuffede i den Forstand. Jørgen Petersen, Henning Jensen, Aage Petersen, Hirsch Wechter og Halfdan Nielsen var vore Tabere, og af disse tabte de to letteste til deres tekniske og fysiske Overmænd, medens Halfdan Nielsen handicappedes af en ny Ribbenskade, som han paadrog sig i første Omgang, og under de Forhold kan man ikke bebrejde ham Nederlaget. Han er ellers svært uheldig; først giver Badstübner ham en Ribbenskade, og nu Rovati.

Det var, som Halfdan sagde efter Kampen: Badstübner har en Julegave tilgode, og Rovati skal jeg nok narre April en anden Gang.

Aage Petersen var ude for Aftenens daarlige Dom, og ogsaa Wechter fandt vi bortdømt, men ikke i den Grad som Aage P.

— Naar de her nævnte fem tabte, er det naturligtvis let at forstaa, at Axel Sørensen, Carl Nielsen og Peter Jørgensen vandt. Humøret var ellers i Dalen i den danske Lejr, men — i Pausen inden Axel S.'s Kamp steg det, da Jyden gav Haandslag paa, at — nu kom de danske Sejre.

Han havde den samme Mission som i Oslo, hvor vi ogsaa tabte de fire lette

Klasser, og han — sammen med de tunge — skaffede os nogle kærkomne Sejre.

Stærk Sympati for Danskerne.

Man kunde mærke paa mange af Tyskerne, at de fandt i Særdeleshed Aage P.'s Nederlag uretfærdigt. Der blev pebet grundigt af Dommen, og bagefter beklagede flere sig over, at en saa god Bokser skulde bortdømmes, og — da Axel Sørensen straks fra Starten havde Overtaget imod sin Modstander, var omtrent hele Publikum med ham. Det maa have været en dejlig Følelse for ham, omtrent som at bokse hjemme, og — de andre var med Rette noget misundelige, thi dem var der ingen, der heppede op til Daad.

Men — jeg vil hellere gaa over til at fortælle lidt om Kampene, hvor Danskerne var Deltagere.

Første Dansker i Ringen var Jørgen Petersen, som mødte den italienske Mester, af mange regnet for Europas bedste Flue, og — det er næppe helt fejlagtigt. Han var uhyggelig stærk, og dertil noget vanskelig at bokse.

Fluevægt: Jørgen Petersen—Rodriguez, Italien.

1. Omg. taber Jørgen P. størst Italieneren angriber som en Terrier, og det kniber for Jørgen at stoppe ham. Nogle gode, dybe Stød matter ogsaa Jørgen noget. 2. Omg. er bedst for vor Mand. Nu gaar det bedre med den venstre, og han har ogsaa Held med sit højre Kryds, som der dog mangler Bund i. Jørgen er for sen med sine Angreb. 3. Omg. kan maaske blive lige, ellers en lille Overvægt til Italien, som dog fik flere Advarsler. Bedst Boksning viste vor Mand, mest effektiv Italieneren, som ogsaa faar Sejren, hvad der næppe kan siges noget til.

Bantamvægt: Henning Jensen—Melis, Italien.

Her havde vi faktisk regnet med en dansk Sejr. Vi kender jo den smilende Melis fra Idrætshuset, og mente det var muligt for Henning at tage en Revanche overfor ham. Saadan gik det dog ikke. Melis er baade bedre og stærkere, end da vi sidst saa ham, og han har hurtigt sat sig tydelig i Respekt med sin højre. Et Par af Hennings specielle Dukninger tolereres, men — saa synes Kampløserne ikke om dem mere og paataler dem. Hennings Arbejde var mest defensivt, og her var han god og smart, medens Melis scorede langt mere. Alle 3 Omgange gik til Italien, ikke stort, men sikkert og fortjent. Henning tabte til en bedre Mand.

Fjervægt: Aage Petersen—Frigschi, Ungarn.

Saa kom vi til den Kamp, der var ventet saa meget af. Vi havde alle Fidus til Aage P. Han kan — bedre end de fleste — vise den rigtige Boksning, og — han gjorde det her i denne Kamp. Det var en rentud teknisk Nydelse at se ham beherske den Kamp. Klogt og varierende arbejdede han sig gennem alle Omgangene. Tog ingen unødigt Risiko for en kortere Pe-

(Fortsættes Side 10).

Fire-Landsturnering (fra Side 7).

riode i sidste Omgang, og der var Ungareren hans Ligemand. Det var ellers en fin Modstander, jævnbyrdig med Szabo, Europamesteren, som vi jo har set et Par Gange i København. Aage P. forstod imidlertid den Kunst at komme først, og ramme rigtigt, at være væk for den andens Angreb, men — han har altsaa blot den Fejl, at han bokser — for dansk. Den, der benytter sig af de indre Linier, havde svært ved at vinde henede. Og — hvor var det Synd. Alle 3 Omg. havde dansk Overvægt, gennem dem alle viste Aage P., hvorledes Boksning skal være, men — naar Frigsch havde Held med et Sving, der klaskede højlydt, jublede Publikum.

En lille Trøst var det som sagt, at mange fandt Dommen helt uretfærdig.

Letvægt: Hirsch Wechter—Kartz, Tyskland.

Det var Carl F.'s Modstander fra Dortmund, der var paa Gæstevist i Letvægt. Han var en god Tekniker, og vi var ikke helt sikre paa, at vor Mand kunde ordne ham. Det gik dog langt bedre end ventet. Med sin kloge og rene Boksning holdt Wechter ham pænt i Skak de to første Omgange, tabte dem maaske, men ganske knebent, og vandt til Gengæld sidste helt overbevisende, hvor han ustandseligt satte sine Krydsstød ind.

Det var igen de indre Linier, der ikke fandt Lønnen, og selv om Kartz var god, mener vi dog Wechters Arbejde var renere. Og — han burde have vundet 3. Omgangen. Man synes ikke at give noget for Stil og Dukninger her. Det blev altsaa til tysk Sejr.

Saa kom Vendepunktet.

Det er klogt allerede fra Begyndelsen at vise sin Modstander og Publikum, at man regner med at vinde, og det gjorde Axel Sørensen i sin Kamp.

Weltervægt: Axel Sørensen—Kerekes, Ungarn.

Det var den ungarske Mester, og han var fin. Kunde baade bokse og fichte, men — det solide danske Arbejde, som vor Mand tyede til, fik sin Løn. Han satte sin venstre ind, ikke een, men mange Gange. Han krydsede med højre, han uppercuttede, dukkede, viste faktisk lidt af alt, og selv om det ikke var lydefrit, saa var det dog en tydelig Overlegenhed,

han slog fast. Saavel første som anden Omgang domineredes helt af Axel S., og der er Jubel, naar han sætter sine Stød ind. Den Boksning kan man øjensynlig lide. Det er et Mandfolk, den Jyde. Intet kan imponere ham. Saadan skulde alle vore Boksere være indrettet. Han har faktisk duperet os hver Gang. Den manglende Affilning i sin Boksning opvejer han ved sin Effektivitet og sin Styrke. I sidste Omgang kneb det med at have Vejr nok, og den fik Ungareren lige. En af Dommerne havde omtrent 3 Points Forskel i Axels Favør, hvad der taler ty-

Carl Nielsen, Odense.

deligt om hans Overlegenhed. For anden Gang gjorde han sin Pligt, og mere til, i en Landskamp. Iøvrigt var det ogsaa galt med hans Skulder i Kampens sidste Halvdel.

Carl Nielsen gav Dagens mest dramatiske Kamp.

Mellemvægt:

Carl Nielsen—Longenotti, Italien.

De Forventninger, vi havde sat op efter dansk Sejr her, blev hurtigt afsvalede. Italieneren havde sin bedste Boksning fremme og scorede ustand-

seligt, uden at Carl N. rigtigt kom i Gang. Saa pludselig sad der en dansk højre paa Longenottis Kæbe, og — det var een, der bed. Der gik et helt Gisp gennem Salen, og man ventede Italieneren maatte kapitulere. Han red imidlertid Stormen af, og — klar over, at det bedste Forsvar er Angreb, gik Longenotti kraftigere paa. Det blev nogle drøje Minutter for vor Mand; nok viste han Mod, og nok svarede han ogsaa ganske godt igen, men — han tog dog mere end nødvendigt, og derimellem flere haarde Træffere. Og saa 2. Omgang gaar til Italien, og vi er efterhaanden indstillet paa italiensk Sejr. Saa — i Begyndelsen af 3. Omgang kommer Overraskelsen. Den højre gaar præcist ind, og Longenotti maa i Gulvet.

Her var endelig noget af den særlige Spænding, man havde savnet hele Aftenen, altsaa den Part af Publikum, der elsker Dramatik.

Noget uklart kommer Longenotti op, maa atter i Gulvet et Par Sekunder, og dette gentager sig endnu et Par Gange. Hos os var en saadan Kamp blevet stoppet, og selv om det ikke kan siges, der var større Grund til det, thi Italieneren var ganske klar over sine Handlinger, stopper vi i hellere for tidligt. Takket sin Rutine klarer L. Skærene og gaar Omgangen ud. Selv om man er Patriot, er man dog klar over, at den danske Overlegenhed i sidste Omgang ikke kan opveje den andens Forspring i de to andre, og venter derfor italiensk Sejr. Dommerne mente imidlertid, at Carl Nielsen var Vinder, og dermed havde vi Sejr Nr. 2 hjemme.

Det skal dog ikke nægtes, at vi hellere havde set dansk Sejr i de to Klasser, hvor vi mente at være bortdømt. Stor var Forskellen naturligvis heller ikke her, men — saa ærlige som vi almindeligt er i vort Synspunkt, syntes vi nærværende Danskere som sagt, at Italieneren var bedre. Sædvanlig italiensk Protesteren og Argumenteren, med Garzena som Anfører, dog noget mere behersket, end vi har været Vidne til.

Letsværvægt:

Peter Jørgensen—Schiller, Tyskland.

Hvis Danmark havde en Mand som Schiller, betvivler jeg, at han havde faaet Plads paa et Landshold, selv om han var Mester. Det er Boksning efter Recepten at tage hvad der kommer, for selv at faa Chancen, og det er ikke efter idrætslig Forbillede. Schil-

BESTILT
SKRÆDERI
PRIMA-PRIMA
Anton Nilsson
CLASSENSGADE 13
ØBRO 3933X

ler blev bokset væk fra den ventede Sejr af vor Mand, som var bedst i de to første Omgange.

Den lige venstre stod sin Prøve, og først i 3. Omg. kom Schillers bedre Fysik til sin Ret, saa han fik denne Omgang lige.

Der kunde ikke herske Tvivl om den danske Sejr, og Peter Jørgensen fik da ogsaa Sejren, men jeg skal ikke nægte min Forundren, da jeg ved Gennemsyn af Dommersedlerne konstaterede, at de to Dommere kun havde 1/4 Point Forskel. Ganske ufatteligt og beklageligt, at et saadant Syn paa Boksningen kan rummes i en Landskampdommer.

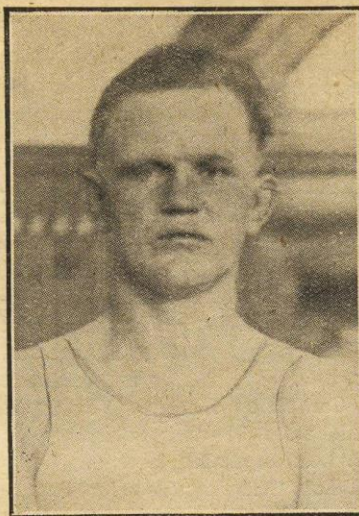
Sværvægt:

Halfdan Nielsen—Rovati, Italien.

Der behøves ikke mange Linier om den Kamp. Halfdan gik til Opgaven med Tro paa at kunne vinde, med Tillid til sig selv, og han begyndte da ogsaa meget godt. Men — vi husker jo godt den akave Rovati, der ikke er let at finde ud af, og hans venstre Sving opnaaede ogsaa hurtigt at lande hos Halfdans Ribben, som nu lige var blevet helet. Denne Gang var det i den modsatte Side, men — det gør mindre til Sagen. Resultatet var, at Halfdan maatte over til Defensiven, og nu kun koncentrerede sig om at gaa Kampen ud. Det blev en kedelig Kamp, og — Gongongens Lyd kom velgørende for de fleste. Under ordinære Forhold havde den set anderledes ud.

De øvrige Resultater:

I de øvrige Kampe mellem de andre Udlændinge blev Resultaterne:

Peter Jørgensen, Hermod.

Fluevægt: Kubiny, Ungarn, vandt over Stasch, Tyskland.

Bantamvægt: Møhl, Tyskland, vandt over Enekes, Ungarn, en forkert Dom.

Fjervægt: Schleinkofer, Tyskland, vandt over Alessandri, Italien.

Letvægt: Bianchini, Italien, vandt over Kondorosi, Ungarn.

Weltervægt: Lütke, Tyskland, vandt over Casadel, Italien.

Mellemvægt: Bernlöhner, Tyskl., vandt over Szigetti, Ungarn.

Letsværvægt: Rossi, Italien, vandt over Czissar, Ungarn.

Sværvægt: Badstübner, Tyskl., vandt over Körösi, Ungarn.

Samt alle Kampe afgjordes paa Point.

Til Finalerne Mandag Aften staa saaledes: Tyskland med 6 Mand, Italien med 5, Danmark med 3 og Ungarn med 2.

En Episode fra Kampen mellem 1903—K. B.

M. Andersen
Enghavevej 64

Telefon
NORA
5079

Telefon
NORA
5079

Leverandør til Kommunen, Raadhuset, Skolerne samt de fleste Sportsklubber

**H. Rasmussen's
Handelsgartneri**

Østerbrogade 11 - Telf. Central 2208

URE HOS **STOPURE**
RABAT C. VARDE
21 FREDERIKSBORGGÅDE 21

CIGARER

Cigaretter · Tobakker
Vine · Piber

Alle kendte Ølsorter. Stort Bladudvalg
48 NANSENSGADE 48

GULDSMED

Bryllups- og Festsager. Glatte Ringe
omdannes til nye flotte Ringe & Naale

POUL ANDERSEN
Gyldenløvesgade 2

Boeckel's Studio
AMAGERBROGADE 16

BLOMSTER

SPECIELT KAKTUS UDVALG
EEN GANG KUNDE - ALTID KUNDE

16 KOMPAGNISTRÆDE 16
KÆLDEREN · · · BYEN 2683Y

Efter Sportskampene
mødes alle Sportsmænd i

Luna-Kaféen

Jagtvej 163
(ved Vibenshus)

Billige Priser.

5 Mands Elite-Orkester.
ALBERT NIELSEN

Cito

Sportsmagasin
8 Frederiksberggade 8

Fiskeri-
Artikler

Aksel Sørensens egne notater om sine første 86 kampe

Mine Kampe

1.	Peter Krogh	Aarhus	Middvejt	tabt	Point
2.	Vilhelm Beck	do	Flauvejt	tabt	Point
3.	Peter Krogh	do	Flauvejt	vandt	Point
4.	Henry Petersen	do	Flauvejt	vandt	Point
5.	Vilhelm Beck	^{fykkm.} do	Flauvejt	tabt	Point
6.	August Karberg	Vejle	Fjerrevejt	vandt	A. Kno.
7.	Hermann Jensen	Aarhus	Setvejt	vandt	Point
8.	Leo Hansen	Randers	Setvejt	vandt	A. Kno.
9.	Henry Petersen	do	Setvejt	vandt	A. Kno.
10.	Brian Jensen	Struer	Setvejt	tabt	Point
11.	Brian Jensen	do	Setvejt	vandt	Point
12.	Scholten	Fyskland	Fjerrevejt	tabt	Point
13.	Carl Schutte	Fyskland	Setvejt	vandt	Kno
14.	Erik Hansen	Hannus	Mellemvejt	vandt	A. Kno.
15.	Peter Larsen	Herring	Mellemvejt	vandt	Point
16.	Hermann Jensen	Aarhus	Setvejt	vandt	Kno.
17.	Salmer Møller	Aarhus	Setvejt	vandt	Point
18.	Carl Markdam	Odense	Setvejt	vandt	Point
19.	Henry Christen	Odense	Setvejt	vandt	Point
20.	Jens Mogenssen	Aarhus	Villvejt	vandt	Point
21.	Lockwood	Skotland	Setvejt	tabt	Point
22.	Aron Jensen	Aalborg	Setvejt	vandt	Point
23.	Ejvind Skov	Grundsted	Setvejt	vandt	Point

24	Swabs	Hamburg	devegt	vandt Point
25	Thurhorn	England	devegt	Salit Point
26	Mr Jorgensen	Esbyng	devegt	vandt Point
27	Chr. Ellegaard	Aarhus	devegt	vandt Point
28	Gustav Petersen	Esbyng	devegt	vandt Point
29	Valhelm Beck	Aarhus	devegt	Salit Point
30	Erling Jensen	Randers	Villevagt	vandt t. Hov.
31	Mr Jorgensen	Esbyng	devegt	Salit Point
32	Hans Knudsen	Holding	devegt	vandt Hov.
33	Gert hart Petersen	Esbyng	devegt	vandt Point
34	Valhelm Beck	Aarhus	devegt	Salit Point
35	Chr. Ellegaard	da	devegt	vandt 176
36	Jens Scholmeyer	Fyskland	devegt	vandt Point
37	Adm. Moller	Aarhus	Villevagt	vandt Hov.
38	Rasmus Petersen	Frederikshavn	devegt	vandt t. Hov.
39	Jens Christensen	Aarhus	Villevagt	vandt Point
40	Rasmus Jensen	Esbyng	Villevagt	vandt Point
41	Paul Jensen	Aarhus	Villevagt	vandt t. Hov.
42	Valhelina Beck	da	devegt	vandt Point
43	Jens Christensen	da	Villevagt	vandt Point
44	Hugo Hansen	Odense	devegt	Salit Point
45	Atkundske	i Polen	devegt	vandt Point
46	Gert hart Petersen	Esbyng	devegt	Salit Point
47	Pape Hovgaard	Aalborg	devegt	vandt Point

- 48 Hans Knudsen Halding selvagt vandt Point
- 49 Ryszthougard Alborg selvagt vandt Point
- 50 Thads Knudsen Halding selvagt Døds.
- 51 Fred Jensen Alborg selvagt vandt 1. Pr.
- 52 Gerthart Jensen Esbjerg selvagt talte med
- 53e Fyskemestere i Aarhus i Træner.
- 53 Hans Knudsen Halding selvagt vandt 1. Pr.
- 54 Carl Hansen Frederiksø selvagt vandt Point
- 55 Ejner Ballé Aarhus Vækkervagt vandt Point
- 56 Frederik Kiel selvagt vandt Point
- 57 Villy Christensen Alborg Vækkervagt vandt Point
- 58 Bekmann Aarhus Vækkervagt vandt Point
- 59 Gerthart Petersen Esbjerg selvagt vandt Point
- 60 Paul Jensen Aarhus Vækkervagt vandt Point
- 61 Paul Jensen Aarhus Vækkervagt vandt Point
- 62 Mads Sverrig Vækkervagt vandt Point
63. Rasmus Jensen Esbjerg Vækkervagt vandt Point
64. Ballé Aarhus Vækkervagt vandt Point
65. Paul Jensen Aarhus Vækkervagt vandt 1. Pr.
66. Knut Larsen Alborg Vækkervagt vandt 1. Pr.
- 67 Fyskemester 14/2. 1932. over

Gerthart Petersen Esbjerg

68. Aron Jensen Aalborg Vettervej vandt Point
 69. Paul Jensen Aarhus Vettervej vandt Point
 70. Valdemar Petersen Sævi Vettervej vandt Point
 71. Verner Rasmussen Hårholm Vettervej vandt Point
 72. Villy Christensen Thulupvej Vettervej vandt Point

Rundskifter for 1932 $\frac{13}{3}$ i Vettervej

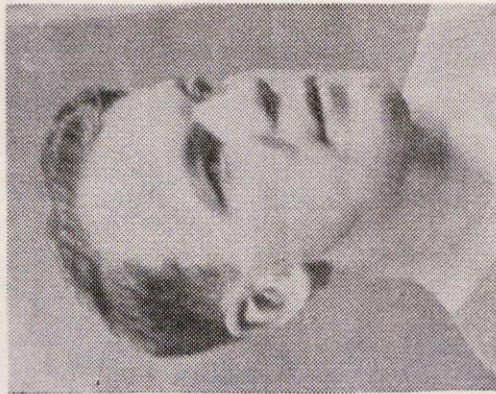
73. Valdemar Petersen Sævi Vettervej vandt Point
 74. Villy Christensen Thulupvej Vettervej vandt Point
 75. Egon Ball Aarhus Vettervej vandt Point
 76. Per Hol Nørge Vettervej vandt Point
 77. Gustav Sandberg Sverrige Vettervej vandt Point
 78. Konrad Ungarn Vettervej vandt Point
 79. Lyke Tyskland Vettervej vandt Point
 80. Ball Aarhus Vettervej vandt Point
 81. Carl F. Jensen Rødh. Vettervej vandt Point
 82. Ota Bukh Rødh. Vettervej vandt Point
 83. Schult Berlin Vettervej vandt Point
 84. Niels Knudsen Rødh. Vettervej vandt Point
 85. Egon Christensen Aarhus Vettervej vandt Point
 86. Hjulung Tyskland Vettervej vandt Point

AXEL SØRENSEN

*var mørkerød -
og derfor blev han Bokser*

Startede som 13-årig i HAK i en Drengeturnering ham. Som Medicin ordinerede Lægen Sport, og efter hans Mening vilde det være bedst, om han dyrkede Boksning, for det var den Sportsgren, der gav sin Udøver størst Selvtillid.

NÅAR HAK's nuværende, energiske Træner, Axel Sørensen, overhovedet blev Bokser i sin Tid, skyldtes det ganske simpelt,

Axel Sørensen

at han var frygtelig mørkerød. Saa snart det blev mørkt, var det forbi med hans Selvtillid og Mod, og hans Mor saa til sidst ikke anden Udvej end at gaa til Læge med

Og saa meldte den 13-årige Axel sig da i 1929 ind i HAK, hvis daværende Formand, Jørgen Christiansen, med lidt blandede Følelser modtog ham med et »Tror du nu ikke, du skal vente lidt endnu.« For spinkel og søveligt Udseende havde Drengen utværgeligt — men han fastholdt sin Beslutning om at blive Bokser. Og at han blev det, kan hans Scrapbog f. emweise adskillige Eksempler paa. Han startede kort efter i Myggevejt i en Turnering, hvori deltog fem andre Drenge, og den Kendsgæring, at han blev placeret som Nr. 2, giver ogsaa et tydeligt Indtryk af, at helt uden Evner var han nu ikke.

Efter dette Resultat varede det ikke længe, inden han fik sin første Senior-kamp. Den 13-årige Horsensdreng blev matchet mod den da 24-årige Aarhusianer, Peter Krag, og Kampen var saa jævnbyrdig, at der maatte to Ekstraomgange til, inden Sejren kunde tilkendes Krag. Det siger sig selv, at Axel Sørensen var spændt paa at se, hvordan hans Indsats blev bedømt i Bladenes Sportsrubriker, og det maa have virket som en Spand koldt Vand

i Hovedet, da han i et af Byens Blade kunde læse, at han mest af alt lignede en nyfødt Kalv med alle dette Dyrs Ejendommeligheder ved Knæene, og at han ikke havde stort mere end en Kalvs Evner for Boksning.

Dette kunde sikkert ikke medvirke til at skabe Selvtillid, og nu indtraf ogsaa det kedelige, at hans Far forbad ham at dyrke Boksning, indtil han var fyldt 16 Aar. Axel Sørensen maatte naturligvis bøje sig for dette fædrene Forbud, men da han først havde passeret Fødselsdagen, var han ikke længe om at finde Handskerne frem igen. Han første Kamp stod i Fjervægt mod Augustenborg fra Vejle, der blev besejret paa teknisk k.o.

Han naaede Bryllupsmiddagen.

Efter at have boksset nogle Kampe i Fjervægt, deltog han to Gange i de Jyske Mesterskaber, og begge Gange maatte han løbe 8 Pund af sig for at holde Vægten. Det var temmelig haardt, men det var en Trøst for ham, at han begge Gange blev Nr. 2. Det tredje Aar, 1931, syntes det at være umuligt for HAK at blive repræsenteret ved Jyllandsmesterskaberne, idet Axel Sørensen i Anledning af en Brors Bryllup havde lovet at blive hjemme. H. P. Mogensen fik imidlertid aftalt med Faderen, at Axel Sørensen maatte deltage i Mesterskaberne paa den Betingelse, at han var hjemme igen til Bryllupsmiddagen, og det lovede han gerne. Denne Gang var der imidlertid ikke Tid til at komme ned paa Vægten for Letvægtene, og han startede i Stedet i Weltervægt. Det gik ogsaa udmærket. De to indledende Kampe blev vundet paa k.o., og i Finalekampen mødte han derefter den meget stærke Gerhard Petersen, EBBK, der ogsaa blev besejret. Af Hensyn til Løftet til Faderen havde

han faaet sin Finalekamp skudt frem som den første, og efter Omklædningen blev den nybagte Jyllandsmester i Guldstol baaret ud til den ventende Bil, der bragte ham hjem tidligt nok til at naa Middagen.

Sonere paa Aaret vandt han ogsaa Danmarksmesterskabet ved i Finalen at vinde over Villy Christensen, Herlufmagle. Denne var noget indigneret over at have tabt til den horsensianske Grønskolling og satte sig for at ville vinde over ham. I Paasken foranstaltede han en formelig Jagt paa Axel Sørensen, og bl. a. indfandt han sig ved et Stævne i Aarhus, hvor han saa mindeligt bad Arrangørerne om at faa Lov at bokse Axel Sørensen. Tjalladelsen blev givet, men ogsaa denne Gang tabte Villy Christensen. Ved et efterfølgende Stævne i Esbjerg lykkedes det ham endnu en Gang at faa Lov at møde Axel Sørensen, men da han ogsaa denne Gang led Nederlag, opgav han nogensinde at vinde over Axel Sørensen, og de to Boksere har siden aldrig mødt hinanden i Ringen.

Horsens Idrætsarkiv

- byens sportsmuseum

Gasvej 21 · 8700 Horsens

www.horsensidraetsarkiv.dk · mail@horsensidraetsarkiv.dk

Materialet om Aksel Sørensen
er samlet og bearbejdet af
Gunner Lindbæk Knudsen
Horsens Idrætsarkiv
i 2012
og revideret
i 2019